

ד	ממצרים	תסיע	וכן	את	מוצא	כשם	שכתובה	פרשה	בתורה	בין	ישראל	לחבירו	אם
מ	ממצרים	תסיע	וכן	את	מוצא	כשם	שכתובה	פרשה	בתורה	בין	ישראל	לחבירו	אם
2פ	ממצרים	תסיע	וכן	את	מוצא	כשם	שכתובה	פרשה	בתורה	בין	ישראל	לחבירו	אם
א	ממצרים	תסיע	וכן	את	מוצא	כשם	שכתובה	פרשה	בתורה	בין	ישראל	לחבירו	אם
ש	ממצרים	תסיע	וכן	את	מוצא	כשם	שכתובה	פרש'	בתורה	בין	ישראל	לחבירו	אם

ד	מועל	בו	שהוא	חייב	קרבן	שנ'	נפש	כי	תחטא	ומעלה	וגו'		
מ	מועל	בו	שהוא	חייב	קרבן	שנ'	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל	בי"י	וכחש
2פ	מועל	בו	שהוא	חייב	קרבן	שנ'	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל	בי"י	וכח'
א	מועיל	בו	שהוא	חייב	קרבן	שנא'	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל	בה'	וגו'
ש	מעל	בו	שהוא	חייב	קרבן	שנא'	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל	בה'	

ד	בעמתו	וגו'	בפקדון	וגו'	כך	הב'ה'	כתב	פרשה	בתורה	בין	ישראל	לגרים	שאם	גוזל
מ	בעמיתו	וגו'	בפקדון	וגו'	כך	הקב'ה'	כתב	פרשה	בתורה	בין	ישראל	לגרים	שאם	גוזל
2פ	בעמיתו	וגו'	בפקדון	וגו'	כך	הקב'ה'	כתב	פרשה	בתורה	בין	ישראל	לגרים	שאם	גוזל
א	בעמיתו	וגו'	בפקדון	וגו'	כך	הקב'ה'	כתב	פרש'	בתורה	בין	ישראל	לגרים	שאם	גזל
ש	בעמיתו	וגו'	בפקדון	וגו'	כך	הקב'ה'	כתב	פרש'	בתורה	בין	ישראל	לגרים	שאם	גזל

ד	אדם	מישראל	לגר	דינו	כגוזל	מישראל	את	מוצא	בזה	כתב	חטא	כי	
מ	אדם	מישראל	לגר	דינו	כגוזל	מישראל	את	מוצא	בזה	כתו'	חטא	כי	
2פ	אדם	מישראל	לגר	דינו	כגוזל	לישראל	את	מוצא	בזה	כתיב	חטא	כי	
א	אדם	מישראל	לגר	דינו	כגוזל	לישראל	את	מוצא	בזה	כתיב	חטא	נפש	כי
ש	אדם	מישראל	לגר	דינו	כגוזל	לישראל	את	מוצא	בזה	כת'	חטא	נפש	כי

ד	תחטא	ובגוזל	את	הגר	כתב	מכל	חטאת	האדם	בזה	כת'	ומעלה		
מ	תחטא	ובגוזל	את	הגר	כתו'	מכל	חטאות	האדם	בזה	כתו'	ומעלה	כתו'	
2פ	תחטא	ובגוזל	את	הגר	כתיב	מכל	חטאות	האדם	בזה	כתיב	ומעלה		
א	תחטא	ובגוזל	את	הגר	כתו'	מכל	חטאת	האדם	בזה	כתו'	ומעלה		
ש	תחטא	ובגזל	את	הגר	כתו'	מכל	חטאת	האדם	בזה	כת'	למע'		

ד	מעל	בי"י	ובזה	כתב	למעול	מעל	בי"י	בזה	כתב	והיה	כי	יחטא	ואשם
מ	מעל	בי"י	ובזה	כתו'	למעול	מעל	בי"י	בזה	כתו'	והיה	כי	יחטא	ואשם
2פ	מעל	בי"י	ובזה	כתיב	למעול	מעל	בי"י	בזה	כתיב	והיה	כי	יחטא	ואשם
א	מעל	בה'	ובזה	כתו'	למעול	מעל	בה'	בזה	כתו'	והיה	כי	יחטא	ואשם
ש	מעל	בה'	ובזה	כתו'	למעול	מעל	בה'	בזה	כתו'	והיה	כי	יחטא	ואשם

ד	ובגר	כתו'	ואשמה	הנפש	ההיא	בזה	כתו'	ושלם	אותו	בראשו	ובגר	כתו'	והשיב
מ	ובגר	כתו'	ואשמה	הנפש	היא	בזה	כתו'	ושלם	אותו	בראשו	ובגר	כתו'	והשיב
2פ	ובזה	כתיב	ואשמה	הנפש	ההיא	בזה	כתיב	ושלם	אותו	בראשו	ובגר	כתיב	והשיב
א	ובזה	כתו'	ואשמה	הנפש	ההיא	בזה	כתיב	ושלם	אותו	בראשו	ובגר	כתו'	[והשיב
ש	ובזה	כתו'	ואשמה	הנפש	ההיא	בזה	כתו'	ושלם	אותו	בראשו	ובזה	כתו'	

ד	את	אשמו	בראשו	בזה	כתו'	וחמישיתיו	יסוף	עליו	ובגר	כתב	וחמישיתו	יסוף	
מ	את	אשמו	בראשו	בזה	כתו'	וחמישיתיו	יסוף	עליו	ובגר	כתו'	וחמישיתו	יסוף	
2פ	את	אשמו	בראשו	בזה	כתיב	[וחמישיתו]	יסוף	עליו	ובגר	כתיב	וחמישיתו	יסוף	
א	את	אשמו	בראשו	בזה	כתו'	וחמישיתו	יסוף	עליו	ובזה	כתו'	וחמישיתו	יסוף	
ש	את	אשמו	בראשו	בזה	כתו'	וחמישיתו	יסוף	עליו	ובזה	כתו'	וחמישיתו	יסוף	

ד	עליו	בזה	כתו'	ואת	אשמו	יביא	לי"י	תמים	מן	הצאן	ובגוזל	הגר	
מ	עליו	בזה	כתו'	ואת	אשמו	יביא	לי"י	תמים	מן	הצאן	ובגוזל	הגר	
2פ	עליו	בזה	כתיב	ואת	אשמו	יביא	לי"י	תמים	מן	הצאן	ובגוזל	הגר	
א	עליו	בזה	כתו'	ואת	אשמו	יביא	לה'	תמים	מן	הצאן	ובגוזל	הגר	
ש	עליו	בזה	כתו'	ואת	אשמו	יביא	לה'	תמים	מן	הצאן	ובזה	הגר	

ד	כתב	מלבד	איל	הא	למדנו	שהגרים	עיקר	הם	בישראל	הוי	יחיו	דגן	
מ	כתו'	מלבד	איל	הא	למדנו	שהגרים	עיקר	הם	בישראל	הוי	יחיו	דגן	
2פ	כתיב	מלבד	איל	הא	למדנו	שהגרים	עיקר	הם	בישראל	(יפרחו)	יחיו	דגן	
א	כתו'	מלבד	איל	הא	למדנו	שהגרים	עיקר	הם	בישראל	יחיו	יחיו	דגן	
ש	כתו'	מלבד	איל	הא	למדנו	שהגרים	עיקר	הם	בישראל	יחיו	יחיו	דגן	

במדבר רבה פרשה ח

ח, א - ח, ב

ד	ויפרחו	ד"א	אל	בני ישראל	איש	או	אשה	וגו'	ה'ה'ד'	י"י
מ	ויפרחו	כגפן	אל	בני ישראל	איש	או	אשה	וגו'	ה'ה'ד'	י"י
פ	ויפרחו	כגפן	אל	בני ישראל	איש	או	אשה	וגו'	ה'ה'ד'	י"י
א	ויפרחו	כגפן	אל	בני ישראל	איש	או	אשה	וגו'	ה'ה'ד'	י"י
ש	ויפרחו	כגפן	אל	בני ישראל	איש	או	אשה	וגו'	ה'ה'ד'	י"י

ד	אוהב	וגו'	שומר	את	גרים	כך	אמ'	ה'ל'ה'	אני	אוהבי	אהב	וכן
מ	אוהב	וגו'	שומר	את	גרים	כך	אמ'	ה'ק'ב'ה'	אני	אוהבי	אהב	וכן
פ	אוהב	וגו'	שומר	את	גרים	כך	אמר	ה'ק'ב'ה'	אני	אוהבי	אהב	וכן
א	אוהב	ה'	שומר	את	גרים	כך	אמ'	ה'ק'ב'ה'	אני	אוהבי	אהב	וכה"א
ש	אוהב	ה'	שומר	את	גרים	כך	אמ'	ה'ק'ב'ה'	אני	אוהבי	אהב	וכה"א

ד	הוא	או'	כי	מכבד'	אכבד	הם	אוהבים	אותי	ואף	אני	אוהב	אותם	ולמה
מ	הוא	אומ'	כי	מכבד'	אכבד	הם	אוהבים	אותי	ואף	אני	אוהב	אותם	ולמה
פ	הוא	אומר	כי	מכבד'	אכבד	הם	אוהבים	אותי	ואף	אני	אוהב	אותם	ולמה
א	הוא	אומר	כי	מכבד'	אכבד	הם	אוהבים	אותי	ואני	אוהב	אותם	ולמה	
ש	הוא	אומר	כי	מכבד'	אכבד	הם	אוהבים	אותי	ואני	אוהב	אותם	ולמה	

ד	ה'ל'ה'	אוהב	צדיקים	שאינו	נחלה	אינם	משפחה	את	מוצא	הכהנים	בית	אב	הם
מ	ה'ק'ב'ה'	אוהב	צדיקים	שאינו	נחלה	אינו	משפחה	את	מוצא	הכהנים	בית	אב	הם
פ	ה'ק'ב'ה'	אוהב	הצדיקים	שאינו	נחלה	אינם	משפחה	את	מוצא	הכהנים	בית	אב	הם
א	ה'ק'ב'ה'	אוהב	הצדיקים	שאינם	נחלה	ואינם	משפחה	את	מוצא	כהנים	בית	אב	הם
ש	ה'ק'ב'ה'	אוהב	צדיק'	שאינם	נחלה	ואינם	משפחה	את	מוצא	כהנים	בית	אב	הם

ד	הלוים	בית	אב	הם	שנא'	בית	אהרן	ברכו	את	י"י	בית	הלוים	ברכו
מ	הלוים	בית	אב	הם	שנ'	בית	אהרן	ברכו	את	י"י	בית	הלוים	ברכו
פ	הלוים	בית	אב	הם	שנ'	בית	אהרון	ברכו	את	י"י	בית	הלוים	ברכו
א	הלוים	בית	אב	הם	שנא'	בית	אהרן	ברכו	את	י"י	בית	הלוים	ברכו
ש	הלוים	בית	אב	הם	שנא'	בית	אהרן	ברכו	את	י"י	בית	הלוים	ברכו

ד	את	י"י	אם	מבקש	אדם	להיו'	כהן	אינו	יכול	להיות	לוי	אינו	יכול
מ	את	י"י	אם	מבקש	אדם	להיות	כהן	אינו	יכול	להיות	לוי	אינו	יכול
פ	את	י"י	אם	מבקש	אדם	להיות	כהן	אינו	יכול	להיות	לוי	אינו	יכול
א	את	י"י	אם	מבקש	אדם	להיות	כהן	אינו	יכול	להיות	לוי	אינו	יכול
ש	את	י"י	אם	מבקש	אדם	להיות	כהן	אינו	יכול	להיות	לוי	אינו	יכול

ד	למה	שלא	היה	אביו	לא	כהן	ולא	לוי	אבל	אם	מבקש	אדם	להיות
מ	למה	שלא	היה	אביו	לא	כהן	ולא	לוי	אבל	אם	מבקש	אדם	להיות
פ	למה	שלא	היה	אביו	לא	כהן	ולא	לוי	אבל	אם	מבקש	אדם	להיות
א	למה	שלא	היה	אביו	לא	כהן	ולא	לוי	אבל	אם	מבקש	אדם	להיות
ש	למה	שלא	היה	אביו	לא	כהן	ולא	לוי	אבל	אם	מבקש	אדם	להיות

ד	צדיק	אפי'	גוי	יכול	הוא	שאינו	בית	אב	לכך	הוא	אומ'
מ	צדיק	אפי'	גוי	יכול	הוא	שאינו	בית	אב	לכך	הוא	אומ'
פ	צדיק	אפילו	גוי	יכול	הוא	שאינו	בית	אב	לכך	הוא	אומר
א	צדיק	אפי'	גוי	יכול	הוא	שאינו	בית	אב	לכך	הוא	אומ'
ש	צדיק	אפי'	גוי	יכול	הוא	שאינו	בית	אב	לכך	הוא	אומ'

ד	יראי'	י"י	ברכו	את	י"י	בית	יראי'	י"י	לא	נא'	אלא	יראי'	י"י
מ	יראי'	י"י	ברכו	את	י"י	בית	יראי'	י"י	לא	נאמ'	אלא	יראי'	י"י
פ	יראי'	י"י	ברכו	את	י"י	בית	יראי'	י"י	לא	נאמר	אלא	יראי'	י"י
א	יראי'	ה'	ברכו	ה'	י"י	בית	יראי'	ה'	לא	נאמ'	אלא	יראי'	ה'
ש	יראי'	ה'	ברכו	את	ה'	בית	יראי'	ה'	לא	נאמ'	אלא	יראי'	ה'

ד	אינו	בית	אב	אלא	מעצמם	נתנדבו	ואהבו	לה'ל'ה'	לפיכך	הב'ה'	אוהבם	לכך	נאמ'
מ	אינו	בית	אב	אלא	מעצמם	נתברכו	ואהבו	לה'ק'ב'ה'	לפיכך	הק'ב'ה'	אוהבם	לכך	שנ'
פ	אינו	בית	אב	אלא	מעצמם	נתנדבו	ואהבו	להקב"ה	לפיכך	הקב"ה	אוהבם	לכך	נאמר
א	אינו	בית	אב	אלא	מעצמם	נתנדבו	ואהבו	להקב"ה	לפי'	הקב"ה	אוהבם	לכך	נאמר
ש	אינו	בית	אב	אלא	מעצמם	נדנדבו	ואהבו	להקב"ה	לפי'	הב"ה	אוהבם	לכך	נאמ'

במדבר רבה פרשה ח

ח, ב

ד	י"י	אוהב	צדיקים	וגו'	שומר	את	גרים	הרבה	ה'ב'ה'	אוהב	את	הגרים	למה
מ	י"י	אוהב	צדיקים	י"י	שומר	את	גרים	הרבה	הקב'ה'	אוהב	את	הגרים	למה
2פ	י"י	אוהב	צדיקים	י"י	שומר	את	גרים	[הרבה]	ה'ב'ה'	אוהב	את	גרים	למה
א	ה'	אוהב	צדיקים	ה'	שומר	את	גרים	הרבה	הקב"ה	אוהב	את	גרים	לה"ד
ש	ה'	אוהב	צדיק'	ה'	שומר	את	גרים	הרבה	הקב"ה	אוהב	את	גרים	מלה"ד

ד	הדבר	דומה	למלך	שהיתה	לו	צאן	והיתה	יוצאה	בשדה	ונכנסת	בערב	כן
מ	הדבר	דומה	למלך	שהיה	לו	צאן	והיתה	יוצאה	בשדה	ונכנסת	בערב	כן
2פ	הדבר	דומה	למלך	שהיה	לו	צאן	והיתה	יוצאה	בשדה	ונכנסת	בערב	כן
א	הדבר	דומה	למלך	שה"ל	לו	צאן	והיתה	יוצאה	בשדה	ונכנסת	בערב	כן
ש	הדבר	דומה	למלך	שהיה	לו	צאן	והיתה	יוצאה	בשדה	ונכנסת	בערב	כן

ד	כל	יום	פעם	א'	נכנס	צבי	אחד	עם	הצאן	הלך	לו	אצל	העזים
מ	כל	יום	פעם	אחת	נכנס	צבי	אחד	עם	הצאן	הלך	לו	אצל	העזים
2פ	כל	יום	פעם	אחת	נכנס	צבי	אחד	עם	הצאן	והלך	לו	אצל	העזים
א	כל	יום	פעם	א'	נכנס	צבי	אחת	עם	הצאן	והלך	לו	אצל	העזים
ש	כל	יום	פעם	א'	נכנס	צבי	א'	עם	הצאן	והלך	לו	אצל	העזים

ד	היה	רועה	עמהם	נכנסה	הצאן	לדיר	נכנס	עמה	יצאת	לרעות	יצא	עמה	אמרו
מ	היה	רועה	עמהם	נכנסה	הצאן	לדיר	נכנס	עמה	יצאת	לרעות	יצא	עמה	אמרו
2פ	היה	רועה	עמהם	נכנסה	הצאן	לדיר	נכנס	עמה	יצאת	לרעות	יצא	עמה	אמרו
א	והיה	רועה	עמהם	נכנס	הצאן	לדיר	נכנס	עמה	יצאת	לרעות	יצאת	עמה	אמרו
ש	והיה	רועה	עמהם	נכנסה	הצאן	לדיר	נכנס	עמהם	יצאת	לרעות	יצאת	עמהם	אמרו

ד	למלך	הצבי	הזה	נלוה	עם	הצאן	והוא	רועה	עמה	כל	יום	יוצא	עמה
מ	למלך	הצבי	הזה	נלוה	עם	הצאן	והוא	רועה	עמה	כל	היום	יוצא	עמה
2פ	למלך	הצבי	הזה	נלוה	עם	הצאן	והוא	רועה	עמה	כל	יום	יוצא	עמה
א	למלך	הצבי	הזה	נכנס	עם	הצאן	והוא	רועה	עמה	כל	יום	יוצא	עמה
ש	למלך	הצבי	הזה	נכנס	עם	הצאן	והוא	רועה	עמה	כל	היום	יוצא	עמה

ד	ונכנס	עמה	היה	המלך	אוהבו	בזמן	שהוא	יצא	לשדה	היה	מפקיד	ירעה	יפה
מ	ונכנס	עמה	היה	המלך	אוהבו	בזמן	שהוא	יצא	לשדה	היה	מפקיד	ירעה	יפה
2פ	ונכנס	עמה	היה	המלך	אוהבו	בזמן	שהוא	יצא	לשדה	היה	מפקיד	ירעה	יפה
א	ונכנס	עמה	היה	המלך	אוהבו	בזמן	שהוא	יצא	לשדה	היה	מפקיד	ירעה	יפה
ש	ונכנס	עמה	היה	המלך	אוהבו	בזמן	שהוא	יצא	לשדה	היה	מפקיד	ירעה	יפה

ד	לרצונו	לא	יכה	אדם	אותו	הזהרו	בו	ואף	כשהוא	נכנס	עם	הצאן	היה
מ	לרצונו	לא	יכה	אדם	אותו	הזהרו	בו	ואף	כשהוא	נכנס	עם	הצאן	היה
2פ	לרצונו	לא	יכה	אדם	אותו	הזהרו	בו	ואף	כשהוא	נכנס	עם	הצאן	היה
א	לרצונו	ולא	יכה	אדם	אותו	הזהרו	בו	ואף	כשהוא	נכנס	עם	הצאן	היה
ש	לרצונו	ולא	יכה	אדם	אותו	הזהרו	בו	ואף	כשהיה	נכנס	עם	הצאן	היה

ד	או'	להם	תנו	לו	ישתה	היה	אוהבו	הרבה	אמרו	לו	מרי	כמה	תישים
מ	אומ'	להם	תנו	לו	ישתה	היה	אוהבו	הרבה	אמרו	לו	מרי	כמה	תישים
2פ	אומר	תנו	תנו	לו	ישתה	היה	אוהבו	הרבה	אמרו	לו	מרי	כמה	תישים
א	אומר	תנו	תנו	לו	ישתה	היה	אוהבו	הרבה	אמרו	לו	מרי	כמה	תישים
ש	אומ'	תנו	תנו	לו	ישתה	היה	אוהבו	הרבה	אמרו	א"ל	מרי	כך	תישים

ד	יש	לך	כמה	כבשים	יש	לך	כמה	גדיים	יש	לך	ואין	את	מזהירני
מ	יש	לך	כמה	כבשים	יש	לך	כמה	גדיים	יש	לך	ואין	את	מזהירני
2פ	יש	לך	כמה	כבשים	יש	לך	כמה	גדיים	יש	לך	ואין	את	מזהירני
א	יש	לך	כמה	כבשים	יש	לך	כמה	גדיים	יש	לך	ואין	אתה	מזהירני
ש	יש	לך	כמה	כבשים	יש	לך	כמה	גדיים	יש	לך	ואין	אתה	מזהירני

ד	ועל	הצבי	הזה	בכל	יום	את	מצינו	אמר	להם	המלך
מ	ועל	הצבי	הזה	בכל	יום	את	מציני	אמ'	להם	המלך
2פ	ועל	הצבי	הזה	בכל	יום	את	מצינו	אמ'	להם	המלך
א	ועל	הצבי	הזה	בכל	יום	את	מצינו	אמ'	להם	המלך
ש	עליהם	על	זה	בכל	יום	את	מצוה	א"ל	עלינו	המלך

במדבר רבה פרשה ח

ח, ב

ד	הצאן	רוצה	לא	רוצה	כך	היא	דרכה	לרעות	בשדה	כל	היום	ולערב
מ	הצאן	רוצה	לא	רוצה	כך	היא	דרכה	לרעות	בשדה	כל	היום	ולערב
2פ	הצאן	רוצה	לא	רוצה	כך	היא	דרכה	לרעות	בשדה	כל	היום	ולערב
א	הצאן	רוצה	או	רוצה	כך	היא	דרכה	לרעות	בשדה	כל	היום	ולערב
ש	הצאן	רוצה	או	רוצה	כך	היא	דרכה	לרעות	בשדה	כל	היום	ולערב

ד	לבוא	לישן	בתוך	הדיר	הצביי'	במדב'	הם	ישני'	אין	דרכם	ליכנ'	לישוב	בני
מ	לבא	לישן	בתוך	הדיר	הצביים	במדבר	הם	ישנים	אין	דרכם	ליכנס	לישוב	בני
2פ	לבוא	לישן	בתוך	הדיר	הצביים	במדבר	הם	ישנים	אין	דרכם	ליכנס	לישוב	בני
א	לבא	לישן	בתוך	הדיר	הצבאים	במדבר	הם	ישנים	אין	דרכן	ליכנס	לישוב	בני
ש	יבא	לישן	בתוך	הדיר	הצבאים	במדבר	הם	ישנים	ואין	דרכם	ליכנס	לישוב	בני

ד	אדם	לא	נחזיק	טובה	לזה	שהניח	כל	המדבר	הרחב	הגדול	במקום	כל	החיות
מ	אדם	לא	נחזיק	טובה	לזה	שהניח	כל	המדבר	הרחב	הגדול	מקום	כל	החיות
2פ	אדם	לא	נחזיק	טובה	לזה	שהניח	כל	המדבר	הרחב	הגדול	מקום	כל	החיות
א	אדם	לא	נחזיק	טובה	לזה	שהניח	כל	המדבר	הרחב	הגדול	מקום	כל	החיות
ש	אדם	ולא	נחזיק	טובה	לזה	שהניח	כל	המדבר	הרחב	הגדול	מקום	כל	החיות

ד	ובא	ועמד	בחצר	כך	אין	אנו	צריכין	להחזיק	טובה	לגר	שהניח	משפחתו	ובית
מ	ובא	ועמד	בחצרי	כך	אין	אנו	צריכין	להחזיק	טובה	לגר	שהניח	משפחתו	ובית
2פ	ובא	ועמד	בחצרי	כך	אנו	אין	צריכים	להחזיק	טובה	לגר	שהניח	משפחתו	ובית
א	ובא	ועמד	בחצרי	כך	אנו	אין	צריכין	להחזיק	טובה	לגר	שהניח	משפחתו	ובית
ש	ובא	ועמד	בחצרי	כך	אנו	אין	צריכין	להחזיק	טובה	לגר	שהניח	משפחתו	ובית

ד	אביו	והניח	אומתו	וכל	אומות	העולם	ובא	לו	אצלנו	לכן	הרבה	עליו	המקום
מ	אביו	והניח	אומתו	וכל	אומות	העולם	ובא	לו	אצלנו	לכך	הרבה	עליו	המקום
2פ	אביו	והניח	אומתו	וכל	אומות	העולם	ובא	לו	אצלנו	לכן	הרבה	עליו	המקום
א	אביו	והניח	אומתו	וכל	אומות	העולם	ובא	לו	אצלנו	לכן	הרבה	עליו	המקום
ש	אביו	והניח	אדמתו	וכל	אומתו	העולם	ובא	לו	אצלנו	לכן	הרבה	עליו	המקום

ד	שמירה	שהזיר	את	ישראל	שישמרו	עצמם	מהם	שלא	יזיקו	להם	וכן	הוא	או'
מ	שמירה	שהזהיר	את	ישראל	שישמרו	עצמם	מהם	שלא	יזיקו	להם	וכן	הוא	אומר
2פ	שמירה	שהזהיר	את	ישראל	שישמרו	עצמם	מהם	שלא	יזיקו	להם	וכן	הוא	אומר
א	שמירה	שהזהיר	את	ישראל	שישמרו	עצמם	מהם	שלא	יזיקו	להם	וכה"א	הוא	אומר
ש	שמירה	והזהיר	את	לישראל	שישמרו	עצמם	מהם	שלא	יזיקו	להם	כמ"ש	הוא	אומר

ד	ואהבתם	את	הגר	וגר	לא	תונה	וגו'	ולא	תלחצנו	וגו'	וכשם	שחייבה	תורה
מ	ואהבתם	את	הגר	וגר	לא	תונה	וגו'	ולא	תלחצנו	וגו'	וכשם	שחייבה	תורה
2פ	ואהבתם	את	הגר	וגר	לא	תונה	וגו'	ולא	תלחצנו	וגו'	וכשם	שחייבה	תורה
א	ואהבתם	את	הגר	וגר	לא	תונה	וגו'	ולא	תלחצנו	וגו'	וכשם	שחייבה	תורה
ש	ואהבתם	את	הגר	וגר	לא	תונה	וגו'	ולא	תלחצנו	וגו'	וכשם	שחייבה	תורה

ד	לגזל	לחבירו	תשלום	ממנו	וקרבן	איל	הכפורים	כן	חייבה	תורה	לגזל	את
מ	לגזל	לחבירו	תשלום	ממנו	וקרבן	איל	כפורים	כן	חייבה	תורה	לגזל	את
2פ	לגזל	לחבירו	תשלום	ממנו	וקרבן	איל	כפורים	כן	חייבה	תורה	לגזל	את
א	לגזל	לחבירו	תשלום	ממנו	וקרבן	ואיל	כפורים	כך	חייבה	תורה	לגזל	את
ש	לגזל	חבירו	תשלום	ממנו	וקרבן	ואיל	כפורי'	כן	חייב	תורה	לגזל	את

ד	הגר	תשלום	לו	ממונו	ויביא	קרבן	איל	הכפורי'	שכן	כת'	דבר	אל	בני
מ	לגר	להשלים	לו	ממונו	ויביא	קרבן	איל	כפורים	שכן	כת'	דבר	אל	בני
2פ	הגר	תשלום	לו	ממונו	ויביא	קרבן	מאיל	הכפורים	שכן	כתיב	דבר	אל	בני
א	לגר	תשלום	לו	ממונו	ויביא	קרבן	מאיל	כפורי'	שכן	כת'	דבר	אל	בני
ש	לגר	תשלום	לו	ממונו	ויביא	קרבן	מאיל	כפורי'	שכן	כת'	דבר	אל	בני

ד	ישראל	איש	או	אשה	כ	יעשו	וגומ'	והפרשה	הזו	אמורה	בגזל
מ	ישראל	איש	או	אשה	כ	יעשו	וגומ'	והפרשה	הזו	אמורה	בגזל
2פ	ישראל	איש	או	אשה	כ	יעשו	וגומ'	והפרשה	הזו	אמורה	בגזל
א	ישראל	איש	או	אשה	כ	יעשו	וגומ'	והפרשה	הזו	אמורה	בגזל
ש	ישראל	איש	או	אשה	כ	יעשו	וגומ'	והפרשה	הזו	אמורה	בגזל

ח, ב

ד	הגר	אמורה	דכת'	י'	שומ'	את	גר'	שהרבה	בשמירתם	כדי	שלא	יחזרו	לסורם
מ	הגר	שנ'	דכת'	י'	שומר	את	גרים	שהרבה	בשמירתם	כדי	שלא	יחזרו	לסורם
2פ	הגר	אמורה	כדכת'ב	י'	שומר	את	גרים	שהרבה	בשמירתם	כדי	שלא	יחזרו	לסורם
א	לגר	אמורה	דכת'	ה'	שומר	את	גרים	שהרבה	בשמירתם		שלא	יחזרו	לסורם
ש	לגר	אמורה	דכת'	ה'	שומר	את	גרים	שהרבה	בשמירתם		שלא	יחזרו	לסורם

ד	חביב'	הגרים	שבכל	מקום	הכת'	מקיש	אותם	כישראל	שנ'	ואתה	ישראל	עבדי	יעקב
מ	חביבין	הגרים	שבכל	מקום	הכתו'	מקיש	אותם	כישראל	שנ'	ואתה	ישראל	עבדי	יעקב
2פ	חביבים	הגרים	שבכל	מקום	הכתוב	מקיש	אותם	בישראל	שנ'	ואתה	ישראל	עבדי	וגו'
א	חביבין	גרים	שבכל	מקום		מקיש	אותם	בישראל	שנא'	ואתה	ישר'	עבדי	
ש	חביבין	גרים	שבכל	מקום		מקיש	אותם	בישראל	שנא'	ואתה	ישר'	עבדי	

ד	וגו'	נאמרה	אהבה	בישראל	שנ'	אהבתי	אתכם	אמר	י'	ונאמרה	אהבה	בגרים
מ	אשר	נאמרה	אהבה	בישראל	שנ'	אהבתי	אתכם	אמר	י'	ונאמרה	אהבה	בגרים
2פ		נאמרה	אהבה	בישראל	שנא'	אהבתי	אתכם	אמ'	י'	ונאמרה	אהבה	בגרים
א		נאמר'	אהבה	בישראל	שנא'	אהבתי	אתכם	אמר	ה'	ונאמ'	אהבה	בגרים
ש		נאמרה	אהבה	בישראל	שנא'	אהבתי	אתכם	אמ'	ה'	ונאמ'	אהבה	בגרים

ד	שנ'	ואהב	ג	לתת	לו	לחם	ושמלה	נקראו	ישראל	עבדים	שנ'	כי	לי
מ	שנ'	ואהב	ג	לתת	לו	לחם	ושמלה	נקראו	ישראל	עבדים	שנ'	כי	לי
2פ	שנ'	ואהב	ג	לתת	לו	לחם	ושמלה	נקראו	ישראל	עבדים	שנ'	כי	לי
א	שנא'	ואהב	ג	לתת	לו	לחם	ושמלה	נקראו	ישראל	עבדי	שנא'	כי	לי
ש	שנא'	ואהב	ג	לתת	לו	לחם	ושמלה	נקראו	ישראל	עבדי	שנא'	כי	לי

ד	בני	ישראל	עבדים	נקראו	גרים	עבדים	שנ'	מהיות	לו	לעבדים	
מ	בני	ישראל	עבדים	נקראו	גרים	עבדים	שנ'	מהיות	לו	לעבדים	
2פ	בני	ישראל	עבדים	ונקראו	גרים	עבדים	שנ'	מהיות	לו	לעבדים	
א	בני	יש'	עבדי'	הם	עבדי	נקראו	נמי	שנא'	להיות	לו	לעבדי'
ש	בני	ישר'	עבדים	הם	עבדי	נקראו	נמי	שנא'	להיות	לו	לעבדים

ד	נא'	רצון	בישראל	שנ'	והיה	על	מצחו	תמיד	לרצון	וגו'	ונאמר
מ	נאמ'	רצון	בישראל	שנ'	והיה	על	מצחו	תמיד	לרצון		ונאמר
2פ	נאמר	רצון	בישראל	שנ'	והיה	על	מצחו	תמיד	לרצון	להם	לפני י'
א	נאמ'	רצון	בישר'	שנא'	רצון	יראיזו	יעשה				ונאמ'
ש	נאמ'	רצון	בישראל	שנא'	רצון	יראיזו	יעשה				ונאמ'

ד	רצון	בגרים	שנ'	עולותיהם	זבחייהם	לרצון	על	מזבחי	וגו'	נאמר	שירות	בישראל	שנ'
מ	רצון	בגרים	שנ'	עולותיהם	זבחייהם	לרצון	על	מזבחי	וגו'	נאמר	שירות	בישראל	שנ'
2פ	רצון	בגרים	שנ'	עולותיהם	זבחייהם	לרצון	על	מזבחי	וגו'	נאמר	שירות	בישראל	שנ'
א	רצון	בגרים	שנאמ'	עולותיה'	זבחייהם	לרצון	על	שירות	נא'	נאמר	שירות	בישראל	שנא'
ש	רצון	בגרים	שנא'	עולותיהם	זבחייהם	לרצון	על	שירות	נאמ'	נאמר	שירות	בישראל	שנאמ'

ד	ואתם	כהני	י'	תקראו	וגו'	אלהינו	וגומ'	ונאמ'	שירות	בגרים	שנ'	ובני	הנכר
מ	ואתם	כהני	י'	תקראו	משרתי	אלהינו	וגומ'	ונאמ'	שירות	בגרים	שנ'	ובני	הנכר
2פ	ואתם	כהני	י'	תקראו	ומשרתי	וגו'		ונאמר	שירות	בגרים	שנ'	ובני	הנכר
א	ואתם	כהני	ה'	תקראו	משרתי	אלהינו		ונא'	שירות	בגרים	שנא'	ובני	הנכר
ש	ואתם	כהני	ה'	תקראו	משרתי	אלהינו		ונאמ'	שירות	בגרים	שנא'	ובני	הנכר

ד	הנלויים	וגו'	לשרתו	נאמ'	שמירה	בישראל	שנא'	שמורך	וגו'	צלך
מ	הנלויים	על	לשרתו	נאמ'	שמירה	בישראל	שנ'	שמורך	י'	צלך
2פ	הנלויים	על	לשרתו	נאמר	שמירה	בישראל	שנ'	שמורך	י'	צלך
א	הנלויים	אל	לשרתו	נאמ'	שמירה	בישראל	ה'	שמורך	ה'	צלך
ש	הנלויים	אל	לשרתו	נאמ'	שמירה	בישר'	ה'	שמורך	ה'	צלך

ד	ונא'	שמירה	בגרים	שנא'	י'	שומר	את	גרים	וכן	את	מוצא	בד'	בתים
מ	ונאמ'	שמירה	בגרים	שנ'	י'	שומר	את	גרים	וכן	את	מוצא	בארבעה	בתים
2פ	ונאמר	שמירה	בגרים	שנ'	י'	שומר	את	גרים	וכן	את	מוצא	בארבעת	בתים
א	ונא'	שמיר'	בגרים	שנא'	ה'	שומר	את	גרים	וכן	את	מוצא	בד'	בתים
ש	ונאמ'	שמירה	בגרים	שנא'	ה'	שומר	את	גרים	וכן	את	מוצא	בד'	בתים

במדבר רבה פרשה ח

ח, ב - ח, ג

ד	העומדות	לפני	המקום	שנא'	זה	יאמר	לי"י	אני	וגו'	יקרא	בשם	יעקב	זה
מ	העומדים	לפני	המקום	שנ'	זה	יאמר	לי"י	אני	זה	יקרא	בשם	יעקב	זה
2פ	העומדות	לפני	י"י	שנ'	זה	יאמר	לי"י	אני	זה	יקרא	בשם	יעקב	זה
א	העומדי'	לפני	ה'	שנא'	זה	יאמר	לה'	אני	זה	יקרא	בשם	יעקב	זה
ש	העומדי'	לפני	ה'	שנא'	זה	יאמר	לה'	אני	זה	יקרא	בשם	יעקב	זה

ד	יכתו'	ידו	לי"י	ובשם	ישראל	יכנה	זה	יאמר	לי"י	אני	הרי	כולו	למקו'
מ	יכתו'	ידו	לי"י	ובשם	ישראל	יכנה	זה	יאמר	לי"י	אני	הרי	כולו	למקום
2פ	יכתוב	ידו	לי"י	ובשם	ישראל	יכנה	זה	יאמר	לי"י	אני	הרי	כולו	למקום
א	יכתוב	ידו	לה'	ובשם	ישראל	יכנה	זה	יאמר	לה'	אני	הרי	כלו	למקום
ש	יכתוב	ידו	לה'	ובשם	ישראל	יכנה	זה	יאמר	לה'	אני	הרי	כלו	למקום

ד	לא	נתערב	בו	חטא	זה	יקרא	בשם	יעקב	אלו	גרי	צדק	זה	יכתוב
מ	ולא	נתערב	בו	חטא	זה	יקרא	בשם	יעקב	אלו	גרי	צדק	זה	יכתוב
2פ	לא	נתערב	בו	חטא	זה	יקרא	בשם	יעקב	אלו	גרי	צדק	זה	יכתוב
א	לא	נתערב	בו	חטא	זה	יקרא	בשם	יעקב	אלו	גרי	הצדק	זה	יכתוב
ש	לא	נתערב	בו	חטא	זה	יקרא	בשם	יעקב	אלו	גרי	הצדק	זה	יכתוב

ד	ידו	לי"י	אלו	בעלי	תשועה	ובשם	ישראל	יכנה	אלו	יראי	שמים	הא	למדנו
מ	ידו	לי"י	אילו	בעלי	תשובה	ובשם	ישראל	יכנה	אלו	יראי	שמים	הא	למדנו
2פ	ידו	לי"י	אלו	בעלי	תשובה	ובשם	ישראל	יכנה	אלו	יראי	שמים	הא	למדנו
א	ידו	לה'	אלו	בעלי	תשובה	ובשם	יש'	יכנה	אלו	יראי	שמים	הא	למדנו
ש	ידו	לה'	אלו	בעלי	תשובה	ובשם	ישראל	יכנה	אלו	יראי	שמים	הרי	אמרנו

ד	שהגרי'	הרי	הם	כישראל	ולכך	נא'	פרשה	זו	ד"א	דבר	אל	בני	ישראל
מ	שהגרים	הרי	הן	כישראל	ולכך	נאמ'	פרשה	זו	ד"א	דבר	אל	בני	ישראל
2פ	שהגרים	הרי	הם	כישראל	ולכך	נאמרה	פרשה	זו	ד"א	דבר	אל	בני	ישראל
א	שהגרים	הרי	הם	כישראל	לכך	נא'	פרש'	זו	ד"א	דבר	אל	בני	ישר'
ש	שהגרים	הרי	הם	כישר'	לכך	נא'	פרש'	זו	ד"א	דבר	אל	בני	ישר'

ד	איש	או	אשה	וגו'	ההד'	כי	מכבדי	אכבד	וגזי	יקלו	תני
מ	איש	או	אשה	וגו'	ה'הד'	כי	מכבדי	אכבד	וגזי	יקלו	תני
2פ	איש	או	אשה	וגו'	הדא	דכתיב	כי	מכבדי	אכבד	וגזי	יקלו
א	איש	או	אשה	וגו'	הה"ד	כי	מכבדי	אכבד	וגזי	יקלו	תני
ש	איש	או	אשה	וגו'	הה"ד	כי	מכבדי	אכבד	וגזי	יקלו	תני

ד	ר'	יוסי	או'	כל	המכבד	את	התורה	גופו	מכובד	על	הבריו'	וכל	המבזה
מ	ר'	יוסי	אומ'	כל	המכבד	את	התורה	גופו	מכובד	על	הבריות	וכל	המבזה
2פ	ר'	יוסי	אומר	כל	המכבד	את	התורה	גופו	מכובד	על	הבריות	וכל	המבזה
א	ר'	יוסי		כל	המכבד	את	התור'	גופו	מכובד	על	הבריות	וכל	המבזה
ש	ר'	יוסי		כל	המכבד	את	התורה	גופו	מכובד	על	הבריו'	וכל	המבזה

ד	את	התורה	גופו	מבזה	על	הבריות	שנ'	כי	מכבדי	אכבד	וגזי	דא'
מ	את	התורה	גופו	מבזה	על	הבריות	שנ'	כי	מכבדי	אכבד	וגזי	ד"א
2פ	את	התורה	גופו	נבזה	אל	הבריות	שנ'	כי	מכבדי	אכבד	וגזי	דבר
א	את	התורה	גופו	נבזה	על	הבריות	שנא'	כי	מכבדי	אכבד	וגזי	ד"א
ש	את	התורה	גופו	נבזה	על	הבריות	שנא'	כי	מכבדי	אכבד	וגזי	ד"א

ד	כי	מכבדי	אכבד	זה	פרעה	שנהג	כבוד	במי	שאמ'	והיה	העולם	ויצא
מ	כי	מכבדי	אכבד	זה	פרעה	שנהג	כבוד	במי	שאמר	והיה	העולם	ויצא
2פ	כי	מכבדי	אכבד	זה	פרעה	שנהג	כבוד	במי	שאמר	והיה	העולם	ויצא
א	כי	מכבדי	אכבד	זה	פרעה	שנהג	כבוד	במי	שאמ'	והיה	העולם	ויצא
ש	כי	מכבדי	אכבד	זה	פרעה	שנהג	כבוד	במי	שאמ'	והיה	העולם	ויצא

ד	בראש	פמליא	שלו	שנ'	ופרעה	הקריב	וגו'	אמרו	לו	עבדיו	אדנינו	כל	המלכים
מ	בראש	פמליא	שלו	שנ'	ופרעה	הקריב	וגומ'	אמרו	לו	עבדיו	אדנינו	כל	המלכים
2פ	בראש	פמליא	שלו	שנ'	ופרעה	הקריב	וגו'	אמרו	לו	עבדיו	אדנו	כל	המלכים
א	בראש	פמליא	שלו	שנא'	ופרעה	הקריב	א"ל	אמרו	לו	עבדיו	אדוננו	כל	המלכי'
ש	בראש	פמליא	שלו	שנא'	ופרעה	הקריב	א"ל	אמרו	לו	עבדיו	אדוננו	כל	המלכים

ד	אינם	יוצאים	אלא	לאחר	איס	פלמיא	שלהם	אתה	מפני	מה	אתה	יוצא	בראש
מ	אינם	יוצאים	אלא	לאחר	איספמליא		שלהם	אתה	מפני	מה	אתה	יוצא	בראש
2פ	אינם	יוצאים	אלא	לאחר	פמליא		שלהם	אתה	מפני		אתה	יוצא	בראש
א	אינם	יוצאין	אלא	לאחר	פמליא		שלהם	ואתה				יוצא	בראש
ש	אינם	יוצאי'	אלא	לאחר	פמליא		שלהם	ואתה				יוצא	בראש

ד	פלמיא	שלך	אמ'	להם	וכי		לפני		בשר	ודם	אני	הולך
מ	פלמיא	שלך	אמ'	להם	וכי		לפני	מלך	בשר	ודם	אני	הולך
2פ	פלמיא	שלך	אמ'	להם	וכי		לפני	מלך	בשר	ודם	אני	הולך
א			אמ'	להם	וכי		מפני	מלך	בשר	בש"ו	אני	רוצה
ש			אמ'	להם	וכי	(מלך	פני	מלך	ב"ו		אני	רוצה

ד	הריני	הולך		להקביל	לפני	מלך	מלכי	המלכים	הבה'			לפיכך
מ	הריני	הולך		להקביל	לפני	מלך	מלכי	המלכים	הקב"ה'			לפיכך
2פ				להקביל	פני	מלך	מלכי	המלכים	הקב"ה	אני	הולך	לפיכך
א	לקבל	איני	רוצה	לקבל	מפני	מלך	מ"ה	הקב"ה	הקב"ה			לפי'
ש	לקבל	איני	רוצה	לקבל	פני	מלך	מ"ה	הקב"ה	הב"ה			לפי'

ד	נהג	בו	כבוד	ולא	נפרע	ממנו	אלא	הוא	בעצמ'	שנ'	לוסוסי	ברכבי
מ	נהג	בו	כבוד	ולא	נפרע	ממנו	אלא	הוא	בעצמו	שנ'	לוסוסי	ברכבי
2פ	נוהג	בו	כבוד	ולא	נפרע	ממנו	אלא	הוא	בעצמו	שנ'	לוסוסי	ברכבי
א	נהג	בו	כבוד	ולא	נפרע	ממנו	אלא	הוא	בעצמו	שנא'	לוסוסי	ברכבי
ש	נהג	בו	כבוד	ולא	נפרע	ממנו	אלא	הוא	בעצמו	שנא'	לוסוסי	ברכבי

ד	פרעה	וגו'	ובזי	יקלו	זה	סנחריב	מלך	אשור	שנ'	ביד	מלאכיך	חרפת	י"
מ	פרעה	וגומ'	ובוזי	יקלו	זה	סנחריב	מלך	אשור	שנ'	ביד	מלאכיך	חרפת	י"
2פ	פרעה	וגו'	ובוזי	יקלו	זה	סנחריב	מלך	אשור	שנ'	ביד	מלאכיך	חרפת	י"
א	פרעה	ובוזי	יקלו	זה	סנחריב	מלך	אשור	שנא'	ביד	עבדך	חרפת	ה'	
ש	פרעה	ובוזי	יקלו	זה	סנחריב	מלך	אשור	שנא'	ביד	עבדך	חרפת	ה'	

ד	וגו'	לפיכך	הבה'	נוהג	בזיון	ולא	נפרע	ממנו	אלא	על	ידי	מלאך
מ	וגומ'	לפיכך	הקב"ה'	נהג	בזיון	ולא	נפרע	ממנו	אלא	על	ידי	מלאך
2פ	וגו'	לפיכך	הקב"ה	[נוהג]	בזיון	ולא	נפרע	ממנו	אלא	על	ידי	מלאך
א		לפי'	[הקב"ה	נוהג	בזיון	ולא	נפרע	ממנו	אלא	ע"י		מלאך
ש		לפי'										

ד	שנ'	ויצא	מלהך	י"י	ויכה	במחנה	אשור	וגו'	ד"א'	כי	מכבדי	וגו'
מ	שנ'	ויצא	מלאך	י"י	ויכה	במחנה	אשור	וגו'	ד"א	כי	מכבדי	אכבד
2פ	שנ'	ויצא	מלאך	י"י	ויך	במחנה	אשור	וגו'	דבר	אחר	מכבדי	אכבד
א	שנאמר]	ויצא	מלאך	ה'	ויך	במחנה	אשור	וגו'	ד"א	כי	מכבדי	אכבד
ש		ויצא	מלאך	ה'	ויך	במחנה	אשור	וגו'	ד"א	כי	מכבדי	אכבד

ד	מדבר	בגרים	הם	מכבדי'	להב"ה'	שמניחים'	מעשיהם	הרעים'	ובאי'	וחס"י	תחת	כנפי	השכינה
מ	מדבר	בגרים	הם	מכבדים	להקב"ה'	שמניחים	מעשיהם	הרעים	ובאים	וחסים	תחת	כנפי	השכינה
2פ	מדבר	בגרים	הם	מכבדים	להקב"ה	שמניחים	מעשיהם	הרעים	ובאים	וחסים	תחת	כנפי	השכינה
א	מכבד	בגרים	הם	שמכבדי'	להקב"ה	שמכבדי'	במעשיהם	הטובים	ובאים	לחסות	תחת	כנפי	השכינה
ש	מכבד	בגרים	הם	שמכבדי'	להקב"ה	שמכבדי'	במעשיהם	הטובים	ובאים	לחסות	תחת	כנפי	השכינה

ד	הב"ה'	מכבדם	ללמדך	שכל	המישר	ארחותיו	הוא	מכבד	להב"ה'	שנ'	זבח	תודה	יכבדני
מ	הקב"ה'	מכבדם	ללמדך	שכל	המישר	ארחותיו	הוא	מכבד	להקב"ה'	שנ'	זבח	תודה	יכבדני
2פ	הקב"ה	מכבדם	ללמדך	שכל	המישר	ארחותיו	הוא	מכבד	להקב"ה	שנ'	זבח	תודה	יכבדני
א	הקב"ה	מכבדם	ללמדך	שכל	שמיישר	ארחותיו	הוא	מכבד	להקב"ה	שנא'	זבח	תודה	יכבדני
ש	הקב"ה	מכבדם	ללמדך	שכל	שמיישר	ארחותיו	הוא	מכבד	להקב"ה	שנא'	זבח	תודה	יכבדני

ד	ואו'	תנו	לי"י	אלהיכם	כבוד	בטרם	יחשיך	וגו'	ובזי	יקלו	אלו	הרשעים	שהרי
מ	ואומ'	תנו	לי"י	אלהיכם	כבוד	בטרם	יחשיך	וגו'	ובוזי	יקלו	אלו	הרשעים	שהם
2פ	ואומר	תנו	לי"י	אלהיכם	כבוד	כבודם	יחשיך	וגו'	ובוזי	יקלו	אלו	הרשעים	שהם
א	ואומ'	תנו	לה'	אלהיכם	כבוד	וגו'	יחשיך	וגו'	ובוזי	יקלו	אלו	הרשעי'	שהם
ש	ואומ'	תנו	לה'	אלהיכם	כבוד	וגו'	יחשיך	וגו'	ובוזי	יקלו	אלו	הרשעי'	שהם

במדבר רבה פרשה ח

ח, ג - ח, ד

ד	סרים	מאחרי	המקו'	הבה'	מקילים	מי	היו	אלו	שבזה	המקו'	אלו	עובדי	העגל
מ	סרים	מאחרי	המקום	הקב'ה'	מקילים	מי	היו	אלו	שבזה	המקום	אלו	עובדי	העגל
2פ	סרים	מאחרי	המקו'	הקב"ה	מקילים	מי	היו	אלו	שביזה	המקום	אלו	עובדי	העגל
א	סרים	מאחרי	המקום	הב"ה	מקילים	מי	הם	אלו	שביזו	למקום	אלו	עובדי	העגל
ש	סרים	מאחרי	המקום	הקב"ה	מקילים	מי	הם	אלו	שביזו	למקום	אלו	עובדי	העגל

ד	מה	ביזוי	עשה	להם	שלקו	בצרעת	ובזבו'	ושילחם	מן	המחנ'	שנ'	וישלו	מן
מ	מה	בזוי	עשה	להם	שלקו	בצרעת	ובזיבות	ושילחם	מן	המחנה	שנ'	וישלו	מן
2פ	מה	בזו	עשה	להם	שלקו	בצרעת	ובזבות	ושילחם	מן	המחנה	שנ'	וישלו	מן
א	מה	בזוי	עשו	להם	שלקו	בצרעת	ובזיבות	ושילחם	מן	המחנה	שנא'	וישלו	מן
ש	מה	בזוי	עשו	להם	שלקו	בצרעת	ובזיבות	ושילחם	מן	המחנה	שנא'	וישלו	מן

ד	המחנ'	וגו'				ומה	כיבוד	עשה	הב"ה'	לגרי'	שאחר	פרש'	שילוח
מ	המחנה	וגו'				ומה	כיבוד	עשה	הקב'ה'	לגרים	שאחר	פרשת	סילוק
2פ	המחנה	כל	צרוע	וכל	זב	ומה	כבוד	עשה	הקב"ה	לגרים	שאחר	פרשת	שלו
א	המחנה					ומה	כבוד	עשה	הקב"ה	לגרים	שאחר	פ'	שלו
ש	המחנה					ומה	כבוד	עשה	הב"ה'	לגרים	שאחר	פ'	שלו

ד	טמאי'	כת'	פר'	אזהר'	גרי'	ללמדך	לחוטאי'	מישראל	הרחיק	המקו'	ולגרי'	הבאי'	לשמו
מ	טמאים	כתב	פרשת	אזהרת	גרים	ללמד	לחוטאים	מישראל	הרחיק	המקום	ולגרים	הבאים	לשמו
2פ	טמאים	וכתב	פרשת	אזהרת	גרים	ללמדך	לחוטאים	מישראל	הרחיק	המקום	ולגרים	הבאים	לשמו
א	טמאי'	כתי'	פ'	אזהרת	גרים	ללמדך	לחוטאי'	מישר'	הרחיק	המקום	ולגרים	הבאי'	לשמו
ש	טמאי'	כתי'	פ'	אזהר'	גרים	ללמדך	לחוטאי'	מישר'	הרחק	מהם	ולגרים	הבאים	לשמו

ד	שבאו	לשמו	קירב	המקו'	שעשה	דינם	חמו'	כדון	ישראל	שכל	הגוזל	להם	כאלו
מ			קרב	המקום	שעשה	דינם	חמור	כדון	ישראל	שכל	הגוזל	להם	כאלו
2פ			קירב	המקום	שעשה	דינם	חמור	כדון	ישראל	שכל	הגוזל	להם	כאלו
א			קנ]רב	המקום	שעשה	דינם	ישר'	כדון	ישר'	שכל	הגוזל	אותם	כאלו
ש			קרב	המקום	שעשה	דינם	ישר'	כדון	ישר'	שכל	הגוזל	אותם	כאלו

ד	גוזל	לישראל	הוי	כי	מכבדי	אכבד	ד"א	דבר	אל	בני	ישראל	איש
מ	גוזל	לישראל	הוי	כי	מכבדי	אכבד	ד"א	דבר	אל	בני	ישראל	איש
2פ	גוזל	לישראל	הוי	כי	מכבדי	אכבד	ד"א	דבר	אל	בני	ישראל	איש
א	גוזל	לבני	ישראל	הוי	כי	מכבדי	אכבד	דבר	אל	בני	ישראל	איש
ש	גוזל	לבני	ישראל	הוי	כי	מכבדי	אכבד	דבר	אל	בני	ישר'	איש

ד	או	אשה	וגו'	הה"ד	יודוך	י"י	כל	מלכי	ארץ	כי	שמעו
מ	או	אשה	וגו'	הה"ד	יודוך	י"י	כל	מלכי	ארץ	כי	שמעו
2פ	או	אשה	וגו'	הדא	יודוך	י"י	כל	מלכי	ארץ	כי	שמעו
א	או	אשה	וגו'	הה"ד	יודוך	ה'	כל	מלכי	ארץ	כי	שמעו
ש	או	אשה	וגו'	הה"ד	יודוך	ה'	כל	מלכי	ארץ	כי	שמעו

ד	אמרי	פיך	אר'	פינחס	ב'	דברי'	שמעו	אומו'	העול'	מפי	הבה'	ועמדו
מ	אמרי	פיך	אמ'	פנחס	שני	דברים	שמעו	אומות	העולם	מפי	הקב'ה'	ועמדו
2פ	אמרי	פיך	אמ"ר	פנחס	שני	דברים	שמעו	אומות	העולם	מפי	הקב"ה	ועמדו
א			א"ר	פינחס	ב'	דברי'	שמעו	אומות	העולם	מפי	הקב"ה	ועמדו
ש			א"ר	פינחס	ב'	דברי'	שמעו	א"ה	העולם	מפי	הב"ה	ועמדו

ד	מכסאות'	והודו	בשעה	שנתן	הב"ה'	תורה	לישראל	ואמ'	אנכי	י"י	אל"ך
מ	מכסאותם	והודו	בשעה	שנתן	הקב'ה'	תורה	לישראל	ואמ'	אנכי	י"י	אלהיך
2פ	מכסאותם	והודו	בשעה	שנתן	הקב"ה	תורה	לישראל	ואמר	אנכי	י"י	אלהיך
א	מכסאותם	והודו	בשעה	שנתן	הקב"ה	תורה	לישראל	ואמ'	אנכי	ה'	אלהיך
ש	מכסאותם	והודו	בשעה	שנתן	הקב"ה	תורה	לישראל	ואמ'	אנכי	ה'	אלהיך

ד	אמרו	מלכי	אמות	העולם	זה	כמונו	אומר	אי	זה	מלך	רוצה
מ	אמרו	מלכי	האומות		זה	כמונו	אומ'	אי	זה	מלך	רוצה
2פ	הוצאתיך	אמרו	מלכי	האומות	זה	כמוני	אומ'	אי	זה	מלך	רוצה
א	אמרו	מלכי	א"ה		זה	כמונו	אומ'	איזה	זה	מלך	רוצה
ש	אמרו	מלכי	א"ה		זה	כמונו	אומ'	אי	זה	מלך	רוצה

ד	שיהא	אחד	מכחיש	וכן	ה'ב'ה'	בשעה	שאמר	לא	יהיה	לך		
מ	שיהא	אחר	מכחישו	וכן	הקב"ה	בשעה	שאמר	לא	יהיה			
פ	שיהא	אחר	מכחישו	וכן	הקב"ה	בשעה	שאמר	לא	יהיה			
א	שיהיה	אחר	מכחישו	וכן		בשעה	שאמר	לא				
ש	שיהיה	אחר	מכחישו	וכן		בשעה	שאמר	לא				

ד												
מ												
פ	על	פני	אמרו	אי	זה	מלך	רוצה	לוי	שיתהיה	שותף	וכן	הקב"ה
א												
ש												

ד	שאמר	לא	תשא									
מ	שאמר	לא	תשא									
פ	שאמר	לא	תשא	את	שם	י"י	אלהיך	לשוא	אי	זה	מלך	רוצה
א												
ש												

ד	שיהיו	נשבעי	ומשקרי									
מ	שיהיו	נשבעין	ב									
פ	שיהיו	נשבעים	ב	ומשקרים	וכן	הקב"ה	בשעה	שאמר	זכור	את	יום	
א	שיהיו	נשבעי	ב	ומשקרי	וכן	הקב"ה	בשעה	שאמר	זכור	את	יום	
ש	שיהיה	נשבעי	ב	ומשקרי	וכן	הקב"ה	בשעה	שאמר	זכור	את	יום	

ד												
מ												
פ	השבת		אמרו	אי	זה	מלך	רוצה	שלא	יהיו	הבריות	מכבדים	גינוסיא
א	השבת	לקדשו	אמרו	אין	זה	מלך	רוצה	שלא	יהיו	הבריות	מכבדי	גנוסיא
ש	השבת	לקדשו	אמרו	אין	זה	מלך	רוצה	שלא	יהיו	הבריות	מכבדי	גנוסיא

ד	שלו	וכן	הקב"ה	רוצה	שיהיו	ישראל	מכבדים	את	יום	השבת	אבל	בשעה	שאמר
מ	שלו	וכן	הקב"ה	רוצה	שיהיו	ישראל	מכבדים	את	יום	השבת	אבל	בשעה	שאמר
פ	שלו	וכן	הקב"ה	רוצה	שיהיו	ישראל	מכבדים	את	יום	השבת	אבל	בשעה	שאמר
א	שלו	וכן	הקב"ה	רוצה	שיהיו	ישראל	מכבדים	את	יום	השבת	אבל	בשעה	שאמר
ש	שלו	וכן	הקב"ה	רוצה	שיהיו	ישראל	מכבדים	את	יום	השבת	אבל	בשעה	שאמר

ד	כבד	את	אבין	אמרו	בנימוסו	שלנו	כל	מי	שמכתיב	את	עצמו	סוגרון	למלך
מ	כבד	את	אבין	אמרו	בנימוסות	שלנו	כל	מי	שמכתיב	את	עצמו	סוגרון	למלך
פ	כבד	את	אבין	אמרו	בנימוסות	שלנו	כל	מי	שמכתיב	את	עצמו	סוגרון	למלך
א	כבד	את	אבין	אמרו	בנימוסות	שלנו	כל	מי	שמכתיב	את	עצמו	סוגרון	למלך
ש	כבד	את	אבין	אמרו	בנימוסו	שלנו	כל	מי	שמכתיב	את	עצמו	סוגרון	למלך

ד	הוא	כופר	באבותיו	זזה	מכריז	ואומר	כבד	את	אבין	זאת	אמך	עמדו	מכסאותם
מ	הוא	כופר	באבותיו	זזה	מכריז	ואומר	כבד	את	אבין	זאת	אמך	עמדו	מכסאותם
פ	הוא	כופר	באבותיו	זזה	מכריז	ואומר	כבד	את	אבין	זאת	אמך	עמדו	מכסאותם
א	הוא	כופר	באבותיו	זזה	מכריז	ואומר	כבד	את	אבין	זאת	אמך	עמדו	מכסאותם
ש	הוא	כופר	באבותיו	זזה	מכריז	ואומר	כבד	את	אבין	זאת	אמך	עמדו	מכסאותם

ד	והודו	לו	בשעה	שאמר	הקב"ה	את	אשר	חטא	מן	הקדש	ישלם	אמרו	בנימוסו
מ	והודו	לו	בשעה	שאמר	הקב"ה	זאת	אשר	חטא	מן	הקדש	ישלם	אמר	בנימוסות
פ	והודו	לו	בשעה	שאמר	הקב"ה	את	אשר	חטא	מן	הקדש	ישלם	אמרו	בנימוסות
א	והודו	לו	בשעה	שאמר	הקב"ה	זאת	אשר	חטא	מן	הקדש	ישלם	אמרו	בנימוסות
ש	והודו	לו	בשעה	שאמר	הקב"ה	זאת	אשר	חטא	מן	הקדש	ישלם	אמרו	בנימוסו

ד	שלנו	כל	דאכיל	צינורי	מן	קיסר	יהב	ביה	סכן	דפדן	זזה	מכריז
מ	שלנו	כל	דאכיל	צינוריה	מן	קיסר	יהב	בה	סכה	רפרן	זזה	מכריז
פ	שלנו	כל	דאכיל	צינורי	מן	קיסר	יהב	ביה	סכן	דפדן	זזה	מכריז
א	שלנו	כל	דאכיל	ציורי	מן	דקיסר	יהב	ביה	סכין	דפדן	זזה	מכריז
ש	שלנו	כל	דאכיל	צנורי	מן	דקיסר	יהב	ביה	סכין	[דפדן]	זזה	מכריז

ד	ואמ'	את	אשר	י'חטא	מן	הקדש	ישלם	ולא	עוד	אלא	שהחמיר	בהדיוט	יותר
מ	ואומר'	ואת	אשר	חטא	מן	הקדש	ישלם	ולא	עוד	אלא	שהחמיר	בהדיוט	יותר
2פ	ואומר	את	אשר	חטא	מן	הקדש	ישלם	ולא	עוד	אלא	שהחמיר	בהדיוט	יותר
א	ואומר'	ואת	אשר	חטא	מן	הקדש	ישלם	ולא	עוד	אלא	שהחמיר	בהדיוט	יותר
ש	ואומר'	ואת	אשר	חטא	מן	הקדש	ישלם	ולא	עוד	אלא	שהחמיר	בהדיוט	יותר

ד	מגבוה	שבגבוה	כת'	נפש	כי	תמעול	מעל	וגו'					
מ	מגבוה	שבגבוה	כת'	נפש	כי	תמעול	מעל	וגו'					
2פ	מגבוה	שבגבוה	כת'ב	נפש	כי	תמעול	מעל	בי"ח	וחטאה	בו	בשגגה	מקדשי	י"ח
א	מבגבוה	[ובגבוה]	כת'ב	נפש	כי	תמעול	מעל	וחטאה	וחטאה		בשגגה	מקדשי	ה'
ש	מבגבוה	כת'	נפש	נפש	כי	תמעול	מעל	וחטאה	וחטאה		בשגגה	מקדשי	ה'

ד	ובהדיוט	כת'	נפש	כי	תחטא	וגו'							
מ	ובהדיוט	כת'	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל	בי"ח	עשאו	כמזיד	ולא	עוד	אלא
2פ	ובהדיוט	כת'ב	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל	בי"ח	עשאו	כמזיד	ולא	עוד	אלא
א	ובהדיוט	כת'ב	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל	בה'	עשאו	כמזיד	ולא	עוד	אלא
ש	ובהדיוט	כת'	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל	בה'	עשאו	כמזיד	ולא	עוד	אלא

ד	שבזה	הקדים	מעילה	לחטא	ובזה	הקדים	חטא	למעילה	ולא	עוד	לישראל	אלא	אפי'
מ	שבזה	הקדים	מעילה	לחטא	ובזה	הקדים	חטא	למעילה	ולא	עוד	לישראל	אלא	אפי'
2פ	שבזה	הקדים	מעילה	לחטא	ובזה	הקדים	חטא	למעילה	ולא	עוד	לישראל	אלא	אפי'
א	שבזה	הקדים	מעילה	לחטא	ובזה	הקדים	חטא	למעילה	ולא	עוד	לישר'	אלא	אפי'
ש	שבזה	הקדים	מעילה	לחטא	ובזה	הקדים	חטא	למעילה	ולא	עוד	לישר'	אלא	אפי'

ד	בגזל	הגר	כן	מי	הוא	אלוה	כזה	האוהב	את	אוהביו	ומקרב	רחוקים	כקרובי'
מ	בגזל	הגר	כן	מי	הוא	אלוה	כזה	האוהב	את	אוהביו	ומקרב	רחוקים	כקרובים
2פ	בגזל	הגר	כן	מי	הוא	אלוה	בזה	האוהב	את	אוהביו	ומקרב	רחוקים	כקרובים
א	בגזל	הגר	כן	מי	הוא	אלוה	כזה	שאוהב	אוהביו	ומקרב	רחוקי'	כקרובי'	
ש	בגזל	הגר	כן	מי	הוא	אלוה	כזה	שאוהב	אוהביו	ומקרב	רחוקי'	כקרובי'	

ד	הבאים	לשמו	עמדו	מכסאותם	והודו	לו	ולא	תאמר	בגירי	הצדק	שנתגירו	לשם	שמים
מ	הבאים	לשמו	עמדו	מכסאותם	והודו	לו	ולא	תאמר	בגירי	צדק	שנתגירו	לשם	שמים
2פ	הבאים	לשמו	עמדו	מכסאותם	והודו	לו	ולא	תאמר	בגירי	צדק	שנתגירו	לשם	שמים
א	הבאי'	לשמו	עמדו	מכסאותם	והודו	לו	ולא	תאמר	בגרי	צדק	שנתגירו	לשם	שמים
ש	הבאי'	לשמו	עמדו	מכסאותם	והודו	לו	ולא	תאמ'	בגרי	צדק	שנתגירו	לשם	שמים

ד	קירב	הקב"ה	אלא	אפי'	אותן	שנתגירו	שלא	לשם	שמי'	מצינו			
מ	קרב	הקב"ה	אלא	אפי'	אותן	שנתגירו	שלא	לשם	שמים	מצינו			
2פ	קירב	הקב"ה	אלא	אפלו	אותן	נתגירו	שלא	לשם	שמים	מצינו			
א	שהרבה	אוהב	אותם	הקב"ה	אותם	נתגירו	שלא	לשם	שמים	מצינו			
ש	שהרבה	אוהב	אותם	הקב"ה	אותם	נתגירו	שלא	לשם	שמים	מצינו			

ד	שתבע	הב"ה	עלבונם	הה"ד	ויהי	רעב	בימי	דוד	וגו'				
מ	שהקב"ה	תבע	עלבונם	הה"ד	ויהי	רעב	בימי	דוד	דוד	שלש	שנים	שנה	
2פ	שתבע	הקב"ה	עלבונם	הה"ד	ויהי	רעב	בימי	דוד	דוד	שלש	שנים	שנה	
א	שתבע	הקב"ה	עלבונם	הה"ד	ויהי	רעב	בימי	דוד	ג'	שנים	שנה		
ש	שתבע	הקב"ה	עלבונם	הה"ד	ויהי	רעב	בימי	דוד	ג'	שנים	שנה		

ד	אחרי	שנה	ויבקש	דוד	את	פני	י"ח	וגומ'	מהו	שנה	אחר	שנה	(ויבקש)
מ	אחרי	שנה	ויבקש	דוד	את	פני	י"ח	וגו'	מהו	שנה	אחרי	שנה	
2פ	אחרי	שנה	ויבקש	דוד	את	פני	ה'		מהו	שנה	אחרי	שנה	
א	אחרי	שנה	ויבקש	דוד	את	פני	ה'		מהו	שנה	אחרי	שנה	
ש	אחרי	שנה	ויבקש	דוד	את	פני	ה'		מהו	שנה	אחרי	שנה	

ד	מלמד	שהיו	ג'	שנים	רצופות	כשראה	דוד	שהתחיל					
מ	מלמד	שהיו	שלש	שנים	רצופות	כשראה	דוד	שהתחיל					
2פ	מלמד	שהיו	שלש	שנים	רצופות	כשראה	דוד	שהתחיל					
א	מלמד	שהיו	ג'	שנים	רצופי'	כשראה	דוד	שהתחיל					
ש	מלמד	שהיו	ג'	שנים	רצופים	כשראה	דוד	שהתחיל					

ח, ד

ד	הרעב	לבוא	בימיו	אמ'	בעון	ה'	דברים	הגשמים	אין	יורדין	בעון	עובדי	ע"ז
מ	הרעב	לבא	בימיו	אמ'	בעון	חמשה	דברים	הגשמים	נעצרים		בעון	עובדי	
2פ	הרעב	לבא	בימיו	אמ'	בעון	חמשה	דברים	הגשמים	נעצרין		בעון	עובדי	עבודה
א	הרעב	לבוא	בימיו	אמ'	בעון	ה'	דברים	הגשמים	נעצרים			עובדי	בע"ז
ש	הרעב	לבוא	בימיו	אמ'	בעון	ה'	דברים	הגשמי'	נעצרי'			עובדי	בע"ז

ד	ומגלי	עריות	ושופכי	דמי'	ופוסקי	צדקה	ברבים	ואינן	נותנין	ובעון	שאינן	נותנין
מ	זרה	עריות	ושופכי	דמים	ופוסקי	צדקה	ברבים	ואינן	נותנים	ובעון	שאינן	נותנין
2פ	זרה	עריות	ושופכי	דמים	ופוסקי	צדקה	ברבים	ואינם	נותנין	ובעון	שאינן	נותנין
א	ובג"ע	עריות	ושופכי	דמי'	ובפוסקי	צדקה	ברבים	ואינם	נותנין	ובעבור	שאינן	נותנין
ש	ובג"ע	עריות	ובש"ד	ובש"ד	ובפוסקי	צדקה	ברבים	ואינם	נותנין	ובעבור	שאינן	נותנין

ד	מעשרותיהם	כתקנן	בעון	עובדי	ע"ז	מנין	שנ'	השמרו	לכם	פן	יפתה	וגו'
מ	מעשרותיהן	כתקנן	בעון	עובדי	ע"ז	מנין	שנ'	השמרו	לכם	פן	יפתה	לבבכם
2פ	מעשרותיהם	כתקנן	בעון	עובדי	עבודה	מנין	שנ'	השמרו	לכם	פן	יפתה	לבבכם
א	מעשרותיהן	כתקנן	בעון	עובדי	ע"ז	מנין	שנא'	השמרו	לכם	פן	יפתה	לבבכם
ש	מעשרותיהן	כתקנן	בעון	עובדי	ע"ז	מנין	שנא'	השמרו	לכם	פן	יפתה	לבבכם

ד	ואומר	ועבדתם	אלהים	אחרים	והשתחיתם להם	ואומר	וחרה	אף	י"י	בכם	וגו'	ועצר
מ	וגומ'	ועבדתם	אלהים	אחרים	והשתחיתם להם	ואומר	וחרה	אף	י"י	בכם	וגומ'	ועצר
2פ	וסרתם	ועבדתם	אלהים	אחרים	והשתחיתם להם	ואומר	וחרה	אף	י"י	בכם	וגומ'	ועצר
א	וגו'	ועבדתם	אלהים	אחרים	והשתחיתם להם	ואומר	וחרה	אף	י"י	בכם	וגומ'	ועצר
ש	וגו'	ועבדתם	אלהים	אחרים	והשתחיתם להם	ואומר	וחרה	אף	י"י	בכם	וגומ'	ועצר

ד	את	השמים	וגומ'	יהיה	מטר	וגו'	בעון	מגלי	עריות	מנין	שנ'	ותחניפי
מ	את	השמים	וגומ'	יהיה	מטר	וגו'	בעון	מגלי	עריות	מנין	שנ'	ותחניפי
2פ	את	השמים	וגו'	יהיה	מטר	וגו'	בעון	מגלי	עריות	מנין	שנ'	ותחניפי
א	את	השמים	וגו'	יהיה	מטר	וגו'	בעון	מגלי	עריות	מנין	שנא'	ותחניפי
ש	את	השמים	וגו'	יהיה	מטר	וגו'	בעון	מגלי	עריות	מנין	שנא'	ותחניפי

ד	ארץ	בזנותיך	וגו'	ואומ'	וימנעו	רביב'	ומלקוש	וגו'	היה	ומצח	אשה	זונה
מ	ארץ	בזנותיך	וגו'	ואומ'	וימנעו	רביבים	ומלקוש	לא	היה	ומצח	אשה	זונה
2פ	ארץ	בזנותיך	וגו'	ואומ'	וימנעו	רביבים	ומלקוש	לא	היה	ומצח	אשה	זונה
א	ארץ	בזנותיך	וגו'	ואומ'	וימנעו	רביבים	ומלקוש	לא	היה	ומצח	אשה	זונה
ש	ארץ	בזנותיך	וגו'	ואומ'	וימנעו	רביבים	ומלקוש	לא	היה	ומצח	אשה	זונה

ד	היה	לך	מאנת	הכלם	בעון	שופכי	דמים	מנין	שנ'	כי	הדם	הוא	יחניף
מ	היה	לך	מאנת	הכלם	בעון	שופכי	דמים	מנין	שנ'	כי	הדם	הוא	יחניף
2פ	היה	לך	מאנת	הכלם	בעון	שופכי	דמים	מנין	שנא'	כי	הדם	הוא	יחניף
א	היה	לך	מאנת	הכלם	בעון	ש"ד	דמים	מנין	שנא'	כי	הדם	הוא	יחניף
ש	היה	לך	מאנת	הכלם	בעון	ש"ד	דמים	מנין	שנא'	כי	הדם	הוא	יחניף

ד	את	הארץ	כי	הדם	הוא	יחן	אף	על	הארץ	בעון	פוסקי	צדקה	ברבים
מ	את	הארץ	כי	הדם	הוא	יחן	אף	על	הארץ	בעון	פוסקי	צדקה	ברבים
2פ	את	הארץ	כי	הדם	הוא	יחן	אף	על	הארץ	בעון	פוסקי	צדקה	ברבים
א	את	הארץ	כי	הדם	הוא	יחן	אף	על	הארץ	בעון	פוסקי	צדקה	ברבים
ש	את	הארץ	כי	הדם	הוא	יחן	אף	על	הארץ	בעון	פוסקי	צדקה	ברבי'

ד	ואינן	נותנין	מנין	שנ'	נשיאים	ורוח	וגשם	אין	למה	איש	מתהלל	במתת	שקר
מ	ואינן	נותנין	מנין	שנ'	נשיאים	ורוח	וגשם	אין	למה	איש	מתהלל	במתת	שקר
2פ	ואינן	נותנין	מנין	שנ'	נשיאים	ורוח	וגשם	אין	למה	איש	מתהלל	במתת	שקר
א	ואינם	נותנין	מנין	שנא'	נשיאים	ורוח	וגשם	אין	למה	איש	מתהלל	במתת	שקר
ש	ואינם	נותנין	מנין	שנא'	נשיאי'	ורוח	וגשם	אין	למה	איש	מתהלל	במתת	שקר

ד	בעון	שאינן	נותנין	מעשרותיהן	כתקנן	מנין	שנ'	הביאו	את	כל	המעשר	אל	בית
מ	בעון	שאינן	נותנין	מעשרותיהן	כתקנן	מנין	שנ'	הביאו	את	כל	המעשר	אל	בית
2פ	ובעון	שאינן	נותנין	מעשרותיהם	כתקנן	מנין	שנ'	הביאו	את	כל	המעשר	אל	בית
א	ובעון	שאינן	נותנין	מעשרות	כתקנן	מנין	שנא'	הביאו	את	כל	המעשר	אל	בית
ש	ובעון	שאינן	נותנין	מעשרו'	כתקנן	מנין	שנא'	הביאו	את	כל	המעשר	אל	בית

ח, ד

ד	האוצר	וגו'	שנה	ראשונה	התחיל	דוד	בדק	את	דורו	בעת
מ	האוצר	וגומ'	שנה	ראשונה	התחיל	דוד	לבקש		דורו	בעת
2פ	האוצר	וגו'	שנה	ראשונה	התחיל	דוד	לבקש		דורו	
א	האוצר	וגו'	שנה	ראשונה	התחיל	דוד	לבקש			
ש	האוצר	וגו'	שנה	ראשונה	התחיל	דוד	לבקש			

ד	הרגל	ואמר	להם	שמא	יש	בכס	בני	אדם	שהן	עובדי	ע"ז	שאין	השמים
מ	הרגל	ואמ'	להם	שמא	יש	בכס	בני	אדם	שהן	עובדין	ע"ז	שאין	השמים
2פ		ואמר	להם	שמא	יש	בכס	בני	אדם	שהם	עובדים	ע"ז	שאין	השמים
א		ואמ'	להם	שמא	יש	בכס	בני	אדם		שעובדי	ע"ז		והשמים
ש		ואמ'	להם	שמא	יש	בכס	בני	אדם		שעובדי	ע"ז		והשמים

ד	נעצרי'	מהוריד	טל	ומטר	אלא	בעון	זה					יצאו	ובקשו
מ	נעצרין	מלהוריד	טל	ומטר	אלא	בעון	ישראל	שהן	עובדין	ע"ז		יצאו	ובקשו
2פ	נעצרין	מהוריד	טל	ומטר	אלא	בעון			עובדי	עבודה	זרה	יצאו	ובקשו
א	נעצרים					בעון	זה						בקשו
ש	נעצרי'					בעון	זה						בקשו

ד	ולא	מצאו	שנה	שניה	אמר	להם	שמא					יש	בכס
מ	ולא	מצאו	שנה	שנייה	אמ'	להם	שמא					יש	בניכם
2פ	ולא	מצאו	שנה	שניה	אמ'	להם	שמא					יש	בניכם
א	ולא	מצאו	שנה	שנייה	אמ'	להם	שמא	יש	בכס	ג"ע			
ש	ולא	מצאו	שנה	שנייה	אמ'	להם	שמא	יש	בכס	ג"ע			

ד	שאין	השמים	נעצרים	אלא	מפני	כך	יצאו	ובקשו	ולא	מצאו	שנה	שלישי'	אמ'
מ	שאין	השמים	נעצרין	אלא	מפני	כך	יצאו	ובקשו	ולא	מצאו	שנה	שלישית	אמ'
2פ	שאין	השמים	נעצרין	אלא	מפני	כך	יצאו	ובקשו	ולא	מצאו	שנה	שלישית	אמ'
א		והשמים	נעצרים	מפניהם				בקשו	ולא	מצאו	שנה	שלישית	אמ'
ש		והשמי'	נעצרי'	מפניה'				בקשו	ולא	מצאו	שנה	שלישי'	אמ'

ד	להם	שמא	שופכי	דמים			או	פוסקי	צדקה	ברבי'	ואינן	נותני'
מ	להם	שמא	שופכי	דמים			או	פוסקי	צדקה	ברבים	ואינן	נותנין
2פ	להם	שמא	שופכי	דמים			או	פוסקי	צדקה	ברבים	ואינן	נותנין
א		שמא	ש"ד	יש	בכס	יש	או	פוסקי	צדקה	ברבים	ואינם	נותנין
ש		שמא	ש"ד	יש	בכס	יש	או	פוסקי	צדקה	ברבים	ואינם	נותני'

ד	יש	בכס	או	מונעי	המעשרות	יש	בכס	שאין	הגשמי'	נעצרים	אלא	עליהם	יצאו
מ	יש	בכס	או	מונעי	המעשרות	יש	בכס	שאין	הגשמים	נעצרין	אלא	עליהם	יצאו
2פ	יש	בכס	או	מונעי	המעשרות	יש	בכס	שאין	הגשמי'	נעצרין	אלא	עליהם	יצאו
א			או	מונעי	מעשרות				והשמים	נעצרים	בשבילם		
ש			או	מונעי	מעשרו'				והשמי'	נעצרי'	בשבילם		

ד	בקשו	ולא	מצאו	מכאן	ואילך	אמ'	דוד	אין	הדבר	תלוי	אלא	בי	התחיל
מ	ובקשו	ולא	מצאו	מכאן	ואילך	אמ'	דוד	אין	הדבר	תלוי	אלא	בי	התחיל
2פ	ובקשו	ולא	מצאו	מכאן	ואילך	אמר	דוד	אין	הדבר	תלוי	אלא	בי	התחיל
א	בקשו	ולא	מצאו	מכאן	ואילך	אמ'	דוד	אין	הדבר	תלוי	אלא	בי	התחיל
ש	בקשו	ולא	מצאו	מכאן	ואילך	אמ'	דוד	אין	הדבר	תלוי	אלא	בי	התחיל

ד	שואל	באורים	ותומים	הה'ד'	הה'ד'		ויבקש	דוד	את	פני	י"	א"ר'
מ	שואל	באורים	ותומים	ה'ה'ד'	ה'ה'ד'		ויבקש	דוד	את	פני	י"	אמ'
2פ	שואל	באורים	ותומים	הדא	היא	דכתיב	ויבקש	דוד	את	פני	י"	אמ"ר
א	שואל	באורי'	ותומי'									
ש	שואל	באורים	ותומים									

ד		שמעון	בן	לקיש	ששאל	באורים	ותומים	א"ר'	אלעזר	טעמיה	דר'	שמעון
מ	ר'	שמעון	בן	לקיש	ששאל	באורים	ותומים	אמ'	ר	טעמיה	דר'	שמעון
2פ		שמעון	בן	לקיש	[ששאל	באורים	ותומים	א"ר'		טעמיה	דר'	שמעון
א								א"ר'		טעמי'	דרשב"ל	
ש								א"ר'		טעמי'	דרשב"ל	

ד	בן	לקיש	אתיא	פני	פני	כת'	הכא	ויבקש	דוד	את	פני	י"	וכתי'
מ	בן	לקיש	אתיא	פני	פני	כתוב	הכא	ויבקש	דוד	את	פני	י"	וכתיב
2פ	בן	לקיש]	אתיא	פני	פני	כתוב	הכא	ויבקש	דוד	את	פני	י"	וכתיב
א			אתיא	פני	פני	כת'	כאן	ויבקש	דוד	את	פני	ה'	וכתי'
ש			אתיא	פני	פני	כת'	כאן	ויבקש	דוד	את	פני	ה'	וכתי'

ד	התם	ולפני	אלעזר	הכהן	יעמד	ושאל	לו	וגו'	אמ'	לו	הקב"ה	לדוד
מ	התם	ולפני	אלעזר	הכהן	יעמד	ושאל	לו	במשפט	אמ'	לו	הקב"ה	דוד
2פ	התם	ולפני	אלעזר	הכהן	יעמד	ושאל	לו	וגו'	אמ'	לו	הקב"ה	דוד
א	התם	ולפני	אלעזר	הכהן	יעמוד	ושאל	לו		א"ל		הקב"ה	דוד
ש	התם	ולפני	אלעז'	הכהן	יעמוד	ושאל			א"ל		הקב"ה	דוד

ד	מוצל	אתה	אלא	על	שאול	ועל	בית	הדמי'	הה"ד'		ויאמ'	י"
מ	מוצל	אתה	אלא	על	שאול	ועל	בית	הדמים	הה"ד'		ויאמר	י"
2פ	מוצל	אתה	אלא	על	שאול	ועל	בית	הדמים	הדא	היא	דכתיב	י"
א	מוצל	אתה	אלא	אל	שאול	ועל	בית					י"
ש	מוצל	אתה	אלא	אל	שאול	ועל	בית					י"

ד	אל	שאול	ואל	בית	הדמים	וגו'					על	שאול	שלא
מ	אל	שאול	ואל	בית	הדמים	על	אשר	המית	את	הגבעונים	על	שאול	שלא
2פ	אל	שאול	ואל	בית	הדמים	על	אשר	המית	את	הגבעונים	על	שאול	שלא
א	אל	שאול	ואל	בית	הדמים	על	אשר	המית	את	הגבעונים	אל	שאול	שלא
ש	אל	שאול	ואל	בית	הדמי'	על	אשר	המית	את	הגבעוני'	אל	שאול	שלא

ד	עשיתם	עמו	חסד	ולא	נספד	כהלכה	אמ'	לו	הב'ה'	דוד	אינו	שאול	שנמשח
מ	עשיתם	עמו	חסד	ולא	נספד	כהלכה	אמ'	לו	הקב"ה'	דוד	אינו	שאול	שנמשח
2פ	עשית	עמו	חסד	ולא	נספד	כהלכה	אמ'	לו	הקב"ה'	דוד	אינו	שאול	שנמשח
א	עשית	עמו	חסד	ולא	נספד	כהלכה	א"ל		הקב"ה'	לדוד	שאול	אינו	נמשח
ש	עשית	עמו	חסד	ולא	נספד	כהלכה	א"ל		הקב"ה'	לדוד	שאול	אינו	נמשח

ד	בשמן	המשחה	אינו	שאול	שבימיו	לא	נעשתה	ע"ז'	בישראל	אינו	שאול	שחלקו
מ	בשמן	המשחה	אינו	שאול	שבימיו	לא	נעשתה	ע"ז	בישראל	אינו	שאול	שחלקו
2פ	בשמן	המשחה	אינו	שאול	שבימיו	לא	נעשתה	עבדה	זרה	אינו	שאול	שחלק
א	בשמן	המשחה	אינו	שאול	שבימיו	לא	נעשתה	ע"ז	בישר'	אינו	שאול	שחלק
ש	בשמן	המשחה	אינו	שאול	שבימיו	לא	נעשתה	ע"ז	בישראל	אינו	שאול	שחלק

ד	עם	שמואל	הנביא	ואתם	בארץ	והוא	בחוצה	לארץ	ואל	בית	הדמים	על
מ	עם	שמואל	הנביא	ואתם	בארץ	והוא	בחוצה	לארץ	ואל	בית	הדמים	על
2פ	עם	שמואל	הנביא	ואתם	בארץ	והוא	בחוצה	לארץ	ואל	בית	הדמים	על
א	עם	שמואל	הנביא	ואתם	בארץ	והוא	בחוצה	לארץ	ואל	בית	הדמים	על
ש	עם	שמואל	הנביא	ואתם	בארץ	והוא	בחוצה	לארץ	ואל	בית	הדמי'	על

ד	אשר	המית	את	הגבעוני'	והיכן	מצינו	שהמית	גבעוני'	אלא	מתוך	שהרג
מ	אשר	המית	את	הגבעונים	והיכן	מצינו	בשאלו	גבעונים	אלא	מתוך	שהרג
2פ	אשר	המית	את	הגבעונים	והיכן	מצינו	שהמית	את	אלא	שהרג	
א	אשר	המית	את	הגבעונים	והיכן	מצינו	שהמית	את	אלא	שהרג	
ש	אשר	המית	את	הגבעוני'	והיכן	מצינו	שהמית	את	אלא	שהרג	

ד	נב	עיר	הכהני'	שהיו	מספיקין	להם	מים	ומזון	מעלה	עליו	הכת'	כאלו
מ	נב	עיר	הכהנים	שהיו	מספקים	להם	מים	ומזון	מעלה	עליו	הכתוב	כאלו
2פ	נב	עיר	הכהנים	שהיו	מספיקין	להם	מים	ומזון	מעלה	עליו	הכתוב	כאלו
א	[את]	נב	הכהנים	שהיו	מספיקי'	להם	מים	ומזון	ומעלה	עליהם		כאלו
ש	את	נב	הכהני'	שהיו	מספיקי'	להם	מים	ומזון	ומעלה	עליהם		כאלו

ד	הרגן	א"ר	אלעזר	כת'	בקשו	את	י"	כל	ענוי	הארץ	אשר
מ	הרגן	אמ'	אלעזר	כת'	בקשו	את	י"	כל	ענוי	הארץ	אשר
2פ	הרגם	אמ"ר	אלעזר	כתוב	בקשו	פניו	י"	כל	עמי	הארץ	אשר
א	הרגם	א"ר	אלעזר		בקשו	את	ה'	כל	ענוי	ארץ	אשר
ש	הרגם	א"ר	אלעז'		בקשו	את	ה'	כל	ענוי	ארץ	אשר

ד	משפטו	פעלו	מהו	אשר	משפטו	פעלו	שהוא	עושה	משפטו	ופעלו	כאחת	את	מוצא
מ	משפטו	פעלו	מהו	אשר	משפטו	פעלו	שהוא	עושה	משפטו	ופעלו	כאחת	את	מוצא
2פ	משפטו	פעלו	מהו	אשר	משפטו	פעלו	שהוא	עושה	משפטו	ופעלו	כאחת	את	מוצא
א	משפטו	פעלו	מהו	אשר	משפטו	פעלו	שהוא	עושה	משפטו	ופעלו	כא'	את	מוצא
ש	משפטו	פעלו	מהו	אשר	משפטו	פעלו	שהוא	עושה	משפטו	ופעלו	כא'	את	מוצא

ד	הב'ה'	תובע	משפטן	של	גבעוני'	מן	שאלו	זוכר	פעולתו	של	שאלו	לשלם	לו
מ	הק'ב'ה'	תובע	משפטן	שלגבעונים	מן	שאלו	זוכר	פעולתו	שלשאלו	לשלם	לו	לו	
2פ	הקב"ה	תובע	משפטן	של	גבעונים	משאלו	זוכר	פעולתו	של	שאלו	לשלם	לו	
א	הקב"ה	תובע	משפטן	של	גבעוני'	זוכר	פעולתו	של	שאלו	לשלם	לו	לו	
ש	הקב"ה	תובע	משפטן	של	גבעוני'	משאלו	זוכר	פעולתו	של	שאלו	לשלם	לו	

ד	שכר	טוב	הה"ד	ו'יאמר	ה'	אל	שאלו	ואל	בית	הדמים	על	שאלו	שלא
מ	שכר	טוב	הה"ד	ו'יאמר	ה'	אל	שאלו	ואל	בית	הדמים	על	שאלו	שלא
2פ	שכר	טוב	הה"ד	ו'יאמר	ה'	אל	שאלו	ואל	בית	הדמי'	על	שאלו	שלא
א	שכר	טוב	הה"ד	ו'יאמר	ה'	אל	שאלו	ואל	בית	הדמי'	על	שאלו	שלא
ש	שכר	טוב	הה"ד	ו'יאמר	ה'	אל	שאלו	ואל	בית	הדמי'	על	שאלו	שלא

ד	עשיתם	עמו	חט	ולא	נספד	כהלכה	ואל	בית	הדמי'	על	אשר	המית	וגו'
מ	עשיתם	עמו	חט	ולא	נספד	כהלכה	ואל	בית	הדמי'	על	אשר	המית	וגו'
2פ	עשיתם	עמו	חט	ולא	נספד	כהלכה	ואל	בית	הדמי'	על	אשר	המית	וגו'
א	עשיתם	עמו	חט	ולא	נספד	כהלכה	ואל	בית	הדמי'	על	אשר	המית	וגו'
ש	עשיתם	עמו	חט	ולא	נספד	כהלכה	ואל	בית	הדמי'	על	אשר	המית	וגו'

ד	באותה	שעה	אמ'	דוד	וכי	בשביל	הגרים	הללו	עשה	הקב'ה'	לעמו	כך	אמ'
מ	באותה	שעה	אמ'	דוד	וכי	בשביל	הגרים	הללו	עשה	הקב'ה'	לעמו	כך	אמ'
2פ	באותה	שעה	אמר	דוד	וכי	בשביל	הגרים	הללו	עשה	הקב"ה	לעמו	כך	אמ'
א	באותה	שעה	אמ'	דוד	וכי	בשביל	הגרים	הללו	עשה	הב"ה	לעמו	כך	א"ל
ש	באותה	שעה	אמ'	דוד	וכי	בשביל	הגרים	הללו	עשה	הב"ה	לעמו	כך	א"ל

ד	לו	הב'ה'	אם	תרחיק	את	הקרובים	ומרחיק	את	הרחוקי'	סופך	לרחק	לרחק
מ	לו	הקב'ה'	אם	מרחיק	את	הקרובים	ומרחיק	את	הרחוקים	סופך	לרחק	לרחק
2פ	לו	הקב"ה	אם	מחזיק	אתה	הקרובים	ומרחיק	את	הרחוקים	סופך	לרחק	לרחק
א	לו	הב"ה	אם	מרחיק	אתה	הקרובים	ומרחיק	את	הרחוקי'	סופך	לרחק	לרחק
ש	לו	הקב"ה	אם	מרחיק	אתה	הקרובים	ומרחיק	את	הרחוקי'	סופך	לרחק	לרחק

ד	את	הקרובים	צא	ולמד	מיהושע	רבך	שבשעה	שאמרו	הגבעונים	עלה	אלינו	מהרה
מ	את	הקרובים	צא	ולמד	יהושע	רבך	שבשעה	שאמרו	הגבעונים	עלה	אלינו	מהרה
2פ	את	הקרובים	צא	ולמד	מיהושע	רבך	שבשעה	שאמרו	הגבעונים	עלה	אלינו	מהרה
א	את	הקרובי'	צא	ולמד	מיהושע	רבך	שבשעה	שאמרו	הגבעוני'	עלה	אלינו	מהרה
ש	את	הקרובים	צא	ולמד	מיהושע	דבר	שבשעה	שאמרו	הגבעוני'	עלה	אלינו	מהרה

ד	והושיעה	אלינו	עזרנו	באותה	שעה	אמ'	יהושע	וכי	בשביל	הגרים	הללו	אנו	מטריחים
מ	והושיעה	לנו	ועזרנו	באותה	שעה	אמר	יהושע	וכי	בשביל	הגרים	הללו	אנו	מטריחים
2פ	והושיעה	אלינו	ועזרנו	באותה	שעה	אמ'	יהושע	וכי	בשביל	הגרים	הללו	אנו	מטריחין
א	והושיעה	לנו	ועזרנו	באותה	שעה	אמ'	יהושע	וכי	בשביל	גרים	הללו	אני	מטריח
ש	והושיעה	לנו	ועזרנו	באותה	שעה	אמ'	יהושע	וכי	בשביל	גרים	הללו	אני	מטריח

ד	על	הצבור	אמ'	לו	הקב'ה'	יהושע	אם	תרחיק	את	הרחוקים	סופך	על
מ	על	הצבור	אמ'	לו	הקב'ה'	יהושע	אם	מרחיק	את	הרחוקים	סופך	על
2פ	על	הצבור	אמר	לו	הקב"ה	יהושע	אם	מרחיק	את	הרחוקים	סופך	על
א	על	הצבור	א"ל	לו	הב"ה	יהושע	אם	מרחק	אתה	הרחוקי'	סופך	על
ש	על	הצבור	א"ל	לו	הקב"ה	יהושע	אם	מרחק	אתה	הרחוקי'	סופך	על

ד	לרחק	את	הקרובי'	צא	ולמד	מהיכן	הוא	מטעך	לא	מן	הגרי'	שנ'	ויולד
מ	לרחק	את	הקרובים	צא	ולמד	מאיכן	הוא	מטעך	לא	מן	הגרים	שנ'	ויולד
2פ	לרחוק	את	הקרובים	צא	ולמד	מאיכן	הוא	מטעך	לא	מן	הגרים	שנ'	ויולד
א	לרחק	את	הקרובי'	צא	ולמד	מהיכן	הוא	מטעך	לא	מן	הגרים	שנא'	ויולד
ש	לרחק	את	הקרובי'	צא	ולמד	מהיכן	הוא	מטעך	לא	מן	הגרים	שנא'	ויולד

ד	ליוסף	בארץ	מצרים	וגו'	וכת'	למטה	אפרים	הושע	בן	נון	מיד	ויקרא	המלך
מ	ליוסף	בארץ	מצרים	וגומ'	וכתו'	למטה	אפרים	הושע	בן	נון	מיד	ויקרא	המלך
2פ	ליוסף	בארץ	מצרים	וגו'	וכתיב	למטה	אפרים	הושע	בן	נון	מיד	ויקרא	המלך
א	ליוסף	בארץ	מצר'	וגו'	וכתי'	למטה	אפרים	הושע	בן	נון	מיד	ויקרא	המלך
ש	ליוסף	בארץ	מצר'	וגו'	וכתי'	למטה	אפרים	הושע	בן	נון	מיד	ויקרא	המלך

ד	לגבעוני'	ויאמ'	אליהם	והגבעונים	וגו'	מבני	ישראל	המה	כי	אם	מיתר	האמורי	וגומ'
מ	לגבעונים	ויאמר	אליהם	והגבעונים	לא	מבני	ישראל	המה	כי	אם	מיתר	האמורי	ובני
2פ	לגבעונים	ויאמר	אליהם	והגבעונים	לא	מבני	ישראל	המה	כי	אם	מיתר	האמורי	ובני
א	לגבעוני'	ויאמר	אליהם	והגבעוני'	לא	מבני	ישר'	המה	כי	אם	מיתר	האמורי	ובני
ש	לגבעוני'	ויאמ'	אליהם	והגבעוני'	לא	מבני	ישר'	המה	כי	אם	מיתר	האמורי	ובני

ד	ישראל	נשבעו	להם	ויבקש	שאל	[דוד]	להכותם	בקנאתו	לבני	ישראל	ויהודה	מהו	שאמ'
מ	ישר'	נשבעו	להם	ויבקש	(שאל)		להכותם	בקנאתו	לבני	ישראל	ויהודה	מהו	שאמ'
2פ	ישר'	נשבעו	להם	ויבקש	שאל		להכותם	בקנאתו	לבני	ישראל	ויהודה	מהו	שאמר
א	ישר'	נשבעו	להם	ויבקש	שאל		להכותם	בקנאתו	לבני	ישר'	ויהודה	מהו	שאמ'
ש	ישר'	נשבעו	להם	ויבקש	שאל		להכותם	בקנאתו	לבני	ישר'	ויהודה	מהו	שאמ'

ד	הכת'	והגבעונים	לא	מבני	ישראל	המה	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלאכך	
מ	הכתו'	והגבעונים	לא	מבני	ישראל	המה	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	
2פ	הכתוב	והגבעונים	לא	מבני	ישראל	המה	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כך
א	הכתוב	והגבעוני'	לא	מבני	ישר'	המה	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כך
ש	הכתוב	והגבעוני'	לא	מבני	ישראל	המה	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	

ד	אמ	הכת'	לפי	שקרא	דוד	לגבעונים	ואמ'	אליהם	מה	שאמ'	ולא	קבלו	
מ	אמ'	הכתו'	לפי	שקרא	דוד	לגבעונים	ואמ'	להם	מה	שאמ'	ולא	קבלו	
2פ	אמר	הכתוב	לפי	שקרא	דוד	לגבעונים	ואמר	להם	מה	שאמר	ולא	קבלו	
א	אמ'	הכתו'	לפי	שקרא	דוד	לגבעוני'	ואמ'	אליהם	מ"ש		ולא	קבלו	
ש	אמ'	הכתו'	לפי	שקרא	דוד	לגבעוני'	ואמ'	אליהם	מ"ש		ולא	קבלו	

ד	ממנו	לכך	והגבעונים	לא	מבני	ישראל	המה	שעמד	דוד	ורחיקן	שלא	יבאו	בקהל
מ	ממנו	לכך	והגבעונים	לא	מבני	ישראל	המה	שעמד	דוד	ורחיקן	שלא	יבאו	בקהל
2פ	ממנו	לכך	והגבעונים	לא	מבני	ישראל	המה	שעמד	דוד	ורחיקן	שלא	יבאו	בקהל
א	ממנו	לכך	והגבעוני'	לא	מבני	ישר'	המה	שעמד	דוד	והרחיקן	שלא	יבאו	בקהל
ש	ממנו	לכך	והגבעוני'	לא	מבני	ישר'	המה	שעמד	דוד	והרחיקן	שלא	יבאו	בקהל

ד	זו	היא	ששנינו	שנתינים	אסורים	לבוא	בקהל	באותה	שעה	אמ'	דוד	ג'	מתנות
מ	זו	היא	ששנינו	שנתינים	אסורין	לבא	בישראל	באותה	שעה	אמ'	דוד	שלש	מתנות
2פ	זו	היא	ששנינו	שנתינים	אסורין	לבא	בקהל	באותה	שעה	אמר	דוד	שלש	מתנ'
א	זו	היא	ששנינו	שהנתיני'	אסורי'	לבוא	בקהל	באותה	שעה	אמ'	דוד	ג'	מתנות
ש	זו	היא	ששנינו	שהנתינים	אסורים	לבוא	בקהל	באותה	שעה	אמ'	דוד	ג'	מתנות

ד	טובות	נתן	הב'ה	לישראל	רחמנין	וביישנין	וגומלי	חסד'	רחמנין	דכתי'	ונתן	לך	
מ	טובות	נתן	הק'ב'ה	לישראל	רחמנין	וביישנין	וגומלי	חסדים	רחמנין	דכתי'	ונתן	לך	
2פ	טובות	נתן	הקב"ה	לישראל	רחמנין	וביישנין	וגומלי	חסדים	רחמנין	דכתיב	ונתן	לך	
א	טובות	נתן	הב"ה	לישר'	רחמני'	ביישנים	וגומלי	חסד'	רחמני'	דכתי'	ונתן	לך	
ש	טובות	נתן	הקב"ה	לישר'	רחמני'	ביישנים	וגומלי	חסד'	רחמנים	דכתי'	ונתן	לך	

ד	רחמי'	ורחמך	והרבך	ביישני'	דכתי'	ובעבור	תהיה	יראתו	על	פניכם	לבלתי	תחטאו	זה
מ	רחמי	ורחמך	והרבך	ביישנין	דכתי'	ובעבור	תהיה	יראתו	על	פניכם	לבלתי	תחטאו	זה
2פ	רחמי	ורחמך	והרבך	ביישנין	דכתי'	ובעבור	תהיה	יראתו	על	פניכם	לבלתי	תחטאו	זה
א	רחמי'	ורחמך	והרבך	ביישנים	דכתי'	בעבור	תהיה	יראתו	על	פניכם	לבלתי	תחטאו	זה
ש	רחמי'	ורחמך	והרבך	ביישני'	דכתי'	בעבור	תהיה	יראתו	על	פניכם	לבלתי	תחטאו	זה

ד	סימן	לביישן	שאינו	חוט'	וכל	מי	אין	לו	בשת	פני'	דבר	בריא	שלא
מ	סימן	לביישנין	שאינו	חוטא	וכל	מי	שאין	לו	בשת	פנים	דבר	בריא	שלא
2פ	סימן	לביישן	שאינו	חוטא	וכל	מי	שאין	לו	בשת	פנים	דבר	בריא	שלא
א	סימן	לביישן	שאינו	חוטא	וכל	מי	שאין	לו	בשת	פנים	דבר	בריא	שלא
ש	סימן	לביישן	שאינו	חוטא	וכל	מי	שאין	לו	בושת	פנים	דבר	בריא	שלא

ד	עמדו	אבותיו	על	הר	סיני	גומלי	חסדים	מנין	דכת'	למען	אשר	יצוה
מ	עמדו	אבותיו	על	הר	סיני	גומלי	חסדים	מנין	דכת'	למען	אשר	יצוה
2פ	עמדו	אבותיו	על	הר	סיני	גומלי	חסדים	מנין	דכתיב	למען	אשר	יצוה
א	עמדו	רגלי	על	הר	סיני	וגומלי	חסדים	מנין	למען	אשר	אשר	יצוה
ש	עמדו	רגלי	על	הר	סיני	וגומלי	חסד'	מנין	למען	אשר	אשר	יצוה

ד	את	בניו	את	ביתו	וגו'	אחריו	וגו'	ושמרו	דרך	י"	לעשות	צדקה	ומשפט	גו'	ואומר
מ	את	בניו	את	ביתו	וגו'	אחריו	וגו'	ושמרו	דרך	י"	לעשות	צדק'	ומשפט	וגו'	
2פ	את	בניו	את	ביתו	וגו'	אחריו	וגו'	ושמרו	דרך	י"	לעשות	צדקה	ומשפט	וגו'	
א	את	בניו	את	ביתו	וגו'	אחריו	וגו'	ושמרו	דרך	י"	לעשות	צדקה	ומשפט	וגו'	
ש	את	בניו	את	ביתו	וגו'	אחריו	וגו'	ושמרו	דרך	י"	לעשות	צדקה	ומשפט	וגו'	

ד	ושמר	"	אלדיך	את	הברית	ואת	החסד	ואלו	אין	בהם	אחד	
מ	ושמר	י"	אלהיך	לך	הברית	ואת	החסד	ואלו	אין	בהן	אחד	
2פ	ושמר	י"	אלהיך	לך	הברית	ואת	החסד	ואלו	אין	בהם	אחד	
א	ושמר	ה'	אלהיך	לך	הברית	ואת	החסד	ואלו	אין	בהם	אפ'	אחת
ש	ושמר	ה'	אלהיך	לך	הברית	ואת	החסד	ואלו	אין	בהם	אפ'	אחת

ד	מאלה	מיד	עמד	ורחוקן	הה"ד	והגבעוני'	לא	מבני	ישראל	המה
מ	מהן	מיד	עמד	ורחוקן	הה"ד	והגבעונים	לא	מבני	ישראל	המה
2פ	מאלו	מיד	עמד	ורחוקן	הה"ד	והגבעונים	לא	מבני	ישראל	המה
א	מאלו	מיד	עמד	והרחיקן	הה"ד	והגבעוני'	לא	מבני	ישר'	המה
ש	מאלו	מיד	עמד	והרחיקן	הה"ד	והגבעוני'	לא	מבני	ישראל	המה

ד	אין	ראויין	אלה	להתערב	עמם	אעפ'	שגרי'	הם	לא	עמדו	אבותיהם	על
מ	אין	ראויין		להתערב	עמם	אעפ'	שגרים	הם	לא	עמדו	אבותיהם	על
2פ	אינם	ראויים		להתערב	עמם	אעפ"	שגרים	הם	לא	עמדו	אבותיהם	על
א	אינם	ראויין		להתערב	עמהם	ואע"פ	שהגרי'	אלו	לא	עמדו	רגלי	על
ש	אינם	ראויים		להתערב	עמהם	ואע"פ	שהגרים	אלו	לא	עמדו	רגלי	על

ד	הר	סיני	כי	על	שם	כנענים	מתחשבים	הה"ד	כי	אם	מיתר
מ	הר	סיני	כי	על	שם	כנענים	מתחשבים	הה"ד	כי	אם	מיתר
2פ	הר	סיני	כי	על	שם	כנעניים	מתחשבין	היא	דכתיב	אם	מיתר
א	הר	סיני	כביכול	ע"ש	שם	כנעניים	מתחשבים	הה"ד	כי	אם	מיתר
ש	הר	סיני	כביכול	ע"ש	שם	כנעניים	מתחשבים	הה"ד	כי	אם	מיתר

ד	האמורי	מה	כת'	בהן	לא	תתחתן	בם	וגו'	אף	אלו	כמותם	אין
מ	האמורי	מה	כת'	בהם	לא	תתחתן	בם	וגומ'	אף	אלו	כמותם	אין
2פ	האמורי	מה	כתיב	בהם	לא	תתחתן	בם	וגו'	אף	אלו	כמותם	אין
א	האמורי	אלו	וכתי'	בהם	לא	תתחתן	בם	אף	אף	אלו	כמותם	אין
ש	האמורי	אלו	וכתי'	בהם	לא	תתחתן	בם	אף	אף	אלו	כמותם	אין

ד	ראויין	להדבק	בישראל	כת'	אחד	אומ'	ויאמר	איש	ישראל	החוי	וגו'	וכאן
מ	ראויין	להדבק	בישראל	כתו'	אחד	אומר	ויאמר	איש	ישראל	החוי	וגומ'	וכאן
2פ	ראויין	להדבק	בישראל	כתוב	אחד	אומר	ויאמר	איש	ישראל	החוי	וגו'	וכאן
א	ראוי	להדבק	לישר'	כתו'	א'	אומ'	ויאמר	איש	ישר'	החוי	אל	וכאן
ש	ראוי	להדבק	לישראל	כתו'	א'	אומ'	ויאמר	איש	ישראל	החוי	אל	וכאן

ד	קרי	ליה	אמורי	אלא	מן	האמרי	היו	ולמה	קורא	אותן	חוי	על	שעשו
מ	קרי	ליה	אמורי	אלא	מן	האמורי	היו	ולמה	קורא	אותן	חוי	על	שעשו
2פ	קרי	ליה	אמורי	אלא	מן	האמורי	היו	ולמה	קורא	אותן	חוי	על	שעשו
א	קרי	ליה	אמורי	אלא	מן	האמורי	היו	ולמה	קורא	אותם	חוי	על	שעשו
ש	קרי	ליה	אמורי	אלא	מן	האמורי	היו	ולמה	קורא	אותם	חוי	על	שעשו

ד	מעשה	חוי	מעשה	הנחש	אמר	יודע	אני	שאמ'	להם	הב'ה
מ	מעשה	חוי	מעשה	הנחש	אמ'	יודע	אני	שאמ'	להם	הק'ב'ה
2פ	מעשה	חוי	מעשה	הנחש	אמ'	יודע	אני	שאמר	להם	הקב"ה
א	מעשה	חוי	מעשה	הנחש	אמ'	יודע	אני	שאמ'	להם	הקב"ה
ש	מעשה	חוי	מעשה	הנחש	אמ'	יודע	אני	שאמר	להם	הב"ה

ד	כי	ביום	אכלך	ממנו	מות	תמות	אלא	הריני	הולך	ומרמה	בהם	והם	אוכלין
מ	כי	ביום	אכלך	ממנו	מות	תמות	אלא	הריני	הולך	ומרמה	בהם	והן	אוכלין
2פ	כי	ביום	אכלך	ממנו	מות	תמות	אלא	הריני	הולך	ומרמה	בהם	והם	אוכלים
א	כי	ביום	אכלך	ממנו	מות	תמות	אלא	הריני	הולך	ומרמה	להם	והם	אוכלין
ש	כי	ביום	אכלך	ממנו	מות	תמות	אלא	הריני	הולך	ומרמה	להם	והם	אוכלין

ד	ונענשי'	ואני	יורש	את	הארץ	לעצמי	כך	עשו	הגבעוני'	אמרו	יודעי'	אנו	שאמ'
מ	ונענשים	ואני	יורש	את	הארץ	לעצמי	כך	עשו	הגבעונים	אמרו	יודעים	אנו	שאמ'
2פ	ונענשים	ואני	יורש	את	הארץ	לעצמי	כך	עשו	הגבעונים	אמרו	יודעים	אנו	שאמר
א	ונענשי'	ואני	יורש	את	הארץ	לעצמי	כך	עשו	הגבעוני'	אמרו	יודעין	אנו	שהב"ה
ש	ונענשים	ואני	יורש	את	הארץ	לעצמי	כך	עשו	הגבעוני'	אמרו	יודעין	אנו	שהקב"ה

ד	הב'ה'	לישר'	כי	החרם	תחרים	החתי	והאמרי	וגו'	לא	תכרת	להם	להם
מ	הק'ב'ה'	לישראל	כי	החרם	תחרים	החתי	והאמרי	וגומ'	לא	תכרות	להם	להם
2פ	הקב"ה	לישראל	כי	החרם	תחרים	החתי	והאמורי	וגו'	לא	תכרת	להם	להם
א	אמ'	לישר'	כי	החרם	תחרים	החתי	והאמורי	והחוי	וגו'	לא	תכרות	להם
ש	אמ'	לישר'	כי	החרם	תחרים	החתי	והאמורי	והחוי	וגו'	לא	תכרות	להם

ד	ברית	וגו'	אלא	הרי	אנו	הולכין	ומרמין	בהם	והם	כורתים	אותנו	ברית
מ	ברית	ולא	אלא	הרי	אנו	הולכין	ומרמין	בהם	והם	כורתים	אותנו	ברית
2פ	ברית	וגו'	אלא	הרי	אנו	הולכים	ומרמים	להם	והם	כורתים	אותנו	ברית
א	ברית	וגו'	אלא	הרי	אנו	הולכין	ומרמין	להם	והם	כורתין	אתנו	ברית
ש	ברית	וגו'	אלא	הרי	אנו	הולכים	ומרמים	להם	והם	כורתין	אתנו	ברית

ד	מה	נפשך	יהרגו	אותנו	יעברו	על	השבועה	יקיימו	אותנו	עוברים	על	הגזירה	בין
מ	מה	נפשך	יהרגו	אותנו	יעברו	על	השבועה	יקיימו	אותנו	עוברים	על	הגזירה	בין
2פ	מה	נפשך	יהרגו	אותנו	יעברו	על	השבועה	יקיימו	אותנו	עוברים	על	הגזירה	בין
א	מה	נפשך	יהרגו	אותנו	יעברו	על	השבועה	יקיימו	אותנו	עוברי'	על	הגזיר'	בין
ש	מה	נפשך	יהרגו	אותנו	יעברו	על	השבועה	יקיימו	אותנו	עוברי'	על	הגזירה	בין

ד	כך	ובין	נענשי'	ואנו	יורשין	את	הארץ	לעצמינו	לפיכך	כשראה	יהושע
מ	כך	ובין	נענשים	ואנו	יורשים	את	הארץ	לעצמינו	לפיכך	כשראה	יהושע
2פ	כך	ובין	נענשי'	ואנו	יורשין	את	הארץ	לעצמינו	לפיכך	כשראה	יהושע
א	כך	ובין	נענשי'	ואנו	יורשין	את	הארץ	לעצמינו	לפי'	כשראה	יהושע
ש	כך	ובין	נענשי'	ואנו	יורש'	את	הארץ	לעצמינו	לפי'	כשראה	יהושע

ד	כן	אמ'	להם	למה	רמיתם	אותנו	וגו'	אמ'	להם	יהושע	אתם	עשיתם	מעשה
מ	כן	אמ'	להם	למה	רמיתם	אותנו	וגומ'	אמ'	להם	יהושע	אתם	עשיתם	מעשה
2פ	כן	אמ'	להם	[למה	רמיתם	אותנו	אמ'	להם	יהושע]	יהושע	אתם	עשיתם	מעשה
א	כן	אמ'	להם	למה	רמיתם	אותנו	אמ'	להם	יהושע	אתם	עשיתם	מעשה	
ש	כן	אמ'	להם	למה	רמיתם	אותנו	אמ'	להם	יהושע	אתם	עשיתם	מעשה	

ד	נחש	לפיכך	תטלו	שכרו	של	נחש	א"ר'	אלעזר	אררן	כנחש	דכת'
מ	נחש	לפיכך	תטלו	שכרו	שלנחש	נחש	אמ'	אלעזר	ארור	כנחש	דכת'
2פ	נחש	לפיכך	תטלו	שכרו	של	נחש	אמ"ר	אלעזר	אררם	כנחש	דכתיב
א	נחש	לפי'	תטלו	ושכרו	של	נחש	א"ר	אלעזר	אררם	כנחש	שנא'
ש	נחש	לפי'	תטלו	ושכרו	של	נחש	א"ר	אלעזר	אררם	כנחש	שנא'

ד	ועתה	ארורי'	אתם	כשם	שכתו'	בנחש	ארו'	אתה	מכל	הבהמה	מהו	ובני	ישראל
מ	ועתה	ארורים	אתם	כשם	שכתו'	בנחש	ארו	אתה	מכל	הבהמה	מהו	ובני	ישראל
2פ	ועתה	ארורים	אתם	כשם	שכתוב	בנחש	ארו	אתה	מכל	הבהמה	מהו	ובני	ישראל
א	ועתה	ארורים	אתם	כשם	שכתו'	בנחש	ארו	אתה	מכל	הבהמה	מהו	ובני	ישר'
ש	ועתה	ארורים	אתם	כשם	שכתוב	בנחש	ארו	אתה	מכל	הבהמה	מהו	ובני	ישראל

ד	נשבעו	להם	אמר	דוד	בעת	שבני	ישראל	נשבעו	להם	תלו	הדבר	בי	שאם
מ	נשבעו	להם	אמ'	דוד	בעת	שבני	ישראל	נשבעו	להם	תלו	הדבר	בי	שאם
2פ	נשבעו	להם	אמ'	דוד	בעת	שבני	ישראל	נשבעו	להם	תלוי	הדבר	בי	שאם
א	נשבעו	להם	אמ'	דוד	בעת	שבני	ישראל	נשבעו	להם	תלו	הדבר	בי	שאם
ש	נשבעו	להם	אמ'	דוד	בעת	שבני	ישראל	נשבעו	להם	תלו	הדבר	בי	שאם

ד	אחפוצ	לרחקן	ולקרב	הרשו'	בידי	הריני	מרחקן	ומנין	שתלו	הדבר	בדוד
מ	אחפוצ	לקרבן	ולרחקן	הרשות	בידי	הריני	מרחקן	ומנין	שתלו	הדבר	בדוד
2פ	אחפוצ	לרחקם	או לקרבם	הרשות	בידם	הריני	מרחקן	ומנין	שתלו	הדבר	בדוד
א	אחפוצ	לרחקם	או לקרבם	הרשות	בידי	הריני	מרחיקם	ומנין	שתלו	הדבר	בי [בדוד]
ש	אחפוצ	לרחקם	או לקרבם	הרשות	בידי	הריני	מרחיקם	ומנין	שתלו	הדבר	בי

ד	דכתי'	ויתנם	יהושע	ביום	ההוא	חוטבי	עצים	ושאבי	מים	וגו'	
מ	דכתי'	ויתנם	יהושע	ביום	ההוא	חוטבי	עצים	ושאבי	מים	לכל	
2פ	דכתיב	ויתנם	יהושע	ביום	ההוא	חוטבי	עצים	ושאבי	מים	לעדה	ולמזבח י"י
א	דכתי'	ויתנם	יהושע	ביום	ההוא	חוטבי	עצים	ושאבי	מים	לעדה	ולמזבח ה'
ש	דכתי'	ויתנם	יהושע	ביום	ההוא	חוטבי	עצים	ושאבי	מים	לעדה	ולמזבח ה'

ד	עד	היום	הזה	אל	המקום	אשר	יבחר	אמ'	ר'	אמי	בשם ר'
מ	עד	היום	הזה	אל	המקום	אשר	יבחר	אמ'	ר'	אמי	בשם ר'
2פ	עד	היום	הזה	אל	המקום	אשר	יבחר	אמ"ר	ר'	אמי	בשם ר'
א	עד	היום	הזה	אל	המקום	אשר	יבחר	ה'	ר'	אמי	בשם ר'
ש	עד	היום	הזה	אל	המקום	אשר	יבחר	ה'	ר'	אמי	בשם ר' בשרשב"ל

ד	יהושע	בן	לוי	אחר	שאמ'	לעדה	ולמזבח	י"י			
מ	יהושע	בן	לוי	אחר	שאמר	לעדה	ולמזבח	י"י			
2פ	יהושע	בן	לוי	אחר	שאמר	לעדה	ולמזבח	י"י			
א	יהושע	מאחר	שאמ'	מאחר	שאמ'	לעדה	ולמזבח	ה'	היום	הזה	אל המקום
ש	יהושע	מאחר	שאמ'	מאחר	שאמ'	לעדה	ולמזבח	ה'	היום	הזה	אל המקום

ד	מה	צורך	לומר	אל	המקום	אשר	יבחר	אלא	תלאו	יהושע	בדוד	אמ'
מ	מה	צורך	לומ'	אל	המקום	אשר	יבחר	אלא	תלאן	יהושע	ברוען	אמ'
2פ	מה	צרך	לומר	אל	המקום	אשר	יבחר	לא	תלאם	יהושע	בדופן	אמ'
א	מה	צורך	לומ'	אל	המקום	אשר	יבחר	אלא	תלאם	יהושע	בדופן	ואמ'
ש	מה	צורך	לומ'	אל	המקום	אשר	יבחר	אלא	תלאם	יהושע	בדופן	ואמ' [בדוד]

ד	איני	איני	לא	מקרבן	ולא	מרחקן	אלא	מי	שהוא	עתיד	לבנות	בית	הבחירה
מ	איני	איני	לא	מקרבן	ולא	מרחקן	אלא	מי	שהוא	עתיד	לבנות	בית	הבחירה
2פ	איני	איני	לא	מקרבן	ולא	מרחקן	אלא	מי	שהוא	עתיד	לבנות	בית	הבחירה
א	אין	אני		מקרבן	ולא	מרחיקן	אלא	מי	שהוא	שעתיד	לבנות	בית	הבחירה
ש	אין	אני		מקרבן	ולא	מרחיקן	אלא	מי	שהוא	שעתיד	לבנות	בית	הבחירה

ד	אם	ראתה	דעתו	לקרב	יקרב	לרחק	ירחק	וכיון	שבא	דוד	וראה	שהיו
מ	אם	ראה	דעתו	לקרב	יקרב	לרחק	ירחק	וכיון	שבא	דוד	וראה	שהיו
2פ	אם	ראת	דעתו	לקרב	יקרב	לרחק	ירחק	וכיון	שבא	דוד	וראה	שהיו
א	אם	ראתה	דעתו	לרחק	ירחק	לקרב	ירחק	וכיון	שבא	דוד	וראה	שהם
ש	אם	ראתה	דעתו	לרחק	ירחק	לקרב	ירחק	וכיון	שבא	דוד	וראה	שהם

ד	אכזרי'	ריחקן	אף	עזרא	ריחקן	דכתי'	והנתיני'	יהיו	יעבדוהו	מכל	שבטי	ישראל	וגו'	אף	לעתיד
מ	אכזרים	ריחקן	אף	עזרא	ריחקן	דכתי'	והנתינים	היו	יעבדוהו	מכל	שבטי	ישראל	וגומ'	אף	לעתיד
2פ	אכזריים	רחקן			רחקן	דכתי'	והנתינים	היו	יעבדוהו	מכל	שבטי	ישראל	וגו'	אף	לעתיד
א	אכזריים	ריחקן			ריחקן	דכתי'	והנתינים	היו	יעבדוהו	מכל	שבטי	ישראל	וגו'	אבל	ל"ל
ש	אכזריים	ריחקן			ריחקן	דכתי'	והנתינים	היו	יעבדוהו	מכל	שבטי	ישראל	וגו'	אבל	ל"ל

ד	לבא	הב'ה'	מרחקן	שנ'	והעבד	העיר	יעבדוהו	מכל	שבטי	ישראל	מכל	שבטי	ישראל	מכל	שבטי
מ	לבא	הקב'ה'	מרחקן	שנאמ'	והעבר	העיר	יעברוהו	מכל	שבטי	ישראל	מכל	שבטי	ישראל	מכל	שבטי
2פ	לבא	הקב"ה	מרחקן	שנ'	והעבד	העיר	יעבדוהו	מכל	שבטי	ישראל	מכל	שבטי	ישראל	מכל	שבטי
א	לבא	הקב"ה	מרחיקן	שנא'	והעבד	העיר	יעבדוהו	מכל	שבטי	ישראל	מכל	שבטי	ישראל	מכל	שבטי
ש	לבא	הקב"ה	מרחיקן	שנאמ'	והעבד	העיר	יעבדוהו	מכל	שבטי	ישראל	מכל	שבטי	ישראל	מכל	שבטי

ד	ישראל	ויבקש	שאל	להכותם	על	שבקש	שאל	להכותם	אעפ'	על	פי	שלא	שלא
מ	ישראל	ויבקש	שאל	להכותם	על	שבקש	שאל	להכותם	אעפ'	על	פי	שלא	שלא
2פ	ישראל	ויבקש	שאל	להכותם	ועל	שבקש	שאל	להכותם	אעפ"פ	על	פי	שלא	שלא
א	ישראל	ויבקש	שאל	להכותם	ועל	שבקש	שאל	להכותם	אעפ"פ	על	פי	שלא	שלא
ש	ישראל	ויבקש	שאל	להכותם	ועל	שבקש	שאל	להכותם	אעפ"פ	על	פי	שלא	שלא

ד	הכם	נתאכזרו	עליו	ללמדך	שלא	על	חנם	ריחקן	דוד	בקנאתו	לבני	ישראל
מ	הכם	נתאכזרו	עליו	ללמדך	שלא	על	חנם	ריחקן	דוד	בקנאתו	לבני	ישראל
2פ	הכם	נתאכזרו	עליו	ללמדך	שלא	על	חנם	ריחקן	דוד	בקנאתו	לבני	ישראל
א	הכם	נתאכזרו	עליו	ללמדך	שלא		לחנם	ריחקן	דוד	[אלא]	לבני	ישראל
ש	הכם	נתאכזרו	עליו	ללמדך	שלא		לחנם	ריחקן	דוד	בקנאתו	לבני	ישראל

ד	ויהודה	אעפ'		שלא	כעס	עליהם	שאל	אלא	בשביל	קנאה	שהיה	לו
מ	ויהודה	אעפ'		שלא	כעס	עליהם	שאל	אלא	בשביל	קנאה	שהיה	לו
2פ	ויהודה	אף	על	פי	כעס	עליהם	שאל	אלא	בשביל	קנאה	שהיה	לו
א	ויהודה	אעפ'		שלא	כעס	עליהם	שאל	אלא	בשביל	הקנאה	שהיה	לו
ש	ויהודה	אעפ'		שלא	כעס	עליהם	שאל	אלא	בשביל	הקנאה	שהיה	לו

ד	על	ישראל	ויהודה					ולא	עשה	בשביל	שנאה	שהיה
מ	על	לישראל	ויהודה	שלא	היו	עוזרים	לו	ולא	עשה	בשביל	שנאה	שהיה
2פ	על	ישראל	ויהודה	שלא	היו	עוזרים	לו	ולא	עשה	בשביל	שנאה	שהיה
א	על	ישראל	ויהודה	שלא	היו	עוזרים	אותו	[ולא]	עשה	בשביל	שנאה	שהיה
ש	על	ישראל	ויהודה	שלא	היו	עוזרים	אותו	מה	עשה	בשביל	קנאה	שהיה

ד	שונאם	ולא	ריחמו	על	בניו	מה	היא	הקנאה	שלא	היו	מגלי'	לו	היכן
מ	שונאם	לא	רחמו	על	בניו	מה	היא	הקנאה	שלא	היו	מגלים	לו	איכן
2פ	שונאם	לא	ריחמו	על	בניו	מה	היא	הקנאה	שלא	היו	מגלים	לו	איכן
א	שונאם	לא	רחמו	על	בניו	ומה	היא	הקנאה	שלא	היו	מגלין		היכן
ש	שונאם	לא	רחמו	על	בניו	ומה	היא	הקנאה	שלא	היו	מגלין		היכן

ד	היה	דוד	היה	מתחבא	מיד	שלח	דוד	וקרא	להם			
מ	היה	דוד	היה	מתחבא	מיד	שלח	דוד	וקרא	להם			
2פ	היה	דוד	היה	מתחבא	מיד	שלח	דוד	וקרא	להם			
א		דוד		מתחבא	מיד	שלח	דוד	וקרא	להם	שנא'	ויקרא	המלך
ש		דוד		מתחבא	מיד	שלח	דוד	וקרא	להם	שנא'	ויקרא	המלך

ד		מה	לכם	ולבית	שאל	אמר'	ליה	על	שפסק	מזוננו	ועל	שהמית
מ		מה	לכם	ולבית	שאל	אמרין	ליה	על	שפסק	מזוננו	ועל	שהמית
2פ		מה	לכם	ולבית	שאל	אמרין	ליה	על	שפסק	מזוננו	ועל	שהמית
א	אמ'	להם	מה	לכם	ולבית	אמר'	ליה	על	שפסק	מזוננו	ועל	שהמית
ש	אמ'	להם	מה	לכם	ולבית	אמר'	ליה	על	שפסק	מזוננו	ועל	שהמית

ד	ממנו	ז'	אנשים	ב'	חוטבי	עצים	וב'	שואבי	מים	וחזן	וסופר
מ	ממנו	שבעה	אנשים	שני	חוטבי	עצים	ושני	שואבי	מים	וחזן	וסופר
2פ	ממנו	שבעה	אנשים	שני	חוטבי	עצים	ושני	שואבי	מים	וחזן	וסופר
א		ז'	אנשים	ממנו	ב'	חוטבי	עצים	שואבי	מים	לעדה	וחזן
ש		ז'	אנשים	ממנו	ב'	חוטבי	עצים	שואבי	מים	לעדה	וחזן

ד	ושמש	אמ'	לון	ומה	אתון	בעי'	כדון	הה'ד'		ויאמר	דוד	אל
מ	ושמש	אמ'	לון	ומה	אתון	בעי'	כדון	הה'ד'		ויאמר	דוד	אל
2פ	ושמש	אמ'	לון	ומה	אתון	בעי'	כדון	הה'ד'	דכת'	ויאמר	דוד	אל
א	ושמש	אמר	לון	ומה	אתון	בעין	כדון	הה"ד		ויאמר	המלך	
ש	ושמש	אמ'	לון	ומה	אתון	בעין	כדון	הה"ד		ויאמר	המלך	

ד	הגבעונים	מה	אעשה	לכם	וברכו	את	נחלת	י'	אמר	להם	
מ	הגבעונים	מה	אעשה	לכם	וברכו	את	נחלת	י"	אמ'	להון	דוד
2פ	הגבעונים	מה	אעשה	לכם	וברכו	את	נחלת	י"	אמר	להם	דוד
א	לגבעוני'	ומה	אעשה	לכם	ובמה	אכפר	נחלת	ה'	אמ'	דוד	
ש	לגבעוני'	ומה	אעשה	לכם	ובמה	אכפר	נחלת	ה'	אמ'	דוד	

ד	מה	הנייה	ליהיו	לכון	אם	תקטלון	מן	בית	שאל	נפשא	אלא	אמרו	לי
מ	מה	הנייה	ליהיו	לכון	אם	תקטלון	מן	מבית	שאל	נפשא	אלא	אמרו	לי
2פ	מה	הניה	ליהיו	לכון	אם	תקטלון	מן	בית	שאל	נפשא	אלא	אמרו	לי
א	ומה	הנייה	ליהיו	לכון	אם	תקטלון	מן	מדבית	שאל	נפשא	אלא	אמרו	לי
ש	ומה	הנייה	ליהיו	לכון	אם	תקטלון	מן	מדבית	שאל	נפשא	אלא	אמרו	לו

ח, ד

ד	מה	תקנה	אעשה	לכם	שאתם	מתפייסים	וכמה	כסף	זוהב	אתן	לכם	כופר
מ	מה	תקנה	אעשה	לכם	שאתם	נכסים	וכמה	כסף	זוהב	אתן	לכם	כופר
2פ	מה	תקנה	אעשה	לכם	שאתם		וכמה	כסף	זוהב	אתן	לכם	כופר
א	מה	תקנה	אעשה	לכם	שאתם		וכמה	כסף	זוהב	אתן	לכם	כופר
ש	מה	תקנה	אעשה	לכם	שאתם		וכמה	כסף	זוהב	אתן	לכם	כופר

ד	נפשכם	ה'ה'ד'	(ויאמר	דוד	אל	הגבעונים	מה	אעשה	לכם	וברכו	את	נחלת	י"י
מ	נפשם	ה'ה'ד'	(ויאמר	דוד	אל	הגבעונים	מה	אעשה	לכם	וברכו	את	נחלת	י"י
2פ	נפשם	ה'ה'ד'	(ויאמר	דוד	אל	הגבעונים	מה	אעשה	לכם	וברכו	את	נחלת	י"י
א	נפשם	ה'ה'ד'	(ויאמר	דוד	אל	הגבעונים	מה	אעשה	לכם	וברכו	את	נחלת	י"י
ש	נפשם	ה'ה'ד'	(ויאמר	דוד	אל	הגבעונים	מה	אעשה	לכם	וברכו	את	נחלת	י"י

ד	ובמה	אכפר	כמה	דתימ'	אם	כפר	יושת	עליו	ונתן	פדיון	נפשו	כדי	שתברכו
מ	ובמה	אכפר	כמה	דתימ'	אם	כופר	יושת	עליו	ונתן	פדיון	נפשו	כדי	שתברכו
2פ	ובמה	אכפר	כמה	דתימר	אם	כופר	יושת	עליו	ונתן	פדיון	נפשו	כדי	שתברכו
א	ובמה	אכפר	כד"א	אם	כופר	יושת	עליו	ונתן	פדיון	נפשו	כדי	שתברכו	
ש	ובמה	אכפר	כד"א	אם	כופר	יושת	עליו	ונתן	פדיון	נפשו	כדי	שתברכו	

ד	את	נחלת	י"י	כדי	שיפסוק	הרעב	ה'ה'ד'	וברכו	את	נחלת	י"י	
מ	את	נחלת	י"י	כדי	שיפסוק	הרעב	ה'ה'ד'	וברכו	את	נחלת	י"י	
2פ	את	נחלת	י"י	כדי	שיפסוק	הרעב	הדא	דכתיב	וברכו	את	נחלת	י"י
א	את	נחלת	י"י	כדי	שיפסוק	הרעב	הה"ד	וברכו	את	נחלת	י"י	
ש	את	נחלת	י"י	כדי	שיפסוק	הרעב	הה"ד	וברכו	את	נחלת	י"י	

ד	כמ'	דתימ'	ויברך	יעקב	את	פרעה	שברכו	שילכה	הרעב	ויאמרו	לו	הגבעונים
מ	כמא	דתימ'	ויברך	יעקב	את	פרעה	שברכו	שילכה	הרעב	ויאמרו	לו	הגבעונים
2פ	כמה	דתימר	ויברך	יעקב	את	פרעה	שבירכו	שילכה	הרעב	ויאמרו	לו	הגבעונים
א	כד"א	ויברך	יעקב	את	פרעה	שברכו	שילכה	הרעב	מיד	ויאמרו	לו	הגבעונים
ש	כד"א	ויברך	יעקב	את	פרעה	שברכו	שילכה	הרעב	מיד	ויאמרו	לו	הגבעונים

ד	אין	לנו	כסף	זוהב	עם	שאלו	ועם	ביתו	לי	כתב	לנו	קרי	למה
מ	אין	לנו	כסף	זוהב	עם	שאלו	ועם	ביתו	לי	כתוב	לנו	קרי	למה
2פ	אין	לי	כסף	זוהב	עם	שאלו	ועם	ביתו	לי	כתי'	וקרי	לנו	למה
א	אין	לנו	כסף	זוהב	עם	שאלו	ועם	ביתו	לי	כתי'	וקרי	לנו	למה
ש	אין	לנו	כסף	זוהב	עם	שאלו	ועם	ביתו	לי	כתי'	וקרי	לנו	למה

ד	כן	אמ'	להם	דוד	מה	היה	לכונ	דאינון	מתקטלין	סבו	לכונ	כסף	זוהב
מ	כן	אמר	להם	דוד	מה	הניה	לכונ	דאינון	מתקטלין	סבו	לכונ	כסף	זוהב
2פ	כן	אמ'	להם	דוד	מה	הניה	לכונ	דאינון	מתקטלין	סבו	לכונ	כסף	זוהב
א	כן	אמ'	להם	דוד	מה	הניה	לכונ	דאינון	מתקטלין	סבו	לכונ	כסף	זוהב
ש	כן	אמ'	להם	דוד	מה	הניה	לכונ	דאינון	מתקטלין	סבו	לכונ	כסף	זוהב

ד	אין	אנו	מבקשין	כסף	זוהב	עם	שאלו	ועם	ביתו	בני	לנו	לא
מ	אין	אנו	מבקשין	כסף	זוהב	עם	שאלו	ועם	ביתו	בני	לנו	לא
2פ	אמר	ליה	אין	לנו	כסף	זוהב	שאלו	ועם	ביתו	בני	לנו	לא
א	אמר	ליה	אין	לנו	כסף	זוהב	שאלו	ועם	ביתו	בני	לנו	לא
ש	אמר	ליה	אין	לנו	כסף	זוהב	שאלו	ועם	ביתו	בני	לנו	לא

ד	היה	חייב	ממון	שממון	ניטול	ממנו	אלא	נפשות	חייב	לנו	ונפשות	אנו
מ	היה	חייב	ממון	שממון	ניטול	ממנו	אלא	נפשות	חייב	לנו	ונפשות	אנו
2פ	היה	חייב	ממון	שממון	ניטול	ממנו	אלא	נפשות	חייב	לנו	ונפשות	אנו
א	היה	חייב	ממון	שממון	ניטול	ממנו	אלא	נפשות	חייב	לנו	ונפשות	אנו
ש	היה	חייב	ממון	שממון	ניטול	ממנו	אלא	נפשו'	חייב	לנו	ונפשות	אנו

ד	מבקשין	בהתין	פלגין	מן	פלגין	נסב	כל	חד	חד	מנהון
מ	מבקשין	בהתין	פלגין	מן	פלגין	נסב	כל	חד	חד	מנהון
2פ	מבקשין	בהתין	פלגין	מן	פלגין	נסב	כל	חד	חד	מנהון
א	מבקשין	בהתין	פלגין	מן	פלגין	נסב	כל	חד	חד	מנהון
ש	מבקשין	בהתין	פלגין	מן	פלגין	נסב	כל	חד	חד	מנהון

ד	והוא	מפייס	ליה	קובל	גרמ'י	והוא	אמ'ל	ליה	מה	הנייה	לך	ואינון	מתקטלין
מ	והוא	מפייס	ליה	קומי	גרמיה	והוא	אמ'ל	ליה	מה	הנייה	לך	דאינון	מתקטלין
2פ	והוא	מפייס	ליה	קומי	גרמיה	והוא	אמר	ליה	מה	הנייה	לך	ואינון	מתקטלין
א	והוא	מפייס	ליה	קומי	גרמיה	והוא	א"ל	ליה	מה	הנייך		דאינון	מתקטלין
ש	והוא	מפייס	ליה	קומי	גרמיה	והוא	א"ל	ליה	מה	הנייך		דאינון	מתקטלין

ד	כבי	לך	כסף	זזהב	והוא	אמ'ל	ליה					אין	לי	כסף
מ	ובו	לכון	כסף	זזהב	והוון	אמרין	ליה					אין	לנו	כסף
2פ	ובו	לך	כסף	ודהב	והוא	אמר	ליה					אין	לי	כסף
א	וב	לך	כסף	זזהב	והוא	א"ל	ליה	ואינון	אמרין	לו		אין	לנו	כסף
ש	וב	לך	כסף	זזהב	והוא	א"ל	ליה	ואינון	אמרין	לו		אין	לנו	כסף

ד	זזהב	עם	שאול	ועם	ביתו	ואין	לנו	לחזור	על	אחר'י	אלא	עליו	שעבדיו
מ	זזהב	עם	שאול	ועם	ביתו	ואין	לנו	לחזור	על	אחרים	אלא	עליו	שעבדיו
2פ	זזהב	עם	שאול	ועם	ביתו	ואין	לנו	לחזור	על	אחרים	אלא	עליו	שעבדיו
א	זזהב	עם	שאול	ועם	ביתו	ואין	לנו	לחזור	על	אחרים	אלא	עליו	שעבדיו
ש	זזהב	עם	שאול	ועם	ביתו	ואין	לנו	לחזור	על	אחרים	אלא	עליו	שעבדיו

ד	לא	רצו	לשלוח	יד	בכהנים	ולא	בנו	שנא'	ולא	אבו			
מ	לא	רצו	לשלוח	יד	בכהני	י"י		שנ'	ולא	אבו	(ע)		
2פ	לא	רצו	לשלוח	יד	בכהנים	ולא	בני	שנ'	ולא	אבו			
א	לא	רצו	לשלוח	יד	בכהנים	ולא	בנו	שנא'	ולא	אבו			
ש	לא	רצו	לשלוח	יד	בכהנים	ולא	בנו	שנא'	ולא	אבו			

ד	עבדי	המלך	לשלוח	את	ידם	בכהני	י"י	הוי	ואין	לנו	איש	
מ	עבדי	המלך	לשלוח	את	ידם	לפגוע	בכהני	י"י	ואין	לנו	איש	
2פ	עבדי	המלך	לשלוח	(יד)	ידם	לפגוע	בכהני	י"י	ואין	לנו	איש	
א	עבדי	המלך	לשלוח	את	ידם	לפגוע	בכהני	ה'	ואין	לנו	איש	
ש	עבדי	המלך	לשלוח	[את]	ידם	לפגוע	בכהני	ה'	ואין	לנו	איש	

ד	להמית	בישראל	כיון	שראה	דוד	שלא	קבלו	ממנו	אמ'ל	להם	מה	אתם
מ	להמית	בישראל	כיון	שראה	דוד	שלא	קבלו	ממנו	אמ'ל	להם	מה	אתם
2פ	להמית	בישראל	כיון	שראה	דוד	שלא	קבלו	ממנו	אמ'ל	להם	מה	אתם
א	להמית	בישר'	כיון	שראה	דוד	שלא	קבלו	ממנו	אמ'ל	להם	מה	אתם
ש	להמית	בישראל	כיון	שראה	דוד	שלא	קבלו	ממנו	אמ'ל	להם	מה	אתם

ד	או'	אני	עושה	לכם	אם	נפשות	אתם	מבקשי'	אני	אעשה	הה'ד'	
מ	אומ'	אני	עושה	לכם	אם	נפשות	אתם	מבקשים	אני	אעשה	הה'ד'	
2פ	אומרים	שאני	עוש'	לכם	אם	נפשות	אתם	מבקשין	אני	אעשה	דהא	דכתיב
א	אומרי'	שאני	עושה	לכם	אם	נפשות	אתם	מבקשי'	אני	אעשה	הה"ד	
ש	אומרי'	שאני	עושה	לכם	אם	נפשו'	אתם	מבקשי'	אני	אעשה	הה"ד	

ד	ויאמר	מה	אתם	אומ'ל	אעשה	לכם	כיון	שאמר	להם	דוד	כן	אמרו	לו
מ	ויאמר	מה	אתם	אומרים	אעשה	לכם	כיון	שאמ'ל	להם	דוד	כן	אמרו	לו
2פ	ויאמר	מה	אתם	אומרים	אעשה	לכם	כיון	שאמר	להם	דוד	כן	אמרו	לו
א	ויאמר	מה	אתם	אומרי'	אעשה	לכם	כיון	שאמ'ל	להם	דוד	כן	אמרו	לו
ש	ויאמר	מה	אתם	אומרי'	אעשה	לכם	כיון	שאמ'ל	להם	דוד	כן	אמרו	לו

ד	אין	אנו	מבקשין	לפרוע	לו	בכל	מדתו	הוא	כלנו	וחשב	להשמידנו	שלא	יהיה
מ	אין	אנו	מבקשין	לפרוע	לו	בכל	מדתו	הוא	כלנו	וחשב	להשמידנו	שלא	יהיה
2פ	אין	אנו	מבקשין	לפרוע	לו	בכל	מדתו	הוא	כלנו	וחשב	להשמידנו	שלא	יהיה
א	אין	אנו	מבקשים	לפרוע	לו	בכל	מדתו	הוא	כלנו	וחשב	להשמידנו	שלא	יהיה
ש	אין	אנו	מבקשי'	לפרוע	לו	בכל	מדתו	הוא	כלנו	וחשב	להשמידנו	שלא	יהיה

ד	לנו	עמידה	בכל	גבול	ישראל	אין	אנו	מבקשים	מכל	בניו	אלא	שבעה	כנגד
מ	לנו	עמידה	בכל	גבול	ישראל	אין	אנו	מבקשין	מכל	בניו	אלא	ז'	כנגד
2פ	לנו	עמידה	בכל	גבול	ישראל	אין	אנו	מבקשין	מכל	בניו	אלא	שבעה	כנגד
א	לנו	עמידה	בכל	גבול	ישראל	אין	אנו	מבקשין	מכל	בניו	אלא	ז'	כנגד
ש	לנו	עמידה	בכל	גבול	ישר'	אין	אנו	מבקשי'	מכל	בניו	אלא	ז'	כנגד

ד	השבעה	אשר	הרגם	ממנו	ה'ה"ד'	ויאמרו	אל	המלך	האיש	אשר	כלנו
מ	השבעה	אשר	הרגם	ממנו	ה'ה"ד'	ויאמרו	אל	המלך	האיש	אשר	כלנו
פ	השבעה	אשר	הרגם	ממנו	הדא	ויאמר	אל	המלך	האיש	אשר	כלנו
א	ז'	אשר	הרגם	ממנו	הה"ד	ויאמרו	אל	המלך	האיש	אשר	כלנו
ש	ז'	אשר	הרגם	ממנו	הה"ד	ויאמרו	אל	המלך	האיש	אשר	כלנו

ד	ואשר	דמה	לנו	וגו'	אשר	כלנו	ז'	אותיות	הן	כנגד	ז'	נפשות
מ	ואשר	דמה	לנו	וגו'	אשר	כלנו	שבע	אותיות	הן	כנגד	שבע	נפשות
פ	ואשר	דימה	לנו	וגו'	אשר	כלנו	שבעה	אותיות	הן	כנגד	שבעה	נפשות
א	ואשר	דמה	לנו	וגו'	אשר	כלנו	ז'	אותיות	הם	כנגד	ז'	נפשו'
ש	ואשר	דמה	לנו	וגו'	אשר	כלנו	ז'	אותיו'	הם	כנגד	ז'	נפשו'

ד	שהרג	מהם	לפי'	יותן	לנו	שבעה	אנשים	מבניו	והוקענום	ליי'	בגבעת
מ	שהרג	מהן	לפיכך	יותן	לנו	שבעה	אנשים	מבניו	והוקענום	ליי'	בגבעת
פ	שהרג	מהם	לפיכך	יותן	לנו	שבעה	אנשים	מבניו	וגו'	והוקענום	ליי'
א	שהרג	מהם	לפי'	יותן	לנו	ז'	אנשים	מבניו	והוקענום	לה'	בגבעת
ש	שהרג	מהם	לפי'	יותן	לנו	ז'	אנשי'	מבניו	והוקענום	לה'	בגבעת

ד	שאול	בחיר	יי'	וגו'	למה	תלאום	כדי	שיראו	כל	העולם	ויתיראו	ולא	יוסיפו
מ	שאול	בחיר	יי'	וגו'	למה	תלאום	כדי	שיראו	כל	העולם	ויתיראו	ולא	יוסיפו
פ	שאול	בחיר	יי'	וגו'	למה	תלאום	כדי	שיראו	כל	העולם	ויתיראו	ולא	יוסיפו
א	שאול	בחיר	ה'	וגו'	למה	תלאום	כדי	שיראום	כל	העולם	ויראו	ולא	יוסיפו
ש	שאול	בחיר	ה'	וגו'	למה	תלאום	כדי	שיראום	כל	העולם	ויראו	ולא	יוסיפו

ד	עוד	להרע	לגרים	לכך	כתוב	ליי'	שהוא	צוה	להטיב	לגרים	והוא	הרע	להם
מ	עוד	להרע	לגרים	לכך	כתי'	ליי'	שהוא	צוה	להטיב	לגרים	והוא	הרע	להם
פ	עוד	להרע	לגרים	לכך	כתיב	ליי'	שהוא	צוה	להטיב	לגרים	והוא	הרע	להם
א	עוד	להרע	לגרים	לכך	כתי'	לה'	שהוא	צוה	להטיב	לגרים	והוא	הרע	להם
ש	עוד	להרע	לגרים	לכך	כתי'	לה'	שהוא	צוה	להטיב	לגרים	והוא	הרע	להם

ד	למה	בגבעת	שאול	כדי	שידעו	אם	למלך	לא	נשא	הבה'	פנים	קו'	וחומר
מ	למה	בגבעת	שאול	כדי	שידעו	אם	למלך	לא	נשא	הקב'ה'	פנים	קל	וחומר
פ	למה	גבעת	שאול	כדי	שידעו	אם	למלך	לא	נשא	הקב"ה	פנים	קל	וחומר
א	ולמה	בגבעת	שאול	כדי	שידעו	אם	למלך	לא	נשא	הקב"ה	פנים	ק"ו	
ש	ולמה	בגבעת	שאול	כדי	שידעו	אם	למלך	לא	נשא	הקב"ה	פנים	ק"ו	

ד	להדיוט'	בחיר	יי'	אתמהא	הם	מקטרגים	עליו	וקרין	לי	בחיר	יי'	אלא	הם
מ	להדיוט'	בחיר	יי'	אתמהא	הם	מקטרגין	עליו	וקרין	ליה	בחיר	יי'	אלא	הם
פ	להדיוטים	בחיר	יי'	אתמהא	הם	מקטרגים	עליו	וקרין	ליה	בחיר	יי'	אלא	הם
א	להדיוט	בחיר	ה'	אתמהא	הם	מקטרגים	עליו	וקרין	ליה	בחיר	ה'	אלא	הם
ש	להדיוט	בחיר	ה'	אתמהא	הם	מקטרגים	עליו	וקרין	ליה	בחיר	ה'	אלא	הם

ד	אמרו	בגבעת	שאול	יצתה	בת	קול	ואמרה	בחיר	יי'	כיון	שראה	דוד	צרתו
מ	אמרו	בגבעת	שאול	יצתה	בת	קול	ואמרה	בחיר	יי'	כיון	שראה	דוד	צרתו
פ	אמרו	בגבעת	שאול	יצתה	בת	קול	ואמרה	בחיר	יי'	כיון	שראה	דוד	צרתו
א	אמרו	בגבעת	שאול	יצאת	בת	קול	ואמרה	בחיר	ה'	כיון	שראה	דוד	צרתו
ש	אמרו	בגבעת	שאול	יצתה	בת	קול	ואמרה	בחיר	ה'	כיון	שראה	דוד	צרתו

ד	צרה	התחיל	או'	להם	אני	אתן	ה'ה"ד'	ויאמר	המלך	אני	אתן
מ	צרה	התחיל	אומ'	להם	אני	אתן	ה'ה"ד'	ויאמר	המלך	אני	אתן
פ	צרה	התחיל	אומר	להם	אני	אתן	הדא	ויאמר	המלך	אני	אתן
א	צרה	התחיל	אומ'	להם	אני	אתן	הה"ד	ויאמר	המלך	אני	אתן
ש	צרה	התחיל	אומ'	להם	אני	אתן	הה"ד	ויאמר	המלך	אני	אתן

ד	ויחמל	המלך	על	מפיבשת	בן	יהונתן	וגומ'	שאל	בן	יהונתן	על	וגומ'	שאל
מ	ויחמול	המלך	על	מפיבשת	בן	יהונתן	וגומ'	שאל	בן	יהונתן	על	וגומ'	שאל
פ	ויחמול	המלך	על	מפיבשת	בן	יהונתן	שאל	שאל	בן	יהונתן	על	שבעות	יי'
א	ויחמול	המלך	על	מפיבשת	בן	יהונתן	שאל	שאל	בן	יהונתן	על	שבעות	ה'
ש	ויחמול	המלך	על	מפיבשת	בן	יהונתן	שאל	שאל	בן	יהונתן	על	שבעות	ה'

ד	על	שהיה	אדם	גדול	בתורה	נתן	עיניו	דוד	בו	להצילו	מידם	אמ'
מ	על	שהיה	אדם	גדול	בתורה	נתן	דוד	עיניו	בו	להצילו	מידם	אמ'
2פ	על	שהיה	אדם	גדול	בתורה	נתן	עיניו	דוד	בו	להצילו	מידם	אמ'
א	על	שהיה	גדול	בתורה	נתן	עיניו	דוד	בו	להצילו	מידם	אמ'	
ש	על	שהיה	גדול	בתורה	נתן	עיניו	דוד	בו	להצילו	מידם	אמ'	

ד	דוד	הריני	מעבירן	לפני	המזבח	וכל	מי	שהמזבח	קולטו	הרי	הוא	שלו
מ	דוד	הרי	מעבירן	לפני	המזבח	וכל	מי	שהמזבח	קולטו	הרי	הוא	שלי
2פ	דוד	הריני	מעבירן	לפני	המזבח	וכל	מי	שהמזבח	קולטו	הרי	הוא	שלו
א	דוד	הריני	מעבירן	לפני	המזבח	וכל	מי	שהמזבח	קולטו	הרי	הוא	שלי
ש	דוד	הריני	מעבירן	לפני	המזבח	וכל	מי	שהמזבח	קולטו	הרי	הוא	שלי

ד	והעבירן	לפני	המזבח	ונתפלל	עליו	והלך	המזבח	וקלטו	ה'ה"ד'		אקרא	לאלהים
מ	והעבירן	לפני	המזבח	ונתפלל	עליו	והלך	המזבח	וקלטו	ה'ה"ד'		אקרא	לאלהים
2פ	והעבירן	לפני	המזבח	ונתפלל	עליו	והלך	המזבח	וקלטו	ה'ה"ד'	היא	דכת'	לאלהים
א	והעבירן	לפני	המזבח	ונתפלל	עליו	והלך	המזבח	וקלטו	ה'ה"ד'		אקרא	לאלהים
ש	והעבירן	לפני	המזבח	ונתפלל	עליו	והלך	המזבח	וקלטו	ה'ה"ד'		אקרא	לאלהים

ד	עליון	גומר	עלי	שהסכים	הבה'	עם	דוד	ויקח	המלך	את	שני	בני
מ	עליון	לאל	עלי	שהסכים	הקב"ה'	עם	דוד	ויקח	המלך	את	שני	בני
2פ	עליון	לאל	עלי	שהסכים	הקב"ה'	עם	דוד	ויקח	המלך	את	שני	בני
א	עליון	לאל	עלי	שהסכים	הב"ה'	עם	דוד	ויקח	המלך	את	שני	בני
ש	עליון	לאל	עלי	שהסכים	הקב"ה'	עם	דוד	ויקח	המלך	את	שני	בני

ד	רצפה	בת	איה	אשר	ילדה	לשאול	וגו'					
מ	רצפה	בת	איה	אשר	ילדה	לשאול	וגו'					
2פ	רצפה	בת	איה	אשר	ילדה	לשאול	וגו'					
א	רצפה	בת	איה	אשר	ילדה	לשאול	וגו'					
ש	רצפה	בת	איה	אשר	ילדה	לשאול	וגו'					

ד	מיכל	בת	שאול	אשר	ילדה	לעדריאל	בן	ברזילי	המחולתי			
מ	מיכל	בת	שאול	אשר	ילדה	לעדריאל	וגו'					
2פ	מיכל	בת	שאול	אשר	ילדה	לעדריאל	וגו'					
א	מיכל	בת	שאול	אשר	ילדה	לעדריאל	וגו'					
ש	מיכל	בת	שאול	אשר	ילדה	לעדריאל	וגו'					

ד	והכתוב	ולמיכל	בת	שאול	אשר	ילדה	לא	היה	ולד	עד	יום	מותה	ומרב
מ	והכתוב	ולמיכל	בת	שאול	אשר	ילדה	לא	היה	ולד	עד	יום	מותה	ותימר
2פ	והכתוב	ולמיכל	בת	שאול	אשר	ילדה	לא	היה	ולד	עד	יום	מותה	ותימר
א	והא	ולמיכל	בת	שאול	אשר	ילדה	לא	היה	ולד	עד	יום	מותה	ואת
ש	והא	ולמיכל	בת	שאול	אשר	ילדה	לא	היה	ולד	עד	יום	מותה	ואת

ד	היכן	היא	אמור	מעטה	בני	מרב	היו	וגידלתם	מיכל	ונקראו	על
מ	היכן		אמור	מעטה	בני	מירב	היו	וגידלתם	מיכל	ונקראו	על
2פ	הכן		אמור	מעטה	בני	מירב	היו	וגדלתם	מיכל	ונקראו	על
א	אמ'	בני	אלא	מעטה	בני	מרב	היה	וגדלתם	מיכל	ונקראו	על
ש	אמ'	בני	אלא	מעטה	בני	מרב	היה	וגדלתם	מיכל	ונקראו	על

ד	שמה	ויתנם	ביד	הגבעונים	ויקיעום	בהר	לפני	י"ל	ויפלו	שבעתם	יחד	שבעתם	כת'
מ	שמה	ויתנם	ביד	הגבעונים	ויקיעום	בהר	לפני	י"ל	ויפלו	שבעתם	יחד	שבעתם	כת'
2פ	שמה	ויתנם	ביד	הגבעונים	ויקיעום	בהר	לפני	י"ל	ויפלו	שבעתם	יחד	שבעתם	כתוב
א	שמה	ויתנם	ביד	הגבעוני'	ויקיעום	בהר	לפני	ה'	ויפלו	שבעתם	יחד	שבעתם	כת'
ש	שמה	ויתנם	ביד	הגבעוני'	ויקיעום	בהר	לפני	ה'	ויפלו	שבעתם	יחד	שבעתם	כת'

ד	חסר	יוד	זה	מפיבשת	בן	יהונתן	שניצל	שהיה	חסר	מן
מ	יוד	חסר	זה	מפיבשת	בן	יהונתן	שניצל	שהיה	חסר	מן
2פ	חסר	י"ד	זה	מפיבשת	בן	יהונתן	שניצל	שהיה	חסר	מן
א	חסר	י"ד	זה	מפיבשת	בן	יהונתן	שניצל	שואל	חסר	מן
ש	חסר	י"ד	זה	מפיבשת	בן	יהונתן	שניצל	שואל	חסר	מן

ח, ד

ד	השבעה	והמה	הומתו	בימי	קציר	בראשונים	בתחלת	קציר	שעורים	מלמד	שהומתו	י'ו	עשר
מ	השבעה	והמה	הומתו	בימי	קציר	בראשונים	בתחלת	קציר	שעורים	מלמד	שהומתו	ששה	עשר
2פ	השבעה	והם	הומתו	בימי	קציר	בראשונים	בתחלת	קציר	שעורים	מלמד	שהומתו	ב"ו	עשר
א	הז'	והם	הומתו	בימי	קציר	בראשונים	בתחלת	קציר	שעורים	מלמד	שהומתו	ב"ו	עשר
ש	הז'	והם	הומתו	בימי	קציר	בראשונים	בתחלת	קציר	שעורים	מלמד	שהומתו	ב"ו	עשר

ד	בניסן	יום	שהיו	מקריבים	את	העומר	ותקח	רצפה	בת	איה	את	השק	ותטוה
מ	בניסן	יום	שהיו	מקריבין	את	העומר	ותקח	רצפה	בת	איה	את	השק	ותטוה
2פ	בניסן	יום	שהיו	מקריבים	את	העמר	ותקח	רצפה	בת	איה	את	השק	ותטוה
א	בניסן	יום	שהקריב	את	העומר	ותקח	רצפה	בת	איה	אל	השק	ותטוה	
ש	בניסן	יום	שהקריבו	את	העומר	ותקח	רצפה	בת	איה	אל	השק	ותטוה	

ד	לה	אל	הצור	מהו	אל	הצור	אמ'	רב	הושעיא	שהיתה	אומרת	הצור	תמים
מ	לה	אל	הצור	מהו	אל	הצור	אמ'	רב	הושעיא	שהיתה	אומרת	הצור	תמים
2פ	לה	אל	הצור	מהו	אל	הצור	אמ'	רב	הושעיא	שהיתה	אומרת	הצור	תמים
א	לה	אל	הצור	מהו	אל	הצור	אמ'	רב	הושעיא	שהיתה	אומרת	הצור	תמים
ש	לה	אל	הצור	מהו	אל	הצור	אמ'	רב	הושעיא	שהיתה	אומרת	הצור	תמים

ד	פעלו				מתחלת	קציר	שעורים	עד	נתן	עליהם	מים	מן	השמים
מ	פעלו				מתחלת	קציר	שעורים	עד	נתן	עליהם	מים	מן	השמים
2פ	פעלו	כי	כל	דרכיו	מתחלת	קציר	שעורים	עד	ניתך	עליהם	מים	מן	השמים
א	פעלו				מתחלת	קציר	שעורים	עד	נתן	עליהם	מים	מן	השמים
ש	פעלו				מתחלת	קציר	שעורים	עד	נתן	עליהם	מים	מן	השמים

ד	ר'	אבא	בר	זבינא	אמ'	בשם	ר'	הושעיא	גדול	הוא	קידוש	השם
מ	ר'	אחא	בר	זבינא	אמ'	בשם	ר'	הושעיא	גדול	הוא	קידוש	השם
2פ	ר'	אבא	בר	זבינא	אמ'	בשם	ר'	הושעיא	גדול	הוא	קידוש	השם
א	ר'	אבא	בר	זבינא	אמ'	בשם	ר'	הושעיא	גדול	הוא	קידוש	השם
ש	ר'	אבא	בר	זבינא	אמ'	בשם	ר'	הושעיא	גדול	הוא	קידוש	השם

ד	מחילול	השם	בחילול	השם	כת'	לא	תלין	נבלתו	על	העץ	ובקידוש	השם
מ	מחילול	השם	בחילול	השם	כת'	לא	תלין	נבלתו	על	העץ	ובקידוש	השם
2פ	מחילול	השם	בחילול	השם	כת'ב	לא	תלין	נבלתו	על	העץ	ובקידוש	השם
א	מחילול	השם	בחילול	השם	כת'	לא	תלין	נבלתו	על	העץ	ובקידוש	השם
ש	מחילול	השם	בחילול	השם	כת'	לא	תלין	נבלתו	על	העץ	ובקידוש	השם

ד	כת'	מתחלת	הקציר	שעורים	עד	שיתך	מים	עליהם	מן	השמים	מלמד	שעשו	תלויים
מ	כת'	בתחלת	קציר	שעורים	עד	נתך	מים	עליהם	מן	השמים	מלמד	שעשו	תלויים
2פ	כת'ב	מתחלת	הקציר	שעורים	עד	ניתך	מים	עליהם	מן	השמים	מלמד	שעשו	תלויים
א	כת'	מתחלת	קציר	שעורים	עד	נתך	מים	עליהם	מן	השמים	מלמד	שהיו	תלויים
ש	כת'	מתחלת	קציר	שעורים	עד	נתך	מים	עליהם	מן	השמים	מלמד	שהיו	תלויים

ד		מ'ו	עשר	בניסן	עד	י"ז	במרחשון	וכת'	לא	ימתו	אבות	על
מ		מששה	עשר	בניסן	עד	י"ז	במרחשון	וכת'	לא	ימתו	אבות	על
2פ		מששה	עשר	בניסן	עד	י"ז	במרחשון	כת'ב	לא	ימתו	אבות	על
א	מיום	י"ו		בניסן	עד	י"ז	במרחשון	כת'	לא	ימתו	אבות	על
ש	מיום	י"ו		בניסן	עד	י"ז	במרחשון	כת'	לא	ימתו	אבות	על

ד	בנים					ובנים	מתו	בעון	אביהם	א"ר	חייא
מ	בנים					ובנים	מתו	בעון	אביהם	אמ'	חייא
2פ	בנים					ובנים	מתים	בעון	אביהם	אמ"ר	חייא
א	בנים					ובנים	מתים	בעון	אביהם	א"ר	חייא
ש	בנים					ובנים	מתים	בעון	אביהם	א"ר	חייא

ד	בר	אבא	בשם	ר'	יוחנן	מוטב	שתעקר	אות	אחת	מן	התורה	ואל	יתחלל
מ	בר	אבא	בשם	ר'	יוחנן	מוטב	שתעקר	אות	אחת	מן	התורה	ואל	יתחלל
2פ	בר	אבא	בשם	ר'	יוחנן	מוטב	שתעקר	אות	אחת	מן	התור'	ואל	יתחלל
א	בר	אבא	בשם	ר'	יוחנן	מוטב	שתעקר	אות	אחת	מן	התורה	ואל	יתחלל
ש	בר	אבא	בשם	ר'	יוחנן	מוטב	שתעקר	אות	אחת	מן	התורה	ואל	יתחלל

שם	שמים	בפרהסיא	והיו	אומו'	העולם	אומ'	תורתן	של	אלו	פלסטון	היא	כת'
מ	שם	בפרהסיא	והיו	אומות	העולם	אומרין	תורתן	שלא	אלו	פלסטון	היא	כתי'
2פ	שם	בפרהסיא	והיו	אומות	העולם	אומרין	תורתן	של	אלו	פלסטון	היא	כתיב
א	שם	בפרהסיא	והיו	א"ה	העולם	אומר'	תורתן	של	אלו	פלסתר	הוא	כתי'
ש	שם	בפרהסיא	והיו	אומו'	העולם	אומר'	תורתן	של	אלו	פלסתר	הוא	כתי'

ד	בתורתו	לא	תלין	נבלתו	ואלו	תלויים	ז'	חדשים	כת'
מ	בתורתן	לא	תלין	נבלתו	ואלו	תלויים	שבעה	חדשים	כתי'
2פ	בתורה	לא	תלין	נבלתו	ואלו	תלויין	שבעה	חדשים	כתוב
א	בתורה	לא	תלין	נבלתו	ואלו	תלויין	ז'	חדשי'	
ש	בתורה	לא	תלין	נבלתו	ואלו	תלויין	ז'	חדשי'	

ד	בתורתו	אין	דנים	שנים	ביום	אחד	ואלו	שבעתם	יחד	כת'	בתורה	לא
מ	בתורתן	אין	דנין	שנים	ביום	אחד	ואלו	שבעתם	יחד	כתי'	בתורה	לא
2פ	בתורתן	אין	דנין	שנים	ביום	אחד	ואלו	שבעתם	יחד	כתוב	בתורה	לא
א	בתורתן	אין	דנין	ב'	ביום	אחד	ואלו	שבעתם	יחד	כתי'	בתורה	לא
ש	בתורתן	אין	דנין	ב'	ביום	אחד	ואלו	שבעתם	יחד	כתי'	בתורה	לא

ד				ימתו	אבות	על	בנים	ואלו	
מ				ימתו	אבות	על	בנים	ואלו	
2פ	נבלתו	על	(העץ)	ימתו	אבות	על	בנים	ואלו	
א				ימתו	אבות	על	בנים	ואלו	
ש				ימתו	אבות	על	בנים	ואלו	

ד	מתים	בעון	אבותם	והיו	שואלי'	עליה'	מה	חטאו	אלו	שנשתינת	מדת	הדין
מ	מתים	בעון	אבותם	והיו	שואלים	עליהם	מה	חטאו	אלו	שנשתינת	עליהם	מדת
2פ	מתים	בעון	אבותם	והיו	שואלין	עליהם	מה	חטאו	אלו	שנשתינת	עליהם	מדת
א	מתים	[בעון]	אבותם	והיו	שואלין	עליהם	מה	חטאו	אלו	שנשתינת	עליהם	את
ש	מתים		אבותם	והיו	שואלין	עליהם	מה	חטאו	אלו	שנשתינת	עליהם	את

ד	והיו	ישראל	אומר'	להם	אבותיהם	של	אלו	פשטו	ידיהם	בגרים	גדודים	אמר	להם
מ	והיו	ישראל	אומ'	להם	אבותיהם	שלא	אלו	פשטו	ידיהם	בגרים	גדודים	אמר	להם
2פ	היו	ישראל	אומרם	להם	אבותיהם	של	אלו	פשטו	ידיהם	בגרים	גדודים	אמר	להם
א	והיו	ישראל	אומר'	להם	אבותיהם	של	אלו	פשטו	ידיהם	בגרים	גדודים	אמר	להם
ש	והיו	ישראל	אומר'	להם	אבותיהם	של	אלו	פשטו	ידיהם	בגרים	גדודים	אמר	להם

ד	וכי	מה	טיבן	אמרו	להם	אלו	הגרים	שנתגירו	בימי	יהושע	אמרו	להם	וכי
מ	וכי	מה	טיבן	אמ'	להם	אלו	הגרים	שנתגירו	בימי	יהושע	אמ'	להם	וכי
2פ	וכי	מה	טיבן	אמרו	להם	אלו	הגרים	שנתגירו	בימי	יהושע	אמרו	להם	וכי
א	וכי	מה	טיבן	אמרו	להם	אלו	הגרים	שנתגירו	בימי	יהושע	אמרו	להם	וכי
ש	וכי	מה	טיבן	אמרו	להם	אלו	הגרים	שנתגירו	בימי	יהושע	אמרו	להם	וכי

ד	בשביל	הגרים	הגדודים	האחרים	הללו	עשה	הקב"ה	לעמו	כן	מה	בבני	מלכים	כן
מ	בשביל	הגרים	הגדודים	האחרים	הללו	עשה	הקב"ה	לעמו	כן	מה	בבני	מלכים	כן
2פ	בשביל	הגרים	הגדודים	האחרים	הללו	עשה	הקב"ה	לעמו	כן	מה	בבני	מלכים	כן
א	בשביל	גרים	האחרים	הללו	עשה	להם	הקב"ה	כן	כן	בבני	מלכים	כן	
ש	בשביל	גרים	האחרים	הללו	עשה	להם	הקב"ה	כן	כן	בבני	מלכים	כן	

ד	בהדיטות	על	אחת	כמה	וכמה	מה	אם	אלו	שלא	נתגירו	לשום	שמים	ראו
מ	בהדיטות	על	אחת	כמה	וכמה	מה	אם	אלו	שלא	נתגירו	לשם	שמים	ראו
2פ	בהדיטות	על	אחת	כמה	וכמה	מה	אם	אלו	שלא	נתגירו	לשם	שמים	ראו
א	בהדיטות	עאכ"ו				ומה	אם	אלו	שלא	נתגירו	לשום	שמים	ראו
ש	בהדיטות	עאכ"ו				ומה	אם	אלו	שלא	נתגירו	לשום	שמים	ראו

ד	היאך	תבע	הקב"ה	את	דמן	המתגיר	לשם	שמים	על	אחת	כמה	וכמה
מ	היאך	תבע	הקב"ה	את	עלבונם	המתגיר	לשם	שמים	על	אחת	כמה	וכמה
2פ	היאך	תבע	הקב"ה	את	דמן	המתגיר	לשם	שמים	על	אחת	כמה	וכמה
א	היאך	תבע	הקב"ה	את	דמן	המתגיר	לשם	שמים	עאכ"ו			
ש	היאך	תבע	הקב"ה	את	דמן	המתגיר	לשם	שמים	עאכ"ו			

ד	ודאי	אין	אלוה	כאלהיכם	ואין	אומה	כאומותיכ'	ואין	לנו	לידבק	אלא	באומה	וז
מ	ודאי	אין	אלוה	כאלהיכם	ואין	אומה	כאומתכם	ואין	לנו	לדבק	אלא	באומה	וז
2פ	ודאי	אין	אלוה	כאלהיכם	ואין	אומה	כאומתכם	ואין	לנו	לידבק	אלא	באומה	וז
א	ודאי	אין	אלוה	כאלהיכם	ואין	אומה	כאומתכם	ואין	לנו	לידבק	אלא	באומה	וז
ש	ודאי	אין	אלוה	כאלהיכם	ואין	אומה	כאומתכם	ואין	לנו	לידבק	אלא	באומה	וז

ד	שאלוהיה	גדול	האלהים	מיד	נתגיריו	הרבה	גרים	מאומו'	העולם	באותה
מ	שאלהיהם	גדול	האלהים	מיד	נתגיריו	הרבה	גרים	מאומות	העולם	באותה
2פ	שאלוה	גדול	האלהים	מיד	נתגיריו	הרבה	גרים	מאומו'	העולם	באותה
א	שאלוה	שלו	האלהים	מיד	מתגירין	הרבה	גרים	מא"ה	וניתוספו	באותה
ש	שאלוה	שלו	האלהים	מיד	מתגירין	הרבה	גרים	מא"ה	וניתוספו	באותה

ד	שעה	קנ'	אלף	שנ'	ויספור	שלמה	את	כל	הגרים	בארץ
מ	שעה	מאה	וחמשים	אלף	ויספור	שלמה	את	כל	הגרים	בארץ
2פ	שעה	מאה	וחמשים	אלף	ויספור	שלמה	את	כל	הגרים	בארץ
א	שנה	מאה	וחמשת אלפים	שנא'	ויספור	שלמה	את	כל	האנשים	בארץ אשר
ש	שנה	מאה	וחמשת אלפים	שנא'	ויספור	שלמה	את	כל	האנשים	בארץ אשר

ד	ישראל	אחרי	הספר	אשר	ספרם	דוד	אביו	וימצאו	מאה	וחמשים	אלף	ושלשת אלפים
מ	ישראל	אחרי	הספר	אשר	ספרם	דוד	אביו	וימצאו	מאה	וחמשים	אלף	ושלשת אלפים
2פ	ישראל	אחרי	הספר	אשר	ספרם	דוד	אביו	וימצאו	מאה	וחמשים	אלף	ושלשת אלפים
א	ישראל	אחרי	הספר	אשר	ספרם	דוד	אביו	וימצאם	מאה	וחמשים	אלף	ושלשת אלפים
ש	ישראל	אחרי	הספר	אשר	ספרם	דוד	אביו	וימצאם	מאה	וחמשים	אלף	ושלשת אלפים

ד	ושש	מאות	מהם	עשה	שלמה	ע'	אלף	נושא	סבל	ופ'	אלף	חוצב	בהר
מ	ושש	מאות	מהם	עשה	שלמה	שבעים	אלף	נושא	סבל	ושמנים	אלף	חוצב	בהר
2פ	ושש	מאות	מהם	עשה	שלמה	שבעים	אלף	נושא	סבל	ושמנים	אלף	חוצב	בהר
א	ושש	מאות	יעש	מהם	ע'	אלף	נושא	סבל	ופ'	אלף	חוצב	בהר	
ש	ושש	מאות	יעש	מהם	שבעי'	אלף	נושא	סבל	ופ'	אלף	חוצב	בהר	

ד	שנ'	ויספור	שלמה	שבעים	אלף	נושא	סבל	ושמנים	וגו'	אלף	חוצב	בהר	ומנצחים עליהם
מ	שנ'	ויספור	שלמה	שבעים	אלף	נושא	סבל	ושמנים	וגו'	אלף	חוצב	בהר	ומנצחים עליהם
2פ	שנא'	ויספור	שלמה	שבעים	אלף	נושא	סבל	ושמנים	וגו'	אלף	חוצב	בהר	ומנצחים עליהם
א	שנא'	ויספור	שלמה	ע'	אלף	איש	סבל	ופ'	אלף	חוצב	בהר	ומנצחים עליהם	
ש	שנא'	ויספור	שלמה	ע'	אלף	איש	סבל	ופ'	אלף	חוצב	בהר	ומנצחי עליהם	

ד	שלשת	אלפים	ושש	מאות	וכל	כך	למה	להודיע	שהבה'	הוא	מקרב	את	הרחוקי'
מ	שלשת	אלפים	ושש	מאות	וכל	כך	למה	להודיע	שהקב"ה	הוא	מקרב	את	הרחוקים
2פ	שלשת	אלפים	ושש	מאות	וכל	כך	למה	להודיע	שהקב"ה	הוא	מקרב	את	הרחוקים
א	ג'	אלפים	ושש	מאות	וכ"כ	כך	למה	להודיע	שהקב"ה	הוא	מקרב	את	הרחוקי'
ש	ג'	אלפים	ושש	מאות	וכ"כ	כך	למה	להודיע	שהקב"ה	הוא	מקרב	את	הרחוקים

ד	ושמח	לרחוקי'	כקרובים	ולא	עוד	אלא	שמקדי'	שלום	לרחוקים	מן	הקרובי'	שנ'	שלום
מ	ושמח	לרחוקים	כקרובים	ולא	עוד	אלא	שמקדים	שלום	לרחוקים	מן	הקרובים	שנ'	שלום
2פ	ושמח	לרחוקים	כקרובים	ולא	עוד	אלא	שמקדים	שלום	לרחוקים	מן	הקרובים	שנ'	שלום
א	ושמח	לרחוקים	כקרובים	ולא	עוד	אלא	שמקדים	שלום	לרחוקי'	מן	הקרובים	שנא'	שלום
ש	ושמח	לרחוקים	כקרובים	ולא	עוד	אלא	שמקדים	שלום	לרחוקי'	מן	הקרובים	שנא'	שלום

ד	שלום	לרחוק	ולקרוב	הוי	עד	נתך	מים	עליהם	מן	השמים	מהו
מ	שלום	לרחוק	ולקרוב	הוי	עד	נתך	עליהם	מים	מן	השמים	מהו
2פ	שלום	לרחוק	ולקרוב	הוי	עד	ניתך	מים	עליה'	מן	השמים	מהו
א	שלום	לרחוק	ולקרוב	הוי	עד	נתך	עליהם	מים	מן	השמים	מהו
ש	שלום	לרחוק	ולקרוב	הוי	עד	נתך	עליהם	מים	מן	השמים	מהו

ד	ולא	נתנה	עוף	השמים	לנוח	עליהם	בוא	וראה	החסד	שעשתה	רצפה
מ	ולא	נתנה	עוף	השמים	לנוח	עליהם	בא	וראה	החסד	שעשתה	רצפה
2פ	ולא	נתנה	עוף	השמים	לנוח	עליהם	בא	וראה	החסד	שעשתה	רצפה
א	ולא	נתנה	עוף	השמים	לנוח	עליהם	בוא	וראה	כמה	שעשתה	רצפה
ש	ולא	נתנה	עוף	השמים	לנוח	עליהם	בא	וראה	כמה	שעשתה	רצפה

ח, ד

ד	בת	איה	עמהם	שהיה	שומרם	ביום	מעוף	השמים	ובלילה	מחית	השדה	ז'
מ	בת	איה	עמהם	שהיתה	שומרם	ביום	מעוף	השמים	ובלילה	מחית	השדה	שבעה
2פ	בת	איה	עמהם	שהיתה	שומרם	ביום	מעוף	השמים	ובלילה	מחיות	השדה	שבעה
א	בת	איה	עמהם	שהיתה	שומרת	עליהם	מעוף	השמים	ובלילה	מחית	השדה	ז'
ש	בת	איה	עמהם	שהיתה	שומרת	עליהם	מעוף	השמים	ובלילה	מחית	השדה	ז'

ד	חדשים	ואעפ'	ואעפ'	שאמ'	הקבה'	לדוד	על	שאל	שלא	נספד	כהלכה	והוא
מ	חדשים	ואעפ'	ואעפ'	שאמ'	הקב'ה'	לדוד	על	שאל	שלא	נספד	כהלכה	והוא
2פ	חדשים	ואפ'	[על	שאמר	הקב'ה'		על	שאל	שלא	נספד	כהלכה	והוא
א	חדש'	ואע"פ		שאמ'	הקב'ה'		על	שאל	שלא	נספד	כהלכה	והוא
ש	חדש'	ואע"פ		שאמ'	הקב'ה'		על	שאל	שלא	נספד	כהלכה	והוא

ד	נקבר	בחוצה	לארץ	היה	דוד	מתעצל	בהספדו	שאמ'	שאל	כבר	עברו	עליה	תריסר
מ	נקבר	בחוצה	לארץ	היה	דוד	מתעצל	בהספדו	שאמ'	שאל	כבר	עברו		תריסר
2פ	נקבר	בחוצה	לארץ	היה	דוד	מתעצל	בהספדו	שאמר	שאל	כבר	עברו	עליה	תריסר
א	נקבר	בחוצה	לארץ	היה	דוד	מתעצל	בהספדו	שאמ'	שאל	כבר	עברו	עליו	תריסר
ש	נקבר	בחוצה	לארץ	היה	דוד	מתעצל	בהספדו	שאמ'	שאל	כבר	עברו	עליו	תריסר

ד	ירחי	שתא	ולא	ארחיה	לאספודי	כיון	שהגיד	לו	מעש'י	של	רצפה	בת	איה
מ	ירחי	שתא	ולא	אורחא	לאספודיה	כיון	שהגיד	לו	מעשים	ש'לרצפה		בת	איה
2פ	ירחי	שתא	ולאו	אורחיה	לאספודי	כיון	שהגידו	לו	מעשים	של	רצפה	בת	איה
א	ירחי	שתא	ולא	אורחיה	למספדיה	כיון	שהגידו	לו	מעשים	של	רצפה	בת	איה
ש	ירחי	שתא	ולא	אורחיה	למספדיה	כיון	שהגידו	לו	מעשים	של	רצפה	בת	איה

ד	נשא	קו'	בעצמו	ואמ'	מה	זו	שהיא	אשה	כך	עשתה	לגמילות	חסדים
מ	נשאה	קל	בעצמו	ואמר	מה	זו	שהיא	אשה	כך	עשתה	לגמילות	חסדים
2פ	נשא	קל	בעצמו	ואמר	מה	זו	שהיא	אשה	כך	עשתה	לגמילות	חסדים
א	נשא	ק"ו	בעצמו	ואמ'	ומה	זו	שהיא	אשה	כך	עשתה	לגמילות	חסדי'
ש	נשא	ק"ו	בעצמו	ואמ'	ומה	זו	שהיא	אשה	כך	עשתה	לגמילות	חסדים

ד	אני	שאני	מלך	על	אחת	כמה	וכמה	מיד	הלך	לגמול	חסד	עמהם
מ	אני	שאני	מלך	על	אחת	כמה	וכמה	מיד	הלך	לגמול	חסד	עמהם
2פ	אני	שאני	מלך	על	אחת	כמה	וכמה	מיד	הלך	לגמול	חסד	עמהם
א	אני	שהייתי	מלך	עאכ"ו	אחת	כמה	וכמה	מיד	הלך	לגמול	חסד	עמהם
ש	אני	שהייתי	מלך	עאכ"ו	אחת	כמה	וכמה	מיד	הלך	לגמול	חסד	עמהם

ד	ה'ה"ד'		ויגד	לדוד	את	אשר	עשתה	וגו'	וילך
מ	ה'ה"ד'		ויגד	לדוד	את	אשר	עשתה	וגומ'	וילך
2פ	הדא	היא	ויגד	לדוד	את	אשר	עשתה	וגו'	וילך
א	הה"ד'		ויגד	לדוד	את	אשר	עשתה	וגו'	וילך
ש	הה"ד'		ויגד	לדוד	את	אשר	עשתה	וגו'	וילך

ד	דוד	ויקח	את	עצמות	שאל	וגו'	ועל	משם	את	עצמות	שאל	וגומ'	מה
מ	דוד	ויקח	את	עצמות	שאל	וגומ'	ועל	משם	את	עצמות	שאל	וגו'	מה
2פ	דוד	ויקח	את	עצמות	שאל	וגו'	ועל	משם	את	עצמות	שאל	וגו'	מה
א	דוד	ויקח	את	עצמות	שאל	וגו'	ועל	משם	את	עצמות	שאל	וגו'	מה
ש	דוד	ויקח	את	עצמות	שאל	וגו'	ועל	משם	את	עצמות	שאל	וגו'	מה

ד	עשה	דוד	עמד	וכנס	כל	זקני	ישראל	וגדוליהם	ועברו	את	הירדן	ובאו	ליבש
מ	עשה	דוד	עמד	וכנס	כל	זקני	ישראל	וגדוליהם	ועברו	את	הירדן	ובאו	ליבש
2פ	עשה	דוד	עמד	וכנס	כל	זקני	ישראל	וגדוליהם	ועברו	את	הירדן	ובאו	ליבש
א	עשה	דוד	עמד	וכנס	כל	זקני	ישר'	וגדוליהם	ועברו	את	הירדן	ובאו	ליבש
ש	עשה	דוד	עמד	וכנס	כל	זקני	ישראל	וגדוליהם	ועברו	את	הירדן	ובאו	ליבש

ד	גלעד	ומצאו	את	עצמות	שאל	ויהונתן	בנו	שלא	שלטה	בהם	רמה	שנא'	[שומר]
מ	גלעד	ומצאו	את	עצמות	שאל	ויהונתן	בנו	שלא	שלטה	בהם	רמה	שנא'	שומר
2פ	גלעד	ומצאו	את	עצמות	שאל	ויהונתן	בנו	שלא	שלטה	בהם	רמה	שנא'	שומר
א	גלעד	ומצאו	את	עצמות	שאל	ויהונתן	בנו	שלא	שלטה	בהם	רמה	שנא'	שומר
ש	גלעד	ומצאו	את	עצמות	שאל	ויהונתן	בנו	שלא	שלטה	בהם	רמה	שנא'	שומר

ד	ונתנו	אותם	בתוך	ארון	המת	ועברו	את	הירדן	שנ'	ויקברו
מ	ונתנו	אותם	בתוך	ארון	המת	ועברו	את	הירדן	שנ'	ויקברו
2פ	ונתנו	אותם	בתוך	ארון	המת	ועברו	את	הירדן	שנ'	ויקברו
א	ונתנו	אותן	בתוך	ארון	המת	ועברו	את	הירדן	שנ'	ויקברו
ש	ונתנו	אותן	בתוך	ארון	המת	ועברו	את	הירדן	שנ'	ויקברו

ד	את	עצמות	שאלו	ויהונתן	בנו	וגו'			מהו	בצלע
מ	את	עצמות	שאלו	ויהונתן	בנו	בארץ	בנימן	בצלע	קיש	בצלע
2פ	את	עצמות	שאלו	ויהונתן	בנו	בארץ	בנימן	בצלע	קיש	בצלע
א	את	עצמות	שאלו	ויהונתן	בנו	בארץ	בנימן	בצלע	קיש	בצלע
ש	את	עצמות	שאלו	ויהונתן	בנו	בארץ	בנימן	בצלע	קיש	בצלע

ד	בקבר	קיש	אביו	מלמד	שהביאוהו	לגבול	ירושלם	וקברוהו	שם	וצלע	היא	בצד
מ	מלמד	קיש	אביו	מלמד	שהביאוהו	לגבול	ירושלם	וקברוהו	שם	וצלע	היא	בצד
2פ	מלמד	קיש	אביו	מלמד	שהביאוהו	לגבול	ירושלם	וקברוהו	שם	וצלע	היא	בצד
א	מלמד	קיש	אביו	מלמד	שהביאוהו	לגבול	ירושלם	וקברוהו	שם	וצלע	הוא	בצד
ש	מלמד	קיש	אביו	מלמד	שהביאוהו	לגבול	ירושלם	וקברוהו	שם	וצלע	הוא	בצד

ד	ירושלם	שנ'	וצלע	האלף	והיבוס	היא	ירושלם	וגו'	ועשו	ככל	אשר	צוה	המלך
מ	ירושלם	שנ'	וצלע	האלף	היבוס	היא	ירושלם	וגו'	ועשו	ככל	אשר	צוה	המלך
2פ	ירושלם	שנ'	וצלע	האלף	והיבוס	היא	ירושלם	וגו'	ועשו	ככל	אשר	צוה	המלך
א	ירושלם	שנא'	ולצלע	האלף	היבוס	היא	ירושלם	וגו'	ועשו	ככל	אשר	צוה	המלך
ש	ירושלם	שנא'	ולצלע	האלף	היבוס	היא	ירושלם	וגו'	ועשו	ככל	אשר	צוה	המלך

ד	ומה	צוה	המלך	צוה	להיות	מעבירי'	ארונו	של	שאלו	בכל	שבת	ושבת	והיה
מ	צוה	צוה	צוה	צוה	להיות	מעבירים	ארונו	שלשאלו	שאלו	בכל	שבת	ושבת	והיה
2פ	מה	צוה	המלך	צוה	להיות	מעבירים	ארונו	של	שאלו	בכל	שבת	ושבת	והיה
א	מה	צוה	המלך	צוה	להיות	מעבירין	ארונו	של	שאלו	בכל	שבת	ושבת	והיה
ש	מה	צוה	המלך	צוה	להיות	מעבירין	ארונו	של	שאלו	בכל	שבת	ושבת	והיה

ד	השבת	שהיה	נכנס	בו	ארונו	של	שאלו	הם	ונשיהם	ובניהם	ובנותיהם	וגמלים
מ	השבת	שהיה	נכנס	בו	ארונו	שלשאלו	שאלו	הם	ונשיהם	ובניהם	ובנותיהם	וגמלים
2פ	השבת	שהיה	נכנס	בו	ארונו	של	שאלו	הם	ונשיהם	ובניהם	ובנותיהם	וגמלים
א	השבת	שהיה	נכנס	בו	ארונו	של	שאלו	הם	ונשיהם	ובניהם	ובנותיהם	גמלים
ש	השבת	שהיה	נכנס	בו	ארונו	של	שאלו	הם	ונשיהם	ובניהם	ובנותיהם	גמלין

ד	חסד	עם	שאלו	ובניו		כדי	שיצאו	כל	ישראל	ידי	חובתן	בגמילות
מ	חסד	עם	שאלו	ובניו	(-)	כדי	שיצאו	כל	ישראל	ידי	חובתן	בגמילות
2פ	חסד	עם	שאלו	ובניו		כדי	שיצאו	כל	ישראל	ידי	חובתם	בגמילות
א	חסד	עם	שאלו	ובניו		כדי	שיצאו	ישר'	כולם	יחד	חובתם	בגמיל'
ש	חסד	עם	שאלו	ובניו		כדי	שיצאו	ישראל	כולם	יחד	חובתם	בגמילות

ד	חסדים	וכן	עשו	עד	שבאו	לארץ	אחזתו	לגבול	ירושלם	וכיון	שראה	הקב"ה	שגמלו
מ	חסדים	וכן	עשו	עד	שבאו	לארץ	אחזתו	לגבול	ירושלם	וכיון	שראה	הקב"ה	שגמלו
2פ	חסדים	וכן	עשו	עד	שבאו	לארץ	אחזתו	לגבול	ירושלם	וכיון	שראה	הקב"ה	שגמלו
א	חסדי'			עד	שבאו	לארץ	אחזתו	לגבול	ירושלם	וכיון	שראה	הקב"ה	שגמלו
ש	חסדים			עד	שבאו	לארץ	אחזתו	לגבול	ירושלם	וכיון	שראה	הקב"ה	שגמלו

ד	לו	כל	ישראל	חסד	ועשו	דינם	של	גבעונים	מיד	נתמלא	רחמים	ונתן
מ	לו	כל	ישראל	חסד	ועשו	דין	שלגבעונים	גבעונים	מיד	נתמלא	רחמים	ונתן
2פ	כל	ישראל	לו	חסד	ועשו	דינם	של	גבעונים	מיד	נתמלא	רחמים	ונתן
א	לו	חסד	כל	ישר'	ועשו	דינם	של	גבעוני'	מיד	נתמלא	הב"ה	ונתן
ש	לו	חסד	כל	ישראל	ועשו	דינם	של	גבעונים	מיד	נתמלא	הקב"ה	ונתן

ד	מטר	על	הארץ	שנ'	ויעתר	י'	לארץ	אחרי	כן	הא	ללמדנו	כמה	קירב
מ	מטר	על	הארץ	שנ'	ויעתר	אלהים	לארץ	אחרי	כן	הא	ללמדנו	כמה	קרב
2פ	מטר	על	הארץ	שנ'	ויעתר	י'	לארץ	אחרי	כן	בא	ללמדנו	כמה	קירב
א	מטר	על	הארץ	שנא'	ויעתר	ה'	לארץ	מאחרי	כן	בא	ללמדנו	כמה	קרב
ש	מטר	על	הארץ	שנא'	ויעתר	ה'	לארץ	מאחרי	כן	בא	ללמדנו	כמה	קרב

ד	הקבה'	את	הרחוקים	אפי'	שנתגירו	שלא	לשם	שמים	ואין	צריך	לומר'	על
מ	הק'לה'	את	הרחוקים	אפי'	שנתגירו	שלא	לשם	שמים	ואין	צריך	לומר	על
2פ	הקב"ה	את	הרחוקים	אפלו	שנתגירו	שלא	לשום	שמים	ואין	צריך	לומר	על
א	הקב"ה	את	הרחוקי'	ואפי'	נתגירו	שלא	לשום	שמים	ואין	צ"ל		על
ש	הקב"ה	את	הרחוקים	[אפי']	נתגירו	שלא	לשום	שמים	ואין	צ"ל		על

ד	גירי	הצדק	הוי	יודוך	י"י	כל	מלכי	ארץ	וגו'			
מ	גירי	הצדק	הוי	יודוך	י"י	כל	מלכי	ארץ	וגומ'			ד"א
2פ	גירי	צדק	הוי	יודוך	י"י	כל	מלכי	ארץ	כי	שמעו	אמרי	פיך
א	גירי	הצדק	הה"ד	יודוך	ה'	כל	מלכי	ארץ	וגו'			
ש	גירי	הצדק	הה"ד	יודוך	ה'	כל	מלכי	ארץ	וגו'			

ד	דבר	אל	בני	ישראל		תני	דבר	אל	בני	ישראל	על
מ	דבר	אל	בני	ישראל		תני	דבר	אל	בני	ישראל	על
2פ	דבר	אל	בני	ישראל	איש	או	אשה	דבר	בני	ישראל	על
א	דבר	אל	בני	ישראל		[תני]	דבר	אל	בני	ישראל	ע"י
ש	דבר	אל	בני	ישראל			דבר	אל	בני	ישראל	ע"י

ד	ידי	ישראל	מתודים	ואין	מתודי'	לא	על	ידי	גוים	ולא	על	ידי
מ	ידי	ישראל	מתוודים	ואין	מתוודים	לא	על	ידי	גוים	ולא	על	ידי
2פ	ידי	ישראל	מתודים	ואין	מתודים	ולא	על	ידי	גוים	ולא	על	ידי
א	ידי	ישראל	מתודים	ואין	מתודים	לא	על	ידי	גוים	ולא	על	ידי
ש	ידי	ישראל	מתודים	ואין	מתודים	לא	על	ידי	גוים	ולא	על	ידי

ד	תושבים	איש	או	אשה	להשוות	אשה	לאיש	בכל	חטאות	ונזקין	שבתורה	כי	יעשו
מ	תושבים	איש	או	אשה	להשוות	אשה	לאיש	בכל	חטאות	ונזקין	שבתורה	כי	יעשו
2פ	תושבים	איש	או	אשה	להשוות	אשה	לאיש	בכל	חטאות	ונזקין	שבתורה	כי	יעשו
א	[תושבים]	איש	או	אשה	להשוות	אשה	לאיש	בכל	חטאות	ונזיקי'	שבתורה	כי	יעשו
ש	תושבים	איש	או	אשה	להשוות	אשה	לאיש	בכל	חטאות	ונזיקים	שבתורה	כי	יעשו

ד	מכל	חטאות	האדם	למה	נאמ'	פרשה	זו	לפי	שהוא	אומ'	נפש	כי	תחטא
מ	מכל	חטאות	האדם	למה	נאמ'	פרשה	זו	לפי	שהוא	אומ'	נפש	כי	תחטא
2פ	מכל	חטאות	האדם	למה	נאמר	פרשה	זו	לפי	שהוא	אומר	נפש	כי	תחטא
א	מכל	חטאות	האדם	למה	נאמ'	פ'	זו	לפי	שהוא	אומ'	נפש	כי	תחטא
ש	מכל	חטאות	האדם	למה	נאמר	פרש'	זו	לפי	שהוא	אומ'	נפש	כי	תחטא

ד	וגו'	ומעלה	מעל	בי"י	וכחש	בעמיתו	אבל	בגזל	הגר	לא	שמענו	בכל	התורה
מ	ומעלה	מעל	בי"י	וכחש	בעמיתו	אבל	בגזל	הגר	לא	שמענו	בכל	התורה	
2פ	ומעלה	מעל	בי"י	וכחש	בעמיתו	אבל	בגזל	הגר	לא	שמענו	בכל	התורה	
א	ומעלה	מעל	בה'	וכחש	בעמיתו	אבל	בגזל	את	הגר	לא	שמענו	בכל	התורה
ש	ומעלה	מעל	בה'	וכחש	בעמיתו	אבל	בגזל	את	הגר	לא	שמענו	בכל	התורה

ד		לכך	נאמ'	איש	או	אשה	כי	יעשו	מכל	חטאות	האדם	בא	הכת'
מ		לכך	נאמ'	איש	או	אשה	כי	יעשו	מכל	חטאות	האדם	בא	הכת'
2פ		לכן	נאמר	איש	או	אשה	כי	יעשו	מכל	חטאות	האדם	בא	הכתוב
א	כלה	לכך	נאמ'	איש	או	אשה	כי	יעשו	מכל	חטאות	האדם	בא	הכתו'
ש	כלה	לכך	נאמר	איש	או	אשה	כי	יעשו	מכל	חטאות	האדם	בא	הכתו'

ד	ולימד	על	גוזל	הגר	ונשבע	לו	שישלם	קרן	וחומש	לכהנים	ואשם	למזבח
מ	ולימד	על	גוזל	הגר	ונשבע	לו	שישלם	קרן	וחומש	לכהנים	ואשם	למזבח
2פ	ולימד	על	הגוזל	הגר	ונשבע	לו	שישלם	קרן	וחומש	לכהנים	ואשם	למזבח
א	ולימד	על	הגוזל	את	הגר	ונשבע	לו	שישלם	קרן	וחומש	לכהנים	ואשם
ש	ולימד	על	הגוזל	את	הגר	ונשבע	לו	שישלם	קרן	וחומש	לכהנים	ואשם

ד	זו	מדה	בתורה	כל	פרשה	שנאמרה	במקום	אחד	וחסר	בה	דבר	אחר	וחז'
מ	זו	מדה	בתורה	כל	פרשה	שנאמרה	במקום	אחד	וחסר	בה	דבר	אחד	וחזר
2פ	זו	מדה	שנתורה	כל	פרשה	שנאמרה	במקום	אחד	וחסר	בה	דבר	אחד	וחזר
א	זו	מדה	שבתורה	כל	פרש'	שנאמר'	במקום	א'	וחסר	בה	דבר	אחד	וחזר
ש	זו	מדה	שבתורה	כל	פרשה	שנאמרה	במקום	אחד	וחסר	בה	דבר	אחד	וחזר

ח, ה

ד	ושנאה	במקום	אחר	לא	שנאה	אלא	על	שחיסר	דבר	אחד	כי	יעשו
מ	ושנאה	במקום	אחר	לא	שנאה	אלא	[על]	שחסר	דבר	אחד	כי	יעשו
2פ	ושנאה	במקום	אחר	לא	שנאה	אלא	על	שחיסר	דבר	אחד	כי	יעשו
א	ונשנה	במקום	אחר	לא	נשנה	אלא	בשביל	שחסר	בה	דבר	כי	יעשו
ש	ונשנה	במקום	אחר	לא	נשנה	אלא	בשביל	שחסר	בה	דבר	כי	יעשו

ד	שחשבו	עשות	ולא	עשו	ללמדך	שמשעה	שמחשב	אדם	לחטוא	כמועל	במקום	מכל	חטאת
מ	שחשבו	לעשות	ולא	עשו	ללמדך	שמשעה	שחושב	האדם	לחטוא	מועל	במקום	מכל	חטאות
2פ	שחשבו	עשות	ולא	עשו	ללמדך	שמשעה	שמחשב	אדם	לחטוא	מועל	במקום	מכל	חטאות
א	שחשבו	לעשות	ולא	עשו	ללמדך	שמשעה	שאדם	חושב	לחטוא	מועל	בהקב"ה	מכל	חטאו'
ש	שחשבו	לעשות	ולא	עשו	ללמדך	שמשעה	שאדם	חושב	לחטוא	מועל	בהקב"ה	מכל	חטאות

ד	האדם	ממה	שבינו	לבין	חבירו	על	הגנבות	ועל	הגזילות	ועל	לשון	הרע	למעול
מ	האדם	ממה	שבינו	לבין	חבירו	על	הגניבות	ועל	הגזילות	ועל	לשון	הרע	למעול
2פ	האדם	ממה	שבינו	לבין	חבירו	על	הגנבות	ועל	הגזילות	ועל	לשון	הרע	למעול
א	האדם	מה	שבינו	לבין	חבירו	על	הגניבו'	ועל	הגזילות	ועל	לשון	הרע	למעול
ש	האדם	מה	שבינו	לבין	חבירו	על	הגניבות	ועל	הגזילות	ועל	לשון	הרע	למעול

ד	מעל	בי"ו	לרבות	הנשבע	בשם	לשקר	והמקלל	ד"א	מכל	חטאת	האדם
מ	מעל	בי"ו	לרבות	הנשבע	בשם	לשקר	והמקלל	ד"א	מכל	חטאות	האדם
2פ	מעל	בי"ו	לרבות	הנשבע	בשם	לשקר	והמקלל	דבר	אחר	מכל	חטאות
א	מעל	בה'					ד"א	מכל	חטאות	האדם	
ש	מעל	בה'					ד"א	מכל	חטאות	האדם	

ד	למעול	מעל	בי"ו	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	נפש	כי	תחטא	וגו'	למעול
מ	למעול	מעל	בי"ו	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל
2פ	למעול	מעל	בי"ו	למה	נאמר	לפי	שהוא	אומר	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל
א	למעול	מעל	בה'	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל
ש	למעול	מעל	בה'	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	נפש	כי	תחטא	ומעלה	מעל

ד	בי"ו	וגו'	או	מצא	אבידה	וגו'	אין	לי	אלא	במשקר	באלו	מעל'	עליו
מ	וגו'	וגו'	או	מצא	אבידה	וגו'	אין	לי	אלא	במשקר	באלו	מעלה	עליו
2פ	וגו'	וגו'	או	מצא	אבידה	וגו'	אין	לי	אלא	במשקר	באלו	מעלה	עליו
א	בה'	בה'	או	מצא	אבידה	וגו'	אין	לי	אלא	במשקר	באלו	מעלה	עליו
ש	בה'	בה'	או	מצא	אבידה	וגו'	אין	לי	אלא	במשקר	באלו	מעלה	עליו

ד	הכת'	כאלו	משקר	במקו'	בשאר	כל	דבר	מנין	ת"ל	כי	יעשו	מכל
מ	הכתוב	כאלו	משקר	במקום	בשאר	כל	דבר	מנין	תלמוד	כי	יעשו	מכל
2פ	הכתוב	כאלו	משקר	במקום	בשאר	כל	דבר	מנין	תלמוד	כי	יעשו	מכל
א	הכתוב	כאלו	משקר	במקום	בשאר	כל	אדם	מנין	ת"ל	כי	יעשו	מכל
ש	הכתוב	כאלו	משקר	במקום	בשאר	כל	אדם	מנין	ת"ל	כי	יעשו	מכל

ד	חטאת	האדם	למעול	מעל	בי"ו	וגו'	למעול	מעל	אין	מעילה	בכל	מקום	אלא
מ	חטאות	האדם	למעול	מעל	בי"ו	וגו'	למעול	מעל	אין	מעילה	בכל	מקום	אלא
2פ	חטאות	האדם	למעול	מעל	בי"ו	וגו'	למעול	מעל	אין	מעילה	בכל	מקום	אלא
א	חטאו'	האדם	למעול	מעל	בי"ו	וגו'	למעול	מעל	אין	מעילה			אלא
ש	חטאות	האדם	למעול	מעל	בי"ו	וגו'	למעול	מעל	אין	מעילה			אלא

ד	שיקור	וכן	הוא	אומ'	וימעלו	באלהי	אבותם	ואומ'	וימעלו	בני	ישראל	מעל
מ	שיקור	וכן	הוא	אומ'	וימעלו	באלהי	אבותם	ואומ'	וימעלו	בני	ישראל	מעל
2פ	שקר	וכן	הוא	אומר	וימעלו	באלהי	אבותם	ואומר	וימעלו	בני	ישראל	מעל
א	שקר	וכה"א	וכה"א		וימעלו	באלהי	אבותם	ואומ'	וימעלו	בני	ישראל	וגו'
ש	שקר	וכה"א	וכה"א		וימעלו	באלהי	אבותם	ואומ'	וימעלו	בני	ישראל	וגו'

ד		בחרם		ואומ'	וימת	שאול	במעלו	אשר	מעל	וגו'	בעזיה	צא
מ		בחרם		ואומ'	וימת	שאול	במעלו	אשר	מעל	בי"ו	בעזיה	צא
2פ	'ש-רא-	בחרם	וגו'	ואומר	וימת	שאול	במעלו	אשר	מעל	ואומר	בעזיה	צא
א				ואומ'	וימת	שאול	במעלו	אשר	מעל	ואומ'	בעזיה	צא
ש				ואומ'	וימת	שאול	במעלו	אשר	מעל	ואומ'	בעזיה	צא

ח, ה

ד	מן	המקדש	כי	מעלת	ואו'	ומעלה	בו	מעל	ואשמה	הנפש	ההיא	מנין	אתה
מ	מן	המקדש	כי	מעלת	ואומ'	ומעלה	בו	מעל	ואשמה	הנפש	ההיא	מנין	אתה
2פ	מן	המקדש	כי	מעלת	ואומר	ומעלה	בו	מעל	ואשמה	הנפש	ההיא	מנין	אתה
א	מן	המקדש	כי	מעלת	ואומ'	ומעלה	בו	מעל	ואשמה	הנפש	ההיא	מנין	אתה
ש	מן	המקדש	כי	מעלת	ואומ'	ומעלה	בו	מעל	ואשמה	הנפש	ההיא	מנין	אתה

ד	אומ'	בגזול	את	הגר	ונשבע	לו	והלך	להביא	את	הכסף	ואת	האשם	ולא
מ	אומר	בגזול	את	הגר	ונשבע	לו	והלך	להביא	את	הכסף	ואת	האשם	ולא
2פ	אומר	בגזול	את	הגר	ונשבע	לו	והלך	להביא	את	הכסף	ואת	האשם	ולא
א	אומ'	בגזול	את	הגר	ונשבע	לו	והלך	להביא	את	הכסף	ואת	האשם	ולא
ש	אומר	בגזול	את	הגר	ונשבע	לו	והלך	להביא	את	הכסף	ואת	האשם	ולא

ד	הספיק	להביא	עד	שמת	שהיו	היורשים	פטורי'	ת"ל'	ואשמה	הנפש	ההוא	או
מ	הספיק	להביא	עד	שמת	שהיו	היורשין	פטורין	ת"ל	ואשמה	הנפש	ההיא	או
2פ	הספיק	להביא	עד	שמת	שהיו	היורשין	פטורין	תלמוד	ואשמה	הנפש	ההיא	או
א	הספיק	להביא	עד	שמת	שהיו	היורשי'	פטורי'	ת"ל	ואשמה	הנפש	ההיא	או
ש	הספיק	להביא	עד	שמת	שהיו	היורשים	פטורים	ת"ל	ואשמה	הנפש	ההיא	או

ד	כשם	שפטורי'	מן	האשם	כך	הם	פטורי'	מן	הקרן	ת"ל'	ונתן	לאשר
מ	כשם	שפטורים	מן	האשם	כך	הם	פטורים	מן	הקרן	ת"ל	ונתן	לאשר
2פ	כשם	שפטורין	מן	האשם	כך	הם	פטורין	מן	הקרן	תלמוד	ונתן	לאשר
א	כשם	שפטורי'	מן	האשם	כך	הם	פטורין	מן	הקרן	ת"ל	ונתן	לאשר
ש	כשם	שפטורי'	מן	האשם	כך	הם	פטורי'	מן	הקרן	ת"ל	ונתן	לאשר

ד	אשם	לו	ואשמה	הנפש	ההיא	הכל	במשמע	האנשים	והנשים	והגרים	במשמע	משמע
מ	אשם	לו	ואשמה	הנפש	ההיא	הכל	במשמע	האנשים	והנשים	והגרים	במשמע	משמע
2פ	אשם	לו	ואשמה	הנפש	ההיא	הכל	במשמע	האנשים	והנשים	והגרים	במשמע	משמע
א	אשם	לו	ואשמה	הנפש	ההיא	הכל	במשמע	האנשי'	והנשים	והגרים	במשמע	משמע
ש	אשם	לו	ואשמה	הנפש	ההיא	הכל	במשמע	האנשי'	והנשים	והגרים	במשמע	משמע

ד	מביא	את	אלו	ומביא	את	הקטן	אמרת	מה	אם	עז'	חמורה
מ	מביא	את	אלו	ומביא	את	הקטן	אמרת	מה	אם	עז"	חמורה
2פ	מביא	את	אלו	ומביא	את	הקטן	אמרת	מה	אם	עבודה	זרה
א	יביא	את	אלו	ומביא	את	הקטן	אמרת	ומה	אם	עז"	חמורה
ש	יביא	את	אלו	ומביא	את	הקטן	אמרת	ומה	אם	עז"	חמורה

ד	פטר	בה	את	הקטן	ק"ו'	לכל	מצות	שבתורה	ואשמה	הנפש	ההיא	והתודו
מ	פטר	בה	את	הקטן	קל	לכל	מצות	שבתורה	ואשמה	הנפש	ההיא	והתודו
2פ	פטר	בה	את	הקטן	קל	לכל	מצות	שבתורה	ואשמה	הנפש	ההיא	והתודו
א	פטר	בה	את	הקטן	ק"ו	לכל	המצות	שבתורה	ואשמה	הנפש	ההיא	והתודו
ש	פטר	בה	את	הקטן	ק"ו	לכל	המצות	שבתורה	ואשמה	הנפש	ההיא	והתודו

ד	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	והתודה	מאשר	חטא	עליה	אין	לי	אלא	חטאת
מ	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	והתודה	אשר	חטא	עליה	אין	לי	אלא	חטאת
2פ	למה	נאמר	לפי	שהוא	אומר	והתודה	מאשר	חטא	עליה	אין	לי	אלא	חטאת
א	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	והתודה	אשר	חטא	עליה	אין	לי	אלא	חטאת
ש	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	והתודה	אשר	חטא	עליה	אין	לי	אלא	חטאת

ד	שטענה	ידידי	אשם	מנין	תלמ'	לומ'	ואשמה	הנפש	ההיא	והתודו	ר'	נתן	אומ'
מ	שטענה	ידידי	אשם	מנין	ת"ל	לומר	ואשמה	הנפש	ההיא	והתודו	ר'	נתן	אומ'
2פ	שטענה	ודי	אשם	מנין	תלמוד	לומר	ואשמה	הנפש	ההיא	והתודו	ר'	נתן	אומר
א	שטענה	ידידי	אשם	מנין	ת"ל	לומר	ואשמה	הנפש	ההיא	והתודו	ר'	נתן	אומ'
ש	שטענה	ידידי	אשם	מנין	ת"ל	לומר	ואשמה	הנפש	ההיא	והתודו	ר'	נתן	אומ'

ד	בני	אב	לכל	המתים	שטענין	ידידי	אין	במשמע	ידידי	אלא	בארץ	ומני'	אף
מ	בנה	אב	לכל	המתים	שיטענו	ידידי	אין	במשמע	ידידי	אלא	בארץ	ומנין	אף
2פ	בנה	אב	לכל	המתים	שטענין	ודי	אין	במשמע	ודי	אלא	בארץ	ומנין	אף
א	בנה	אב	לכל	המתים	שטענין	ידידי	אין	במשמע	ידידי	אלא	בארץ	ומנין	אף
ש	בנה	אב	לכל	המתים	שטענין	ידידי	אין	במשמע	ידידי	אלא	בארץ	ומנין	אף

ח, ה

ד	בגלות	ידיו	אמ'	והתודו	את	עונם	ואת	עון	אבותם	וגו'	וכן	דניאל
מ	בגלות	ידיו	אמ'	והתודו	את	עונם	ואת	עון	אבותם	וגו'	וכן	דניאל
2פ	בגלות	ודי	אמר	והתודו	את	עונם	ואת	עון	אבותם	וגו'	וכן	דניאל
א	בגלות	שטענין	אמרת	והתודו	את	עונם	וכו'	וכן	אבותם	וגו'	וכן	דניאל
ש	בגלות	שטענין	אמרת	והתודו	את	עונם	וכו'	וכן	אבותם	וגו'	וכן	דניאל

ד	אומ'	לך	הצדקה	וגו'	בשת	הפנים	וגו'	מפני	מה	כי	חטאנו
מ	אומ'	לך	הצדקה	ולנו	בשת	הפנים	וגו'	מפני	מה	כי	חטאנו
2פ	אומר	לך	הצדקה	וגו'	בשת	הפנים	וגו'	מפני	מה	כי	חטאנו
א	אומ'	לך	הצדקה	ולנו	בשת	הפנים	וגו'	ומפני	מה	כי	חטאנו
ש	אומ'	לך	הצדקה	ולנו	בשת	הפנים	וגו'	ומפני	מה	כי	חטאנו

ד	לך	והתודו	את	חטאתם	אשר	עשו	ולא	על	מה	שאמ'	אביו	שאם
מ	לך	והתודו	את	חטאתם	אשר	עשו	ולא	על	מה	שאמ'	אביו	שאם
2פ	לך	והתודו	את	עונם	ואת	עון	אבותם	על	מה	שאמר	אביו	שאם
א	לך	והתודו	את	חטאתם	אשר	עשו	ולא	על	מה	שעשה	אביו	שאם
ש	לך	והתודו	את	חטאתם	אשר	עשו	ולא	על	מה	שעשה	אביו	אם

ד	אמ'	לו	תן	פקדון	שהפקדתי	אצל	אביך	והוא	אומ'	לא	נתת	פקדון
מ	אמ'	לו	תן	פקדון	שהפקדתי	אצל	אביך	והוא	אומ'	לא	הפקדת	פקדון
2פ	אמר	לו	תן	פקדון	שהפקדתי	אצל	אביך	והוא	אומר	לא	הפקדת	פקדון
א	א"ל	תן	תן	פקדון	שהפקדתי	אצל	אביך	והוא	אומ'	לא	הפקדת	פקדון
ש	א"ל	תן	תן	פקדון	שהפקדתי	אצל	אביך	והוא	אומ'	לא	הפקדת	פקדון

ד	משביעני	ואמר	אמן	ולאחר	מן	זכר	שומע	אני	שהוא	חייב	תלמ'	לומ'	והתודו
מ	משביעבני	ואמר	אמן	לאחר	מכאן	זכר	שומע	אני	שהוא	חייב	ת"ל	והתודו	והתודו
2פ	משביעכני	ואמר	אמן	לאחר	מכן	זכר	שומע	אני	שהוא	חייב	תלמוד	לומר	והתודו
א	משביעכני	ואומ'	אמן	ולאחר	מכאן	זכר	שומע	אני	שהוא	חייב	ת"ל	והתודו	והתודו
ש	משביעכני	ואומר	אמן	ולאחר	מכאן	זכר	שומע	אני	שהוא	חייב	ת"ל	והתודו	והתודו

ד	את	חטאתם	אשר	עשו	ולא	על	מה	שעשה	אביו	והשיב	את	אשמו	בראשו
מ	את	חטאתם	אשר	עשו	ולא	על	מה	שעשה	אביו	והשיב	את	אשמו	בראשו
2פ	את	חטאתם	אשר	עשו	ולא	על	מה	שעשה	אביו	והשיב	את	אשמו	בראשו
א	את	חטאתם	אשר	עשו	ולא	על	מה	שעשה	אביו	והשיב	את	אשמו	בראשו
ש	את	חטאתם	אשר	עשו	ולא	על	מה	שעשה	אביו	והשיב	את	אשמו	בראשו

ד	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	ושלם	אותו	בראשו	אין	לי	כל	עיקר	הגזל
מ	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	ושלם	אותו	בראשו	אין	לי	אלא	עקר	הגזל
2פ	למה	נא'	לפי	שהוא	אומר	ושילם	אותו	בראשו	אין	לי	אלא	עיקר	הגזל
א	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	ושלם	אותו	בראשו	אין	לי	אלא	עיקר	הגזל
ש	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	ושילם	אותו	בראשו	אין	לי	אלא	עיקר	הגזל

ד	דמים	תל'	והשיב	את	אשמו	בראשו	וחמישיתו	יוסף	כשהוא
מ	דמים	תל'	והשיב	את	אשמו	בראשו	וחמישיתו	יוסף	כשהוא
2פ	דמים	תלמוד	והשיב	את	אשמו	בראשו	וחמישיתו	יוסף	כשהוא
א	דמים	תל'	והשיב	את	אשמו	בראשו	וחמישיתו	יוסף	כשהוא
ש	דמים (דמים)	תל'	והשיב	את	אשמו	בראשו	וחמישיתו	יוסף	כשהוא

ד	בראשו	מביאים	חומש	ואשם	ואין	מביאים	על	תשלומי	כפל	ותשלומי	ארבעה	וחמשה	חומש
מ	בראשו	מביאים	חומש	ואשם	ואין	מביאין	על	תשלומי	כפל	ותשלומי	ארבעה	וחמשה	חומש
2פ	בראשו	מביאים	חומש	ואשם	ואין	מביאין	על	תשלומי	כפל	ותשלומי	ארבעה	וחמשה	חומש
א	בראשו	מביאין	חומש	ואשם	ואין	מביאין	[על]	תשלומי	כפל	ותשלומי	ד'	וה'	חומש
ש	בראשו	מביאין	חומש	ואשם	ואין	מביאין	על	תשלומי	כפל	ותשלומי	ד'	וה'	חומש

ד	ואשם	וחמישיתו	יוסף	עליו	שהיא	הוא	וחומשו	חמשה	ונתן	לאשר	אשם	לו	למי
מ	ואשם	וחמישיתו	יוסף	עליו	שהיא	הוא	וחומשו	חמשה	ונתן	לאשר	אשם	לו	למי
2פ	ואשם	וחמישיתו	יוסף	עליו	שהיא	הוא	וחומשו	חמשה	ונתן	לאשר	אשם	לו	למי
א	ואשם	וחמישיתו	יוסף	עליו	שהיא	הוא	וחומשו	חמשה	ונתן	לאשר	אשם	לו	למי
ש	ואשם	וחמישיתו	יוסף	עליו	שהיא	הוא	וחומשו	חמשה	ונתן	לאשר	אשם	לו	למי

ח, ה

ד	שגזל	משלו	ר'	נתן	אומ'	הרי	שהיה	הנגזל	חייב	מנה	לחבירו	ובא	בבית
מ	שגזל	משלו	ר'	נתן	אומ'	הרי	שהיה	הנגזל	חייב	מנה	לחבירו	ובא	בב"ד
2פ	שגזל	משלו	ר'	נתן	אומר	הרי	שהיה	הנגזל	חייב	מנה	לחבירו	ובא	בבית
א	שגזל	משלו	ר'	נתן	אומ'	הרי	שהנגזל	היה	חייב	מנה	לחבירו	ובא	לב"ד
ש	שגזל	משלו	ר'	נתן	אומ'	הרי	שהנגזל	היה	חייב	מנה	לחבירו	ובא	לב"ד

ד	דין	ולא	הספיק	ליתנו	עד	שנמצא	בעל	חוב	של	נגזל	מנין	שמוציאין	מן
מ	דין	ולא	הספיק	ליתנו	עד	שנמצא	בעל	חוב	שלנגזל	מנין	שמוציאין	מיד	
2פ	דין	ולא	הספיק	ליתנו	עד	שנמצא	בעל	חובו	שלא	נטל	מנין	שמוציאין	מיד
א	דין	ולא	הספיק	ליתנו	עד	שנמצא	בעל	חובו	של	נגזל	מנין	שמוציאין	מן
ש	דין	ולא	הספיק	ליתנו	עד	שנמצא	בעל	חובו	של	נגזל	מנין	שמוציאין	מן

ד	יד	הגזלן	וניתנין	לבעל	חוב	של	נגזל	ת"ל	ונתן				
מ	יד	הגזלן	וניתנין	לבעל	חוב	שלנגזל	ת"ל	ונתן					
2פ	יד	הגזלן	וניתנין	לבעל	חוב	של	נגזל	תלמוד	לומר				
א	יד	הגזלן	וניתנין	לבעל	חובו	של	נגזל	ת"ל					
ש	יד	הגזלן	וניתנין	לבעל	חובו	של	נגזל	ת"ל					

ד	לאשר	אשם	לו	מכל	מקום	ואם	אין	לאיש	גואל				
מ	לאשר	אשם	לו	מכל	מקום	ואם	אין	לאיש	גואל				
2פ	לאשר	אשם	לו	מכל	מקום	ואם	אין	לאיש	גואל				
א	לאשר	אשם	לו	מכל	מקום	ואם	אין	לאיש	גואל				
ש	לאשר	אשם	לו	מכל	מקום	ואם	אין	לאיש	גואל				

ד	יש	לך	אדם	בישראל	שאין	לו	גואל	אלא	בגזל	הגר	הכתו'	מדבר	ונשבע
מ	יש	לך	אדם	בישראל	שאין	לו	גואל	אלא	בגזל	הגר	הכתו'	מדבר	ונשבע
2פ	יש	לך	אדם	בישראל	שאין	לו	גואל	אלא	בגזל	הגר	הכתו'	מדבר	ונשבע
א	יש	לך	אדם	בישראל	שאין	לו	גואל	אלא	בגזל	הגר	הכתו'	מדבר	ונשבע
ש	יש	לך	אדם	בישראל	שאין	לו	גואל	אלא	בגזל	הגר	הכתו'	מדבר	ונשבע

ד	לו	שישלים	קרן	וחומש	לכהנים	ואשם	למזבח	ואם	אין	לאיש	גואל	אין	לי
מ	לו	שישלים	קרן	וחומש	לכהנים	ואשם	למזבח	ואם	אין	לאיש	גואל	אין	לי
2פ	לו	שישלים	קרן	וחומש	לכהנים	ואשם	למזבח	ואם	אין	לאיש	גואל	אין	לי
א	לו	שישלים	קרן	וחומש	לכהנים	ואשם	למזבח	ואם	אין	לאיש	גואל	אין	לי
ש	לו	שישלים	קרן	וחומש	לכהנים	ואשם	למזבח	ואם	אין	לאיש	גואל	אין	לי

ד	אלא	איש	אשה	מנין	ת"ל	להשיב	האשם	אליו	האשם	המושב	לי"י	
מ	אלא	איש	אשה	מנין	ת"ל	להשיב	האשם	אליו	האשם	המושב	לי"י	
2פ	אלא	[איש]	אשה	מנין	תלמוד	להשיב	האשם	אליו	האשם	המושב	לי"י	
א	אלא	איש	אשה	מנין	ת"ל	להשיב	האשם	אליו	האשם	המושב	לה'	
ש	אלא	איש	אשה	מנין	ת"ל	להשיב	האשם	אליו	האשם	המושב	לה'	

ד	לכהן	בכסף	הכתוב	מדבר	או	אינו	מדבר	אלא	באשם	כשהוא	או'	מלבד
מ	לכהן	בכסף	הכתו'	מדבר	או	אינו	מדבר	אלא	באשם	כשהוא	אומ'	מלבד
2פ	לכהן	בכסף	הכתוב	מדבר	או	אינו	מדבר	אלא	באשם	כשהוא	אומר	מלבד
א	לכהן	בכסף	הכתו'	מדבר	או	אינו	מדבר	אלא	באשם	כשהוא	אומ'	מלבד
ש	לכהן	בכסף	הכתו'	מדבר	או	אינו	מדבר	אלא	באשם	כשהוא	אומ'	מלבד

ד	איל	הכפורים	הרי	אשם	אמור	הא	מה	ת"ל	האשם	המושב	
מ	איל	הכפורים	הרי	אשם	אמור	הא	מה	ת"ל	האשם	המושב	
2פ	איל	הכפורים	הרי	אשם	אמור	הא	מה	תלמוד	לומר	האשם	המושב
א	איל	הכפורי'	הרי	אשם	אמור	הא	מה	וכו'	מקיים	האשם	המושב
ש	איל	הכפורים	הרי	אשם	אמור	הא	מה	מקיים	מקיים	האשם	המושב

ד	לי"י	בכסף	הכתו'	מדבר	האשם	זה	הקרן	המושב	זה	החומש	לי"י	לאסרו	לזרים
מ	לי"י	בכסף	הכתו'	מדבר	האשם	זה	הקרן	המושב	זה	החומש	לי"י	לאוסרו	לזרים
2פ	לי"י	בכסף	הכתוב	מדבר	האיש	זה	הקרן	המושב	זה	החומש	לי"י	לאוסרו	לזרים
א	לה'	בכסף	הכתו'	מדבר	האשם	זו	הקרן	המושב	זה	החומש	לה'	לאוסרו	לזרים
ש	לה'	בכסף	הכתו'	מדבר	האשם	זו	הקרן	המושב	זה	החומש	לה'	לאוסרו	לזרים

ד	או	יכול	יהא	מקודש	ת"ל	לכהן	קנאו	השם	ונתנו	לכהנים	לכהן
מ	או	יכול	יהא	מקודש	ת"ל	לכהן	קנאו	השם	ונתנו	לכהנים	לכהן
2פ	או	יכול	יהא	מקודש	תלמוד	לומר	יהיה	השם	ונתנו	לכהנים	לכהן
א	או	יכול	יהא	מקודש	ת"ל	לכהן	יהיה	השם	ונתנו	לכהנים	לכהן
ש	או	יכול	יהא	מקודש	ת"ל	לכהן	קנאו	השם	ונתנו	לכהנים	לכהן

ד	שבאנשי	משמר	מלבד	איל	הכפורים	מכאן	אמרו	משמרה	שזכתה	בכסף	זכתה	באיל	באי
מ	שבאנשי	משמר	מלבד	איל	הכפורים	מכאן	אמרו	משמרה	שזכתה	בכסף	זכתה	באיל	באי
2פ	שבאנשי	המשמר	מלבד	איל	הכפורים	מכאן	אמרו	משמרה	שזכתה	בכסף	זכתה	באיל	באי
א	שבאנשי	המשמר	מלבד	איל	הכפורים	מכאן	אמרו	משמרה	שזכתה	בכסף	זכתה	באיל	באי
ש	שבאנשי	המשמר	מלבד	איל	הכפורים	מכאן	אמרו	משמרה	שזכתה	בכסף	זכתה	באיל	באי

ד	זה	איל	הכתוב	מדבר	באיל	האמור	להלן	במכחש	בפקדון	ובגזל	ואת	אשמו	יביא
מ	זה	איל	הכתוב	מדבר	באיל	האמור	להלן	במכחש	בפקדון	ובגזל	ואת	אשמו	יביא
2פ	זה	איל	הכתוב	מדבר	באיל	האמור	להלן	במכחש	בפקדון	ובגזל	ואת	אשמו	יביא
א	זה	איל	הכתוב	מדבר	באיל	האמור	להלן	במכחש	בפקדון	ובגזל	ואת	אשמו	יביא
ש	זה	איל	הכתוב	מדבר	באיל	האמור	להלן	במכחש	בפקדון	ובגזל	ואת	אשמו	יביא

ד	ל"י	איל	תמים	מן	הצאן	וגו'	אשר	יכפר	צריך	שיקדים	כסף	לאיל	
מ	ל"י	איל	תמים	מן	הצאן	וגומ'	אשר	יכפר	צריך	שיקדים	כסף	לאיל	
2פ	ל"י	אל	תמים	מן	הצאן	וגו'	אשר	יכפר	צריך	שיקדום	כסף	לאיל	
א	ל"ה'	איל	תמים	וגו'			אשר	יכפר	צריך	שיקדים	כסף	לאיל	
ש	ל"ה'	איל	תמים	וגו'			אשר	יכפר	צריך	שיקדים	כסף	לאיל	(פרט)

ד	בו	פרט	לאיל	שמת	עליו	היה	ר'	עקיבא	אומ'	הרי	שגזל	את	חבירו
מ	בו	פרט	לאיל	שמת	עליו	היה	ר'	עקיבא	אומ'	הרי	שגזל	את	חבירו
2פ	בו	פרט	לאיל	שמת	עליו	היה	ר'	עקיבא	אומר	הרי	שגזל	את	חבירו
א	בו	פרט	לאיל	שמתו	בעליו	היה	ר'	עקיבא	אומ'	הרי	שגזל	את	חבירו
ש	בו	פרט	לאיל	שמתו	בעליו	היה	ר'	עקיבא	אומ'	הרי	שגזל	את	חבירו

ד	ד	ונשבע	לו	ונתן	הכסף	לאנשי	משמר	והלך	להביא	את	האשם	ולא	הספיק	להביא
מ	ד	ונשבע	לו	ונתן	הכסף	לאנשי	משמר	והלך	להביא	את	האשם	ולא	הספיק	להביא
2פ	ד	ונשבע	לו	ונתן	הכסף	לאנשי	המשמר	והלך	להביא	את	האשם	ולא	הספיק	להביא
א	ד	ונשבע	לו	ונתן	הכסף	לאנשי	משמר	והלך	להביא	את	האשם	ולא	הספיק	להביא
ש	ד	ונשבע	לו	ונתן	הכסף	לאנשי	משמר	והלך	להביא	את	האשם	ולא	הספיק	להביא

ד	ד	עד	שמת	שירשיו	פטורין	להביא	איל	הכפורים	במקומו	שנ'	אשר	יכפר	בו
מ	ד	עד	שמת	שירשיו	פטורין	להביא	איל	הכפורים	במקומו	שנ'	אשר	יכפר	בו
2פ	ד	עד	שמת	[ש]שירשיו	פטורין	להביא	איל	הכפורים	במקומו	שנא'	אשר	יכפר	בו
א	ד	עד	שמת	שירשיו	פטורין	להביא	איל	הכפורים	במקומו	שנא'	אשר	יכפר	בו
ש	ד	עד	שמת	שירשיו	פטורין	להביא	איל	הכפורים	במקומו	שנא'	אשר	יכפר	בו

ד	ד	עליו	יצא	שכפרה	לו	נפשו	וכל	תרומה	מגיד	הכתוב	על	התרומה	שהיא
מ	ד	עליו	יצא	שכפרה	לו	נפשו	וכל	תרומה	מגיד	הכתוב	על	התרומה	שהיא
2פ	ד	עליו	יצא	שכפרה	לו	נפשו	וכל	תרומה	מגיד	הכתוב	על	התרומה	שהיא
א	ד	עליו	יצא	שכפרה	לו	נפשו	וכל	תרומה	מגיד	הכתוב	על	התרומה	שהיא
ש	ד	עליו	יצא	שכפרה	לו	נפשו	ועל	התרומה	מגיד	הכתוב	על	התרומה	שהיא

ד	ד	נוהגת	בכל	לכל	בני	ישראל	ריבה	קדשים	אחרים	סתומין	שאינ	מפורשין	בענין
מ	ד	נוהגת	בכל	לכל	בני	ישראל	ריבה	קדשים	אחרים	סתומין	שאינ	מפורשין	בענין
2פ	ד	נוהגת	בכל	לכל	בני	ישראל	ריבה	קדשים	אחרים	סתומין	שאינ	מפורשין	בענין
א	ד	נוהגת	בכל	לכל	בני	ישראל	ריבה	קדשים	אחרים	סתומין	ואין	מפורשין	בענין
ש	ד	נוהגת	בכל	לכל	בני	ישראל	ריבה	קדשים	אחרים	סתומים	ואין	מפורשין	בענין

ד	ד	הזה	שהם	לכהנים	ואין	בהם	לשם	כלום	כשם	שאמור	המושב	על	גזל
מ	ד	הזה	שהם	לכהנים	ואין	בהם	לשם	כלום	כשם	שאמור	המושב	על	גזל
2פ	ד	הזה	שהם	לכהנים	ואין	בהם	לשם	כלום	כשם	שאמור	המושב	על	גזל
א	ד	הזה	שהם	לכהנים	ואין	בהם	לשם	כלום	כשם	שאמור	המושב	על	גזל
ש	ד	הזה	שהם	לכהנים	ואין	בהם	לשם	כלום	כשם	שאמור	המושב	על	גזל

ד	הגר	ואתמהא	מה	אני	מרבה	החלה	והחרמים	והעורות	והבכורות	ופדין	הבן	ופדין	פטר
מ	הגר	ואת	מה	אני	מרבה	החלה	והחרמים	והעורות	והבכורות	ופדין	הבן	ופדין	פטר
2פ	הגר	ואת	מה	אני	מרבה	החלה	והחרמים	והעורות	והבכורות	ופדין	הבן	ופדין	פטר
א	הגר	וא"ת	מה	אני	מרבה	החלה	והחרמים	והעורות	והבכורות	ופדין	הבן	ופדין	פטר
ש	הגר	וא"ת	מה	אני	מרבה	החלה	והחרמים	והעורות	והבכורות	ופדין	הבן	ופדין	פטר

ד	חמור	אשר	יקריבו	ר'	ישמעאל	אומ'	וכי	תרומה	מקריבין	מה	תל"ל		
מ	חמור	אשר	יקריבו	ר'	ישמעאל	אומ'	וכי	תרומה	מקריבין	מה	תל"ל		
2פ	חמור	אשר	יקריבו	ר'	ישמעאל	אומר	וכי	תרומה	מקריבין	מה	תלמוד	לומר	
א	חמור	אשר	יקריבו	ר'	ישמעאל	אומ'	וכי	תרומה	מקריבין	מת"ל			
ש	חמור	אשר	יקריבו	ר'	ישמעאל	אומ'	וכי	תרומה	מקריבין	מת"ל			

ד	אשר	יקריבו	לפי	שהוא	או'	ראשית	בכורי	וגו'					אבל
מ	אשר	יקריבו	לפי	שהוא	אומ'	ראשית	בכורי	אדמתך	תביא	בית	י"י	אלהיך	אבל
2פ	אשר	יקריבו	לפי	שהוא	אומר	ראשית	בכורי	אדמתך	תביא	בית	י"י	אלהיך	אבל
א	אשר	יקריבו	לפי	שהוא	אומ'	ראשית	בכורי	אדמתך	תביא	וגו'			אבל
ש	אשר	יקריבו	לפי	שהוא	אומ'	ראשית	בכורי	אדמתך	תביא	וגו'			אבל

ד	לא	שמענו	מה	יעשה	להם	תל"ל	אשר	יקריב	לכהן	לו	יהיה	בא	
מ	לא	שמענו	מה	יעשה	להם	תל"ל	אשר	יקריבו	לכהן	לו	יהיה	בא	
2פ	לא	שמענו	מה	יעשה	להם	תלמוד	לומר	אשר	יקריב	לכהן	לו	יהיה	בא
א	לא	שמענו	מה	יעשה	להם	תל"ל	אשר	יקריבו	לכהן	לו	יהיה	בא	
ש	לא	שמענו	מה	יעשה	להם	תל"ל	אשר	יקריבו	לכהן	לו	יהיה	בא	

ד	הכתוב	ולמד	על	הבכורים	שהיו	נותנין	כולן	לכהנים	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו
מ	הכתוב	ולמד	על	הבכורים	שהיו	ניתנין	כולם	לכהנים	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו
2פ	הכתוב	ולמד	על	הבכורים	שהיו	נתנים	כלם	לכהנים	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו
א	הכתוב	ולמד	על	הבכורים	שהיו	נתונים	לאהרן	ולבניו	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו
ש	הכתוב	ולמד	על	הבכורים	שהיו	נתוני'	לאהרן	ולבניו	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו

ד	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	וכל	תרומת	הקדשים	אשר	יקריבו	בני	ישראל	וגו'
מ	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	וכל	תרומות	הקדשים	אשר	ירימו	בני	ישראל	לי"י
2פ	[למה]	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	וכל	תרומות	הקדשים	אשר	יקריבו	בני	ישראל	
א													
ש													

ד	וגו'	שומע	אני	יטלו	בזרוע	תל"ל	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	מגיד	
מ	וגו'	שומע	אני	יטלו	בזרוע	תל"ל	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	מגיד	
2פ		שומע	אני	יטלו	בזרוע	תל"ל	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	מגיד	מראשית
א													
ש													

ד	שטובת	קדשים	לבעליהן	ד"א	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	קדשי	ישראל	לישראל	מעשר
מ	שטובת	קדשים	לבעליהן	ד"א	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	קדשי	ישראל	לישראל	מעשר
2פ	שטובת	קדשים	לבעליהן		ואיש	את	קדשיו	לו	[יהיו]	קדשי	ישראל	לישראל	מעשר
א										קדשי	ישראל	לישראל	מעשר
ש										קדשי	ישראל	לישראל	מעשר

ד	כספו	ומעשר	בהמתו	ושלמים	ונטע	רבעי	ותודה	ופסחו	קדשי	כהן	לכהן	חטאתו	ואשמו
מ	כספו	ומעשר	בהמתו	ושלמים	ונטע	רבעי	ותודה	ופסחו	קדשי	כהן	לכהן	חטאתו	ואשמו
2פ	כספו	ומעשר	בהמתו	ושלמים	ונטע	רבעי	ותודה	ופסחו	קדשי	כהן	לכהן	חטאתו	ואשמו
א	כספו	ומעשר	בהמתו	ושלמים	ונטע	רבעי	ותודה	ופסחו	קדשי	כהן	לכהן	חטאתו	ואשמו
ש	כספו	ומעשר	בהמתו	ושלמים	ונטע	רבעי	ותודה	ופסחו	קדשי	כהן	לכהן	חטאתו	ואשמו

ד	מעשרו	ובכורו	ד"א	ואיש	את	קדשיו	כל	מי	שיתן	תרומה	וקדשי'	לכהן	כראוי
מ	מעשרו	ובכורו	ד"א	ואיש	את	קדשיו	כל	מי	שיתן	תרומה	וקדשי'	לכהן	כראוי
2פ	מעשרו	ובכורו	ד"א	ואיש	את	קדשיו	כל	מי	שיתן	תרומה	וקדשי'	לכהן	כראוי
א	מעשרו	ובכורו	ד"א	ואיש	את	קדשיו	כל	מי	שיתן	תרומה	וקדשי'	לכהן	כראוי
ש	מעשרו	ובכורו	ד"א	ואיש	את	קדשיו	כל	מי	שיתן	תרומה	וקדשי'	לכהן	כראוי

ד	מ	א	זכה	שישיא	בנותיו	לכהנים	ויהיה	זרעו	אוכל	בקדשי'	ועז"נ	ואיש	את	קדשיו	וגו'
ש	פ	א	זכה	שישיא	בנותיו	לכהני'	ויהיה	זרעו	אוכל	בקדשי'	ועז"נ	ואיש	את	קדשיו	וגו'

ד	מ	א	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	לפי	שאמ'	משמרה	שזכתה	בכסף	זכתה	באיל
מ	פ	א	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	לפי	שאמ'	משמרה	שזכתה	בכסף	זכתה	באיל
א	ש	פ	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	לפי	שאמרו	משמרה	שזכתה	בכסף	זכתה	באיל
ש	פ	א	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	לפי	שאמרו	משמרה	שזכתה	בכסף	זכתה	באיל

ד	מ	א	הרי	מי	שנתן	כסף	לכהן	ולא	הספיק	להביא	את	האיל	עד	שמת	האיש
מ	פ	א	הרי	מי	שנתן	כסף	לכהן	ולא	הספיק	להביא	את	האיל	עד	שמת	האיש
א	ש	פ	הרי	מי	שנתן	כסף	לכהן	ולא	הספיק	להביא	את	האיל	עד	שמת	האיש
ש	פ	א	הרי	מי	שנתן	כסף	לכהן	ולא	הספיק	להביא	את	האיל	עד	שמת	האיש

ד	מ	א	יכול	יטול	הכסף	מכהן	ויחזיר	ליורשי	האיש	אמ'	ואיש	אשר	יתן	לכהן	לו
מ	פ	א	יכול	יטול	הכסף	מכהן	ויחזיר	ליורשי	האיש	אמ'	איש	אשר	יתן	לכהן	לו
א	ש	פ	יכול	יטול	הכסף	מכהן	ויחזיר	ליורשי	האיש	אמר	ואיש	אשר	יתן	לכהן	לו
ש	פ	א	יכול	יטול	הכסף	מכהן	ויחזיר	ליורשי	האיש	אמ'	איש	אשר	יתן	לכהן	לו

ד	מ	א	יהיה	אר'	אלעז'	בר'	שמעון	זו	היתה	משנת	ר'	עקיבא	עד	שלא
מ	פ	א	יהיה	אמ'	אלעזר	בר'	שמעון	זאת	היתה	משנת	ר'	עקיבא	עד	שלא
א	ש	פ	יהיה	א"ר	אלעזר	בר	שמעון	זו	היתה	משנת	ר'	עקיבא	עד	שלא
ש	פ	א	יהיה	א"ר	אלעז'	בר"ש	שמעון	זו	היתה	משנת	ר'	עקיבא	עד	שלא

ד	מ	א	בא	מזיפרין	משבא	מזיפרין	אמ'	מה	לי	בין	יהויריב	נוטל	את	הכסף	בין
מ	פ	א	בא	מזיפרין	משבא	מזיפרין	אמ'	מה	לי	בן	יהויריב	נוטל	את	הכסף	בן
א	ש	פ	בא	מזיפרין	משבא	מזיפרין	אמ'	מה	לי	בן	יהויריב	נוטל	את	הכסף	בן
ש	פ	א	בא	מזיפרין	[משבא]	מזיפרין	אמ'	מה	לי	בן	יהויריב	נוטל	את	הכסף	בן

ד	מ	א	ידעיה	נוטל	את	הכסף	הרי	מי	שנתן	כסף	מיהויריב	ולא	הספיק	להביא
מ	פ	א	ידעיה	נוטל	את	הכסף	הרי	מי	שנתן	כסף	מיהויריב	לא	הספיק	להביא
א	ש	פ	ידעיה	נוטל	את	הכסף	הרי	מי	שנתן	כסף	מיהויריב	ולא	הספיק	להביא
ש	פ	א	ידעיה	נוטל	את	הכסף	הרי	מי	שנתן	כסף	מיהויריב	ולא	הספיק	להביא

ד	מ	א	את	האיל	עד	שנכנסה	ידעיה	יכול	יטול	הכסף	מיהויריב	ויתן	לידעיה	אמ'
מ	פ	א	את	האיל	עד	שנכנסה	ידעיה	יכול	יטול	הכסף	מיהויריב	ויתן	לידעיה	אמ'
א	ש	פ	את	האיל	עד	שנכנס	ידעיה	יכול	יטול	הכסף	מיהויריב	ויתן	לידעיה	אמר
ש	פ	א	את	האיל	עד	שנכנס	ידעיה	יכול	יטול	הכסף	מיהויריב	ויתן	לידעיה	אמ'

ד	מ	א	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	אמרת	איש	מתנת	איש	מתנה	אין	מתנת
מ	פ	א	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	אמרת	איש	מתנת	איש	מתנה	אין	מתנת
א	ש	פ	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	אמרת	איש	מתנת	איש	מתנה	אין	מתנת
ש	פ	א	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	אמרת	איש	מתנת	איש	מתנה	אין	מתנת

ד	מ	א	קטן	מתנה	אין	לי	אלא	מתנת	איש	ומנין	את	מרבה	מתנת
מ	פ	א	קטן	מתנה	אין	לי	אלא	מתנת	איש	ומנין	את	מרבה	מתנת
א	ש	פ	קטן	מתנה	אין	לי	אלא	מתנת	איש	ומנין	את	מרבה	מתנת
ש	פ	א	קטן	מתנה	אין	לי	אלא	מתנת	איש	ומנין	את	מרבה	מתנת

ד	אשה	וירשי	קטן	אמ' ואיש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ד"א	ואיש	את
מ	אשה	וירשי	קטן	אמ' ואיש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה		ואיש	את
2פ	אשה	וירשי	קטן	אמר ואיש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה		ואיש	את
א	אשה	[וירשי]	קטן]	אמרת ואיש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה		ואיש	את
ש	אשה			אמרת ואיש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה		ואיש	את

ד	קדשיו	לו	יהיו	הרי	שמדד	לכהן	בארץ	וניתוספו	אחרי'	עליהם	יכול
מ	קדשיו	לו	יהיו	הרי	שמדד	לכהן	בארץ	וניתוספו	אחריים	עליהם	יכול
2פ	קדשיו	לו	יהיו	הרי	שמדד	לכהן	בארץ	וליתוספו	אחריים	עליהם	יכול
א	קדשיו	לו	יהיו	הרי	עד	לכהן	[בארץ]	ונתוספו	אחרי'	עליהם	יכול
ש	קדשיו	לו	יהיו	הרי	עד	לכהן		ונתוספו	אחריים	עליהם	יכול

ד	קורא	אני	עליו	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	ת"ל	איש	יתן	לכהן
מ	קורא	אני	עליו	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	ת"ל	איש	יתן	לכהן
2פ	קורא	אני	עליו									
א	אני	קורא	עליו									
ש	אני	קורא	עליו									

ד	לו	יהיה	או	אפי'	מדד	לו	בקופה	וניתוספו	אחריים	יכול	קורא	אני
מ	לו	יהיה	או	אפי'	מדד	לו	בקופתו	וניתוספו	אחריים	יכול	קורא	אני
2פ												
א												
ש												

ד	עליו	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ת"ל	ואיש	את	קדשיו	לו
מ	עליו	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ת"ל	ואיש	את	קדשיו	לו
2פ		[איש]	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	תלמוד	ואיש	את	קדשיו	לו
א		איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ת"ל	ואיש	את	קדשיו	לו
ש		איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ת"ל	ואיש	את	קדשיו	לו

ד	יהיה	ר'	יוסי	אומ'	הרי	שפדה	בנו	בתוך	ל'	יום	ומת	יכול
מ	יהיה	ר'	יוסי	אומ'	הרי	שפדה	בנו	בתוך	שלשים	יום	ומת	יכול
2פ	יהיו	ר'	יוסי	אומר	הרי	שפדה	בנו	בתוך	שלשים	יום	ומת	יכול
א	יהיו	ר'	יוסי	אומ'	הרי	שפדה	בנו	בתוך	ל'	יום	ומת	[יכול]
ש	יהיו	ר'	יוסי	אומ'	הרי	שפדה	בנו	בתוך	ל'	יום	ומת	

ד	קורא	אני	עליו	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ת"ל	ואיש	את
מ	קורא	אני	עליו	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ת"ל	ואיש	את
2פ	קורא	אני	עליו	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	תלמוד	לומר	ואיש
א	קורא	אני	עליו	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ת"ל	ואיש	את
ש	קורא	אני	עליו	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ת"ל	ואיש	את

ד	קדשיו	לו	יהיו	לאחר	ל'	יום	אין	מוציאין	מיד	כהן	וקורא	אני	עליו
מ	קדשיו	לו	יהיו	לאחר	שלשים	יום	אין	מוציאים	מיד	כהן	וקורא	אני	עליו
2פ	קדשיו	לו	יהיו	לאחר	שלשים	יום	אין	מוציאין	מיד	כהן	וקורא	אני	עליו
א	קדשיו	לו	יהיו	לאחר	שלש'	יום	אין	מוציא'	מיד	הכהן	וקורא	אני	עליו
ש	קדשיו	לו	יהיו	לאחר	ל'	יום	אין	מוציאין	מיד	הכהן	וקורא	אני	עליו

ד	ואיש							אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ד"א'
מ	איש							אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ד"א
2פ	ואיש							אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	דבר
א	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיה	[ת"ל]	איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ד"א
ש	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיה		איש	אשר	יתן	לכהן	לו	יהיה	ד"א

ד		ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	מה	כת'	למעלה	וכל	תרומה	(אשר)
מ		ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	מה	כתו'	למעלה	וכל	תרומה	
2פ	אחר	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	מה	כתיב	למעלה	(מן)	תרומה	
א		ואיש	את	קדשיו	לו	יהיה	מה	כתי'	למעלה	וכל	תרומה	
ש		ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	מה	כתי'	למעלה	וכל	תרומה	

ד	י	קריבו	בני	ישראל	וגו'	י	לכהן	לו	יהיה
מ	מ	י	בני	ישראל	אשר	מ	לכהן	לו	יהיה
פ	מ	י	בני	ישראל	וגו'	מ	לכהן	לו	יהיה
א	מ	י	בני	ישראל	וגו'	מ	לכהן	לו	יהיה
ש	מ	י	בני	ישראל	וגו'	מ	לכהן	לו	יהיה

ד	אמר	הקב"ה	כל	מי	שיתן	תרומה	וקדשים	לכהן	כראוי	יזכה	שישיא	בנותיו	לכהונה
מ	אמ'	הקב"ה	כל	מי	שיתן	תרומה	וקדשים	לכהן	כראוי	יזכה	שישיא	בנותיו	לכהונה
פ	אמ'	הקב"ה	כל	מי	שיתן	תרומה	וקדשים	לכהן	כראוי	יזכה	שישיא	בנותיו	לכהונה
א	אמ'	הקב"ה	כל	מי	שיתן	תרומה	וקדשים	לכהן	כראוי	יזכה	שישיא	בנותיו	לכהונה
ש	אמ'	הקב"ה	כל	מי	שיתן	תרומה	וקדשים	לכהן	כראוי	יזכה	שישיא	בנותיו	לכהונה

ד	ויהיה	זרעו	אוכל	בקדשים	ועל	זה	נאמ'	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו
מ	ויהיה	זרעו	אוכל	בקדשים	ועל	זה	נאמר	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו
פ	ויהיה	זרעו	אוכל	קדשים	ועל	זה	נאמר	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו
א	ויהיה	זרעו	אוכל	בקדשים	ועז"נ	זה	נאמר	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו
ש	ויהיה	זרעו	אוכל	בקדשים	ועז"נ	זה	נאמר	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו

ד	מה	כתי'	למעלה	וכל	תרומה	לכל	קדשי	בני	ישראל	שזרעו	יהיה	אוכל	קדשים
מ	מה	כתי'	למעלה	וכל	תרומה	לכל	קדשי	בני	ישראל	שזרעו	יהיה	אוכל	קדשים
פ	מה	כתי'	למעלה	וכל	תרומה	לכל	קדשי	בני	ישראל	שזרעו	יהיה	אוכל	קדשים
א	מה	כתי'	למעלה	וכל	תרומה	לכל	קדשי	בני	ישראל	שזרעו	יהיה	אוכל	קדשים
ש	מה	כתי'	למעלה	וכל	תרומה	לכל	קדשי	בני	ישראל	שזרעו	יהיה	אוכל	קדשים

ד	בזכות	תרומה	ומעשרות	והקדשות	שנתן	לכהן	בעין	יפה	ד"א	ואיש	את	קדשיו
מ	בזכות	תרומה	ומעשרות	והקדשות	שנתן	לכהן	בעין	יפה	ד"א	ואיש	את	קדשיו
פ	בזכות	תרומה	ומעשרות	והקדשות	שנתן	לכהן	בעין	יפה	דבר	אחר	ואיש	את
א	בזכות	תרומה	ומעשרות	והקדשות	שנתן	לכהן	בעין	יפה	ד"א	ואיש	את	קדשיו
ש	בזכות	תרומה	ומעשרות	והקדשות	שנתן	לכהן	בעין	יפה	ד"א	ואיש	את	קדשיו

ד	לו	יהיו	ה'ה"ד'			אשרי	כל	ירא	י"י	ההולך	בדרכיו	אינו	אומ'
מ	לו	יהיו	ה'ה"ד'			אשרי	כל	ירא	י"י	ההולך	בדרכיו	אינו	אומ'
פ	לו	יהיו	הדא	היא	דכתיב	אשרי	כל	ירא	י"י	ההולך	בדרכיו	אינו	אומר
א	לו	יהיו	הה"ד'			אשרי	כל	ירא	ה'	ההולך	בדרכיו	אינו	אומ'
ש	לו	יהיו	הה"ד'			אשרי	כל	ירא	ה'	ההולך	בדרכיו	אינו	אומ'

ד	אשרי	ישראל	אשרי	כהנים	אשרי	לוויים	אלא	אשרי	כל	ירא	י"י	אלו	הגרים
מ	אשרי	ישראל	אשרי	כהנים	אשרי	לוויים	אלא	אשרי	כל	ירא	י"י	אלו	הגרים
פ	אשרי	ישראל	אשרי	כהנים	אשרי	לוויים	אלא	אשרי	כל	ירא	י"י	אלו	הגרים
א	אשרי	ישראל	אשרי	הכהנים	אשרי	לוויים	אלא	אשרי	כל	ירא	ה'	אלו	הגרים
ש	אשרי	ישראל	אשרי	הכהנים	אשרי	לוויים	אלא	אשרי	כל	ירא	ה'	אלו	הגרים

ד	שהם	יראי	י"י	שהם	באשרי	כשם	שנ'	בישראל	אשריך	ישראל	מ	כמוך	כך
מ	שהם	יראי	י"י	שהם	באשרי	כשם	שנ'	בישראל	אשריך	ישראל	מ	כמוך	כך
פ	שהם	יראי	י"י	שהם	באשרי	כשם	שנאמר	בישראל	אשריך	ישראל	מ	כמוכה	כך
א	שהם	יראי	ה'	שהם	באשרי	כשם	שנא'	בישראל	אשריך	ישראל	מ	כמוך	[כך]
ש	שהם	יראי	ה'	שהם	באשרי	כשם	שנא'	בישראל	אשריך	ישראל	מ	כמוך	[כך]

ד	נאמ'	בהם	אשרי	כל	ירא	י"י	ובאי	זה	גר	אמור	אשרי	בגר	שהוא
מ	נאמ'	בהם	אשרי	כל	יראי	י"י	ובאי	זה	גר	אמור	אשרי	בגר	שהוא
פ	נאמר	בהם	אשרי	כל	יראי	י"י	ובאי	זה	גר	אמור	אשרי	בגר	שהוא
א	שנא'	בהם	אשרי	כל	ירא	ה'	ובאי	זה	גר	אשרי	בגר	שהוא	
ש	שנא'	בהם	אשרי	כל	ירא	ה'	ובאי	זה	גר	אשרי	בגר	שהוא	

ד	גר	צדק	לא	ככותיים	הללו	שכת'	בהם	את	י"י	היו	יראים	ואת	אלהיהם
מ	גר	צדק	לא	ככותיים	הללו	שכתוב	בהם	את	י"י	היו	יראים	ואת	אלהיהם
פ	גר	צדק	לא	ככותיים	הללו	שכתוב	בהם	את	י"י	היו	יראים	ואת	אלהיהם
א	גר	צדק	לא	בכותיים	הללו	שכתו'	בהם	את	ה'	היו	יראים	ואת	אלהיהם
ש	גר	צדק	לא	בכותיים	הללו	שכתוב	בהם	את	ה'	היו	יראים	ואת	אלהיהם

ד	היו	עובדים	אלא	בגר	שהוא	ירא	מן	הקב"ה	והולך	בדרכיו	של	הקב"ה	ה'ה"ד
מ	היו	עובדים	אלא	בגר	שהוא	ירא	מן	הקב"ה	והולך	בדרכיו	שלהקב"ה	ה'ה"ד	
2פ	היו	עובדים	אלא	בגר	שהוא	ירא	מן	הקב"ה	והולך	בדרכיו	של	הקב"ה	הדא
א	היו	עובדים	אלא	בגר	שהוא	ירא	מן	מהב"ה	והולך	בדרכיו	של	הקב"ה	הה"ד
ש	היו	עובדים	אלא	בגר	שהוא	ירא	מן	מהקב"ה	והולך	בדרכיו	של	הקב"ה	הה"ד

ד				ההולך	בדרכיו	יגיע	כפ"ך	כי	תאכל	זה	הגר	
מ				ההולך	בדרכיו	יגיע	כפ"ן	כי	תאכל	זה	הגר	
2פ	היא	דכתיב		ההולך	בדרכיו	יגיע	כפ"ך	כי	תאכל	לך	הגר	
א				ההולך	בדרכיו	יגיע	כפ"ך	כי	תאכל	זה	הגר	
ש				ההולך	בדרכיו	יגיע	כפ"ך	כי	תאכל	זה	הגר	

ד	שאין	לו	זכות	אבות	וכדי	שלא	יאמר	אוי	לי	שאין	לי	זכות	אבות
מ	שאין	לו	זכות	אבות	וכדי	שלא	יאמר	אוי	לי	שאין	לי	זכות	אבות
2פ	שאין	לו	זכות	אבות	וכדי	שלא	יאמר	אוי	לי	שאין	לי	זכות	אבות
א	שאין	לו	זכות	אבות	וכדי	שלא	יאמר	אוי	לי	שאין	לי	זכות	אבות
ש	שאין	לו	זכות	אבות	וכדי	שלא	יאמר	אוי	לי	שאין	לי	זכות	אבות

ד	כל	מעשים	טובים	שאסגל	אין	לי	שכר	אלא	בעולם	הזה	לכך	הכתו'
מ	כל	מעשים	שאני	אסגל	אין	לי	שכר	אלא	בעולם	הזה	לכך	הכתו'
2פ	כל	מעשים	טובים	שאסגל	אין	לי	שכר	אלא	בעולם	הזה	לכך	הכתוב
א	כל	מעשים	טובים	שאסגל	אין	לי	שכר	אלא	בעה"ז	לכך	הכתו'	
ש	כל	מעשים	טובים	שאסגל	אין	לי	שכר	אלא	בעה"ז	לכך	הכתו'	

ד	מבשר	לגרים	שבזכות	עצמו	יאכל	בעולם	הזה	ובעולם	הבא	ה'ה"ד	יגיע
מ	מבשר	לגרים	שבזכות	עצמו	יאכל	בעולם	הזה	ובעולם	הבא	ה'ה"ד	יגיע
2פ	מבשר	[לגרים]	שבזכות	עצמו	יאכל	בעולם	הזה	ובעולם	הבא	הדא	יגיע
א	מבשרו		שבזכות	עצמו	יאכל	בעה"ז	הזה	ובעה"ב	הה"ד	הה"ד	יגיע
ש	מבשרו		שבזכות	עצמו	יאכל	בעה"ז	הזה	ובעה"ב	הה"ד	הה"ד	יגיע

ד	כפ"ך	כי	תאכל	אלו	מעשים	טובים	שיגע	בעולם	הזה	כמה	דתימ'	ושם
מ	כפ"ך	כי	תאכל	אלו	מעשים	טובים	שיגע	בהם	הזה	כ"מ	דתימ'	ושם
2פ	כפ"ך	כי	תאכל	אלו	מעשים	טובים	שיגע	בהם	בעולם	כמה	דתימר	ושם
א	כפ"ך	כי	תאכל	אלו	מ"ט	שיגיע	בהם	בעה"ז	כד"א	ושם		
ש	כפ"ך	כי	תאכל	אלו	מ"ט	שיגיע	בהם	בע"ה	כד"א	ושם		

ד	ינחו	יגיעי	כח	ואומ'	כל	אשר	תמצא	ידך	לעשות	(וטוב	לך	בכחך
מ	ינחו	יגיעי	כח	ואומ'	כל	אשר	תמצא	ידך	לעשות	לך	אשריך	בכחך
2פ	ינחו	יגיעי	כח	ואומר	כל	אשר	תמצא	ידך	לעשות			בכחך
א	ינחו	יגיעי	כח	ואומ'	כל	אשר	תמצא	[ידך]	לעשות			בכחך
ש	ינחו	יגיעי	כח	ואומ'	כל	אשר	תמצא	ידך	לעשות			בכחך

ד	עשה	וגו'	אין	מעשה	וחשבון	וגומ'	מה	שכרו	אשריך	וטוב	לך	אשריך
מ	עשה	כי	אין	מעשה	וחשבון	וגומ'	מה	שכרו	אשריך	וטוב	לך	אשריך
2פ	עשה	כי	אין	מעשה	וגו'		מה	שכרו	אשריך	וטוב	לך	אשריך
א	עשה						מה	שכרו	אשריך	וטוב	לך	אשריך
ש	עשה						מה	שכרו	אשריך	וטוב	לך	אשריך

ד	בעולם	הזה	וטוב	לך	לעולם	הבא	אשתך	כגפן	פוריה	אעפ'	שאשתו
מ	בעולם	הזה	וטוב	לך	לעולם	הבא	אשתך	כגפן	פוריה	אע"פ'	שאשתו
2פ	בעולם	הזה	וטוב	לך	לעולם	הבא	אשתך	כגפן	אף	על	שאשתו
א	בעה"ז	וטוב	לך	לע"ב	לע"ב	אשתך	כגפן	כגפן	פוריה	אע"פ'	שאשתו
ש	בעה"ז	וטוב	לך	לע"ב	לע"ב	אשתך	כגפן	כגפן	פוריה	אע"פ'	שאשתו

ד	נתגירה	עמו	ואינה	מבנות	ישראל	הרי	היא	כבנות	ישראל	ה'ה"ד	כגפן
מ	נתגירה	[עמו]	ואינה	מבנות	ישראל	הרי	היא	כבנות	ישראל	ה'ה"ד	כגפן
2פ	נתגירה	עמו	ואינה	מבנות	ישראל	הרי	היא	כבת	ישראל	הדא	כגפן
א	נתגירה	עמו	ואינה	מבנות	ישראל	הרי	היא	כבת	ישראל	הה"ד	כגפן
ש	נתגירה	עמו	ואינה	מבנות	ישראל	הרי	היא	כבת	ישראל	הה"ד	כגפן

במדבר רבה פרשה ח

ח, ט

ד	שהיו	גרים	והיה	אברהם	ירא	י"י	הוא	נתברך	בענין	הזה	וכן	יתברכו
מ	שהיו	גרים	והיה	אברהם	ירא	י"י	הוא	נתברך	כענין	הזה	וכן	יתברכו
2פ	שהיו	גרים	והיה	אברהם	ירא	י"י	הוא	נתברך	כענין	הזה	וכן	יתברכו
א	שהיו	גרים	והיה	אב'	ירא	ה'	והוא	נתברך	בענין	זה	וכן	יתברכו
ש	שהיו	גרים	והיה	אברהם	ירא	ה'	והוא	נתברך	בענין	זה	וכן	יתברכו

ד	כל	הגרים	שינהגו	כמנהגם	יברכך	י"י	מציון	מלמד	שהקב"ה	מברכם
מ	כל	הגרים	שינהגו	כמנהגם	יברכך	י"י	מציון	מלמד	שהקב"ה	מברכם
2פ	כל	גוים	שינהגו	כמנהגם	יברכך	י"י	מציון	מלמד	שהקב"ה	מברכם
א	כל	הגרים	שיהיו	במנהגם	יברכך	ה'	מציון	מלמד	שהיה	מברכם
ש	כל	הגרים	שיהיו	במנהגם	יברכך	ה'	מציון	מלמד	שהיה	מברכם

ד	ממקום	שהוא	מברך	את	ישראל	ומנין	שהברכות	יוצאות	מציון	שנ'	כטל	חרמון	שירד
מ	ממקום	שהוא	מברך	את	ישראל	ומנין	שהברכות	יוצאות	מציון	שנ'	כטל	חרמון	שירד
2פ	ממקום	שהוא	מבר'	את	ישראל	ומנין	שהברכות	יוצאות	מציון	שנא'	כטל	חרמון	שירד
א	ממקומם	שהוא	מברך	את	ישראל	ומנין	שהברכות	יוצאין	מציון	שנא'	כטל	חרמון	שירד
ש	ממקומם	שהוא	מברך	את	ישראל	ומנין	שהברכות	יוצאין	מציון	שנא'	כטל	חרמון	שירד

ד	על	הררי	ציון	וגו'	שם	צוה	את	הברכה	חיים	עד	העולם	ואומ'
מ	על	הררי	ציון	כי	שם	צוה	את	הברכה	חיים	עד	העולם	ואומר
2פ	על	הררי	ציון	כי	שם	צוה	את	הברכה	חיים	עד	העולם	ואומ'
א	על	הררי	ציון	כי	שם	צוה	את	הברכה	חיים	עד	העולם	ואומ'
ש	על	הררי	ציון	כי	שם	צוה	את	הברכה	חיים	עד	העולם	ואומ'

ד	יברכך	י"י	מציון	וגו'	עשה	שמים	וארץ	וראה	בטוב	ירושלם	כל	ימי	חיירך	שיזכו
מ	יברכך	י"י	מציון	עשה	שמים	וארץ	וראה	בטוב	ירושלם	כל	ימי	חיירך	שיזכו	שיזכו
2פ	יברכך	י"י	מציון	עשה	שמים	וארץ	וראה	בטוב	ירושלם	כל	ימי	חיירך	שיזכו	שיזכו
א	יברכך	ה'	מציון	עשה	שמים	וארץ	וראה	בטוב	ירושלם	כל	ימי	חיירך	שיזכו	שיזכה
ש	יברכך	ה'	מציון	עשה	שמים	וארץ	וראה	בטוב	ירושלם	כל	ימי	חיירך	שיזכו	שיזכה

ד	לראות	בטוב	ירושלם	לעתיד	לבא	וראה	בנים	לבניך	שלום	על	ישראל	וכי	בשביל
מ	לראות	בטוב	ירושלם	לעתיד	לבא	וראה	בנים	לבניך	ושלום	על	ישראל	וכי	בשביל
2פ	לראות	בטוב	ירושלם	לעתיד	לבא	וראה	בנים	לבניך	ושלום	על	ישראל	וכי	בשביל
א	לראות	בטוב	ירושלם	ל"ל	לבא	וראה	בנים	לבניך	שלום	על	ישר'	וכי	בשביל
ש	לראות	בטוב	ירושלם	ל"ל	לבא	וראה	בנים	לבניך	שלום	על	ישר'	וכי	בשביל

ד	שיראה	הגר	בנים	לבניו	לכך	יבוא	שלום	על	ישראל	אלא	בגר	צדק	הכת'
מ	שיראה	הגר	בנים	לבניו	לכך	יבוא	שלום	על	ישראל	אלא	בגר	צדק	הכתול
2פ	שיראה	הגר	בנים	לבניו	לכך	יבא	שלום	על	ישראל	אלא	בגר	צדק	הכתוב
א	שיראה	הגר	בנים	לבנו	לכך	יהיה	שלום	על	לישראל	אלא	בגרי	הצדק	הכתול
ש	שיראה	הגר	בנים	לבנו	לכך	יהיה	שלום	על	לישר'	אלא	בגרי	הצדק	הכתול

ד	מדבר	שזוכה	שמשאי	בתו	לכהן	וזוכה	ועומדין	מבניה	שהם	בני	בניו	כהנים	שמברכין
מ	מדבר	שזוכה	שמשאי	בתו	לכהן	וזוכה	ועומדין	מבניה	שהם	בני	בניו	כהנים	שמברכין
2פ	מדבר	שזוכה	שמשאי	בתו	לכהן	וזוכה	ועומדין	מבניה	שהם	בני	בניו	כהנים	שמברכין
א	מדבר	שזוכה	שמשאי	בתו	לכהן	וזוכה	ועומדין	מבניה	שהם	בני	כהני'	שמברכי'	
ש	מדבר	שזוכה	שמשאי	בתו	לכהן	וזוכה	ועומדין	מבניה	שהם	בני	כהני'	שמברכי'	

ד	את	ישראל	ואו'	יברכך	וגו'	יאר	וגו'	יאר	וגו'	אלירך	ישא
מ	את	ישראל	ואומ'	יברכך	י"י	יאר	וגו'	יאר	וגו'	אלירך	ישא
2פ	את	ישראל	ואומרים	יברכך	י"י	יאר	וגו'	יאר	וגו'	אלירך	ישא
א	את	ישראל	ואומרי'	ברכת	כהנים	יאר	וגו'	יאר	וגו'	אלירך	ישא
ש	את	ישר'	ואומרי'	ברכת	כהנים	יאר	וגו'	יאר	וגו'	אלירך	ישא

ד	י"י	וגו'	לכך	נאמר	ושלום	על	ישראל	כשם
מ	י"י	וגו'	לכך	נאמ'	ושלום	על	ישראל	כשם
2פ	י"י	פניו	לכך	נאמ'	ושלום	על	ישראל	כשם
א	י"י	פניו	לכך	נאמ'	שלום	על	ישר'	כשם
ש	י"י	פניו	לכך	נאמ'	שלום	על	ישר'	כשם

ד	שמצינו	ברחב	הזונה	על	שהכניסה	את	המרגלים	לביתה	ומלטה	אותם	העלה	עליה	הקבה'
מ	שמצינו	ברחב	הזונה	על	שהכניסה	את	המרגלים	לביתה	ומלטה	אותם	העלה	עליה	הק'לה'
2פ	שמצינו	ברחב	הזונה	על	שהכניסה	את	המרגלים	לביתה	ומלטה	אותם	העלה	עליה	הקב"ה
א	שמצינו	ברחב	הזונה		שהכניסה		המרגלים	לביתה	והאכילה	אותם	העלה	לה	הקב"ה
ש	שמצינו	ברחב	הזונה		שהכניסה		המרגל'	לביתה	והאכילה	אותם	העלה	לה	הקב"ה

ד	כאלו	עמו	עשת	לה	ונתן	שכרה	וכן	הוא	אומ'	ותקח	האשה	את	שני
מ	כאלו		עשת	ונתן	לה	שכרה	וכן	הוא	אומ'	ותקח	האשה	את	שני
2פ	כאלו	עמו	עשת	ונתן	לה	שכרה	וכן	הוא	אומר	ותקח	האשה	את	שני
א	כאלו	עמו	עשת	ונתן	לה	שכרה	וכה"א			ותקח	האשה	את	שני
ש	כאלו	עמו	עשת	ונתן	לה	שכרה	וכה"א			ותקח	האשה	את	שני

ד	האנשים	ותצפנו	אין	כת'	כאן	אלא	ותצפנו						
מ	האנשים	ותצפנו	אין	כת'	כאן	אלא	ותצפנו						
2פ	האנשים	ותצפנו	אין	כתוב	כאן	אלא	ותצפנו						
א	האנשי'	ותצפנו	ה"ל	לומ'	ומהו		ותצפנו	שלא	צפן	אלא	אחת	ואי	
ש	האנשי'	ותצפנו	ה"ל	לומ'	ומהו		ותצפנו	שלא	צפן	אלא	אחת	ואי	

ד		ומה	שכר	נטלה	שנשאו	מבנותיה	לכהונה	וילדו	בנים	שהיו	עומדים	ומשמשים
מ		ומה	שכר	נטלה	שנשאו	מבנותיה	לכהונה	וילדו	בנים	שהיו	עומדים	ומשמשין
2פ		ומה	שכר	נטלה	שנשאו	מבנותיה	לכהונה	וילדו	בנים	שהיו	עומדים	ומשמשים
א	זהו	כלב	ומה	שכר	נטלה	שנשאו	לכהונה	וילדו	בנים	שהיו		משמשין
ש	זהו	כלב	ומה	שכר	נטלה	שנשאו	לכהונה	וילדו	בנים	שהיו		משמשין

ד	על	גבי	המזבח	והיו	נכנסין	למקדש	ומברכין	את	ישראל	בשם	המפורש	ואלו	הן
מ	על	גבי	המזבח	והיו	נכנסין	למקדש	ומברכים	את	ישראל	בשם	המפורש	ואלו	הן
2פ	על	גבי	המזבח	והיו	נכנסים	למקדש	ומברכים	את	ישראל	בשם	המפורש	ואלו	הן
א	ע"ג		המזבח	והיו	נכנסין	למקדש	ומברכי'		לישראל	בשם	המפורש	ואלו	הן
ש	ע"ג		המזבח	והיו	נכנסין	למקדש	ומברכין		לישר'	בשם	המפורש	ואלו	הן

ד	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך
מ	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך
2פ	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך
א	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך
ש	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך	ברוך

ד	למדנו	שאין	הכתוב	מדבר	אלא	בגירי	הצדק	לכך	נאמר	וראה	בנים	לבניך	שלום
מ	למדנו	שאין	הכתוב	מדבר	אלא	בגירי	הצדק	לכך	נאמ'	וראה	בנים	לבניך	ושלום
2פ	למדנו	שאין	הכתוב	מדבר	אלא	בגרי	הצדק	לכך	נאמר	וראה	בנים	לבניך	ושלום
א	למדנו	שאין	הכתוב	מדבר	אלא	בגרי	הצדק	לכך	נאמ'	וראה	בנים	לבניך	שלום
ש	למדנו	שאין	הכתוב	מדבר	אלא	בגרי	הצדק	לכך	נאמ'	וראה	בנים	לבניך	שלום

ד	על	ישראל	היו	ושלום	על	ישראל	וכן	רמז	משה	בתורה	כן	שאחר	פרשת
מ	על	ישראל	היו	ושלום	על	ישראל	וכן	רמז	משה	בתורה	כן	שאחר	פרשת
2פ	על	ישראל	היו	ושלום	על	ישראל	וכן	רמז	משה	בתורה	כן	שאחר	פרשת
א	על	ישראל	היו	ושלום	על	ישראל	וכן	רמז	משה	[בתורה]		שאחר	פ'
ש	על	ישראל	היו	ושלום	על	ישראל	וכאן	רמז	משה			שאחר	פרש'

ד	גזל	הגר	כת'	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	לומ'	שגר	שמתגייר	לשם
מ	גזל	הגר	כת'	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	לומר	שגר	שמתגייר	לשם
2פ	גזל	הגר	כתוב	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	לומר	שגר	שמתגייר	לשם
א	גזל	הגר	כת'	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	מלמד	שהגר	שנתגייר	לשום
ש	גזל	הגר	כדכת'	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	מלמד	שהגר	שנתגייר	לשום

ד	שמים	זוכה	שיוצאים	מבניו	בנים	שהיו	הקדשים	שלהם	וכן	הוא	אומ'	ואוהב	גר
מ	שמים	זוכה	שיוצאים	מבניו	בנים	שהיו	הקדשים	שלהם	וכן	הוא	אומ'	ואוהב	גר
2פ	שמים	זוכה	שיוצאין	מבניו	בנים	שהיו	הקדשים	שלהם	וכן	הוא	אומר	ואוהב	גר
א	שמים	זוכה	שיוצאין	ממנו	כהנים	שהיו	קדשי'	שלהם	וכה"א			ואוהב	גר
ש	שמים	זוכה	שיוצאין	ממנו	כהני'	שהיו	קדשי'	שלהם	וכה"א			ואוהב	גר

במדבר רבה פרשה ח

ח, ט

ד	לתת	לו	לחם	ושמלה	עקילס	הגר	נכנס	אצל	ר'	אליעזר	אמ'	לו	הרי
מ	לתת	לו	לחם	ושמלה	עקילס	הגר	נכנס	אצל	ר'	אליעזר	אמ'	לו	הרי
2פ	לתת	לו	לחם	ושמלה	עקילס	הגר	נכנס	אצל	ר'	אליעזר	אמ'	לו	הרי
א	לתת	לו	לחם	ושמלה	עקילס	הגר	נכנס	אצל	ר'	אליעז'	אמ'	לו	הרי
ש	לתת	לו	לחם	ושמלה	עקילס	הגר	נכנס	אצל	ר'	אליעז'	אמ'	לו	הרי

ד	כל	שבחו	של	גר	ואוהב	גר	ואוהב	גר	לתת	לו	לחם	ושמלה	אמ'	לו
מ	כל	שבחו	שלגר	גר	ואוהב	גר	ואוהב	גר	לתת	לו	לחם	ושמלה	אמ'	לו
2פ	כל	שבחו	של	גר	ואוהב	גר	ואוהב	גר	לתת	לו	לחם	ושמלה	אמ'	לו
א	כל	שבחו	של	גר	שנא'	גר	שנא'	גר	לתת	לו	לחם	ושמלה	א"ל	לו
ש	כל	שבחו	של	גר	שנא'	גר	שנא'	גר	לתת	לו	לחם	ושמלה	א"ל	לו

ד	וכי	קלה	היא	בעיניך	דבר	שנתחבט	עליו	אותו	זקן	ונתן	לי	לחם	לאכול
מ	וכי	קלה	היא	בעיניך	דבר	שנתחבט	עליו	אותו	זקן	ונתן	לי	לחם	לאכול
2פ	וכי	קלה	היא	בעיניך	דבר	שנתחבט	עליו	אותו	זקן	ונתן	לי	לחם	לאכול
א	וכי	קלה	היא	בעיניך	דבר	שנתחבט	עליו	אותו	זקן	ונתן	לי	לחם	לאכול
ש	וכי	קלה	היא	בעיניך	דבר	שנתחבט	עליו	אותו	זקן	ונתן	לי	לחם	לאכול

ד	ובגד	ללבוש	ובא	זה	והושיטה	לי	בקנה	נכנס	אצל	ר'	יהושע	התחיל
מ	ובגד	ללבוש	ובא	זה	והושיטה	לי	בקנה	נכנס	אצל	ר'	יהושע	התחיל
2פ	ובגד	ללבוש	ובא	זה	והושיטה	לי	בקנה	נכנס	אצל	ר'	יהושע	התחיל
א	ובגד	ללבוש	ובא	זה	והושיטה	לו	בקנה	נכנס	אצל	ר'	יהושע	התחיל
ש	ובגד	ללבוש	ובא	זה	והושיטה	לו	בקנה	נכנס	אצל	ר'	יהושע	התחיל

ד	מנחמו	בדברים	לחם	זו	תורה	שנאמ'	לכו	לחמו	בלחמי	ושמלה	זו	טלית	זכה
מ	מנחמו	בדברים	לחם	זו	תורה	שנ'	לכו	לחמו	בלחמי	ושמלה	זו	טלית	זכה
2פ	מנחמו	בדברים	לחם	זו	תורה	שנ'	לכו	לחמו	בלחמי	ושמלה	זו	טלית	זכה
א	מנחמו	בדברים	לחם	זו	תורה	שנא'	לכו	לחמו	בלחמי	ושמלה	זו	טלית	זכה
ש	מנחמו	בדבר'	לחם	זו	תורה	שנא'	לכו	לחמו	בלחמי	ושמלה	זו	טלית	זכה

ד	אדם	לתורה	זכה	למצות	ולא	עוד	אלא	שמישיאין	בנותיהם	לכהונה	ויהיו	בני	בניהם
מ	אדם	לתורה	זכה	למצות	ולא	עוד	אלא	שמישיאין	בנותיהם	לכהונה	ויהיו	בני	בניהם
2פ	אדם	לתורה	זכה	למצות	ולא	עוד	אלא	שמישיאין	בנותיהם	לכהונה	ויהיו	בני	בניהם
א	אדם	לתורה	זכה	למצות	ולא	עוד	אלא	שמישיאין	בנותיהם	לכהונה	ויהיו	בני	בניהם
ש	אדם	לתורה	זכה	למצות	ולא	עוד	אלא	שמישיא'	בנותיה'	לכהונה'	ויהיו	בני	בניהם

ד	מקריבים	עולות	על	גבי	המזבח	לחם	זה	לחם	הפנים	ושמלה	אלו	בגדי	כהונה
מ	מקריבים	עולות	על	גבי	המזבח	לחם	זה	לחם	הפנים	ושמלה	אלו	בגדי	כהונה
2פ	מקריבין	עולות	על	גבי	המזבח	לחם	זה	לחם	הפנים	ושמלה	אלו	בגדי	כהונה
א	מקריבין	עולות	ע"ג	גבי	המזבח	לחם	זו	לחם	הפנים	ושמלה	אלו	בגדי	כהונה
ש	מקריב'	עולות	ע"ג	גבי	המזבח	לחם	זו	לחם	הפנים	ושמלה	אלו	בגדי	כהונה

ד	גדולה	הרי	במקדש	בגבולין	מנין	לחם	זו	חלה	ושמלה	זו	ראשית	הגז	לכך
מ	גדולה	הרי	במקדש	בגבולין	מנין	לחם	זו	חלה	ושמלה	זו	ראשית	הגז	לכך
2פ	גדולה	הרי	במקדש	בגבולין	מנין	לחם	זו	חלה	ושמלה	זו	ראשית	הגז	לכך
א	גדולה	הרי	במקדש	בגבולין	מנין	לחם	זו	חלה	ושמלה	זו	ראשית	הגז	לכך
ש	גדולה	הרי	במקדש	בגבולין	מנין	לחם	זו	חלה	ושמלה	זו	ראש'	הגז	לכך

ד	נאמ'	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	בפרשת	הגר
מ	נאמ'	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	בפרשת	הגר
2פ	נאמר	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	בפרשת	הגר
א	נאמר	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	בפרשת	הגר
ש	נאמ'	ואיש	את	קדשיו	לו	יהיו	בפרש'	הגר